

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 153/2015-181

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. júla 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) prerokoval sťažnosti

- [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených
Advokátskou kanceláriou AKMG, s. r. o., Dolná 6A, Banská Bystrica, konajúcou
prostredníctvom konateľky a advokátky JUDr. Martiny Filipovej,

- obchodnej spoločnosti Kúpele Brusno, a. s., Kúpeľná 1/2, Brusno, zastúpenej
advokátkou JUDr. Danielou Komorovou, Kukučínova 20, Banská Bystrica, a

- [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED] zastúpenej advokátkou JUDr. Henrietou Čabanovou, M. Rázusa 35,
Lučenec,

ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1
Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv
a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 R 5/2014
z 10. októbra 2014, za účasti Okresného súdu Banská Bystrica, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] obchodnej spoločnosti Kúpele Brusno, a. s., a [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 porušené boli.

2. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

3. Okresný súd Banská Bystrica j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 540,29 € (slovom päťstoštyridsať eur a dvadsaťdeväť centov) na účet ich právnej zástupkyne Advokátska kancelária AKMG, s. r. o., Dolná 6A, Banská Bystrica, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Banská Bystrica j e p o v i n n ý uhradiť obchodnej spoločnosti Kúpele Brusno, a. s., trovy konania v sume 340,90 € (slovom tristoštyridsať eur a deväťdesiat centov) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Daniely Komorovej, Kukučínova 20, Banská Bystrica, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Okresný súd Banská Bystrica j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 340,90 € (slovom tristoštyridsať eur a deväťdesiat centov) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Henriety Čabanovej, M. Rázusa 35, Lučenec, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Vo zvyšnej časti sťažnostiam n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 153/2015 z 10. marca 2015 bola na ďalšie konanie prijatá sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ 1“), [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ 2“), a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ 3“), zastúpených Advokátskou kanceláriou AKMG, s. r. o., Dolná 6A, Banská Bystrica, konajúcou prostredníctvom konateľky a advokátky JUDr. Martiny Filipovej, vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“). Ústavný súd zároveň označeným uznesením odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

Uznesením sp. zn. III. ÚS 95/2015 zo 17. marca 2015 ústavný súd prijal na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti Kúpele Brusno, a. s., Kúpeľná 1/2, Brusno (ďalej aj „dlžník“ alebo „sťažovateľka 5“), zastúpenej advokátkou JUDr. Danielou Komorovou, Kukučínova 20, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu.

Uznesením sp. zn. II. ÚS 177/2015 z 18. marca 2015 ústavný súd prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „reštrukturalizačná správkyňa“ alebo „sťažovateľka 4“; spolu ďalej len „sťažovatelia“), zastúpenej advokátkou JUDr. Henrietou Čabanovou, M. Rázusa 35, Lučenec, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu a súčasne rozhodol o jej spojení na spoločné konanie so sťažnosťou vedenou pod sp. zn. II. ÚS 153/2015, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. II. ÚS 153/2015.

Uznesením pléna ústavného súdu sp. zn. PLs. ÚS 3/2015 z 8. apríla 2015 boli veci vedené pod sp. zn. II. ÚS 153/2015 a sp. zn. III. ÚS 95/2015 spojené na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. II. ÚS 153/2015.

II.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľov 1 až 3 a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 1 v pozícii navrhovateľa (resp. veriteľa) sa návrhom doručeným okresnému súdu 28. marca 2014 domáhal povolenia reštrukturalizácie dlžníka, obchodnej spoločnosti Kúpele Brusno, a. s., Kúpeľná 1/2, Brusno.

Okresný súd uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 zo 7. apríla 2014 začal reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 71/2014 z 11. apríla 2014 a právoplatnosť nadobudlo 12. apríla 2014.

Následne okresný súd uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 zo 6. mája 2014 povolil reštrukturalizáciu dlžníka. Do funkcie reštrukturalizačného správcu ustanovil [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ].

Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 89/2014 z 13. mája 2014 a právoplatnosť nadobudlo 14. mája 2014.

Okresný súd uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 zastavil reštrukturalizáciu, začal konkurzné konanie, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka a do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil Mgr. Slavomíra Jančiara, J. Kozačeka 13E, Zvolen, značka správcu S 1614. Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 198/2014 zo 16. októbra 2014 a právoplatnosť nadobudlo 17. októbra 2014.

Zároveň okresný súd predmetným uznesením uložil ustanovenému správcovi Mgr. Slavomírovi Jančiarovi povinnosť bez zbytočného odkladu informovať o vyhlásení konkurzu známym veriteľom dlžníka, ktorí majú trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v iných členských štátoch Európskej únie ako v Slovenskej republike, v súlade s čl. 40 Nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní, vyzval veriteľov dlžníka, aby prihlásili svoje pohľadávky v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu, a dal veriteľom poučenie podľa príslušných ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov [v znení účinnom do 29. apríla 2015, pozn. (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“)].

Sťažovatelia 1 až 3 vo svojej sťažnosti uvádzajú, že *„dňa 16. 07. 2014 sa v sídle Dlžníka konala schôdza veriteľov, na ktorej bol zvolený veriteľský výbor v zložení:*

1. [REDACTED] - veriteľ č. 70
2. [REDACTED] - veriteľ č. 95
3. [REDACTED] - veriteľ č. 42
4. [REDACTED] - veriteľ č. 67
5. [REDACTED] - veriteľ č. 49.

Na prvom zasadnutí veriteľského výboru, ktoré sa konalo po skončení schôdzy veriteľov, bol za predsedu veriteľského výboru zvolený navrhovateľ reštrukturalizácie

[REDACTED].

... po predchádzajúcej spolupráci Dlžníka, správcu a členov veriteľského výboru bol dňa 04. 09. 2014 veriteľskému výboru predložený na schválenie reštrukturalizačný plán Dlžníka, ktorý bol vypracovaný tak, aby zabezpečoval čo najvyššiu možnú mieru uspokojenia veriteľov Dlžníka pri zachovaní jeho reálnosti a udržateľnosti v súlade s ustanovením § 134 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii...

Na druhom zasadnutí veriteľského výboru, ktoré sa uskutočnilo dňa 17. 09. 2014, veriteľský výbor reštrukturalizačný plán zo dňa 04. 09. 2014 prijal a predseda veriteľského výboru požiadal reštrukturalizačného správcu, aby zvolal schvaľovaciu schôdzu veriteľov v zmysle ustanovenia § 146 ZKR.

Dňa 07. 10. 2014 sa v sídle Dlžníka uskutočnila schvaľovacia schôdza veriteľov, na ktorej bol reštrukturalizačný plán Dlžníka prijatý vo všetkých skupinách, keď za prijatie reštrukturalizačného plánu hlasovalo celkovo 9 veriteľov oprávnených na schvaľovacej schôdzi hlasovať s celkovým počtom hlasov 97,22 % a proti boli len 4 veritelia s celkovým počtom hlasov 2,78 %. Následne bol dňa 08. 10. 2014 podaný na Okresný súd Banská Bystrica predkladateľom plánu návrh na potvrdenie reštrukturalizačného plánu súdom v súlade s ustanovením § 151 ZKR.

Napadnutým uznesením zo dňa 10. 10. 2014 však Okresný súd Banská Bystrica v nadväznosti na podnet veriteľa Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s., so sídlom Štefánikova 27, 814 99 Bratislava... z dôvodu veriteľom tvrdeného údajného závažného porušenia povinností správcom reštrukturalizáciu Dlžníka zastavil, začal konkurzné konanie a vyhlásil konkurz. Okrem podnetu uvedeného veriteľa počas reštrukturalizácie dlžníka nedošlo zo strany žiadneho iného veriteľa k namietnutiu postupu správcu alebo k spochybneniu postupu správcu v rámci reštrukturalizácie dlžníka.“.

Podľa názoru sťažovateľov 1 až 3 napadnuté uznesenie okresného súdu závažným spôsobom zasahuje do ich ústavou a dohovorom garantovaných práv, a to z týchto dôvodov:

„- nezohľadňuje podania a argumentáciu účastníkov konania a Správcu, ktoré boli voči súdu urobené riadne, včas a v zákonom predpísanej forme,

- nedáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany,

- je *arbitrárne, svojvoľné, vnútorne nekonzistentné a nelogické* v časti *odôvodnenia záverov, o ktoré je opreté,*
- *obsahuje svojvoľnú aplikáciu a výklad ZKR, pretože sa odchyľil od znení príslušných ustanovení ZKR spôsobom, ktorý zásadne poprel ich účel a význam,*
- *je svojimi právnymi účinkami zjavne neprimerané k dôvodom, ktoré viedli k jeho prijatiu.*“

Za neprípustný zásah do práv, ktorých porušenie svojou sťažnosťou namietajú, považujú sťažovatelia 1 až 3 aj skutočnosť, že napadnuté uznesenie okresného súdu obsahuje poučenie o neprípustnosti opravného prostriedku. V tejto súvislosti sťažovatelia 1 až 3 zdôrazňujú, že *„neprípustnosť odvolania proti Uzneseniu je tak jednoznačne nutné považovať za porušenie práva na súdnu ochranu v rozpore s čl. 48 Ústavy, pretože Dlužník nemá možnosť brániť sa proti nesprávnemu rozhodnutiu súdu, ktorým bolo zastavené reštrukturalizačné konanie, a ani proti rozhodnutiu, ktorým súd aktivuje konkurzné konanie, i keď práve podaním návrhu na povolenie reštrukturalizácie sa Dlužník snažil zabrániť likvidačnému konkurzu. Takéto právo nemajú ani veritelia, v ktorých záujme je úspešný priebeh reštrukturalizácie, aby došlo k vyššiemu uspokojeniu ich pohľadávok, ako by tomu bolo v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok Dlužníka.*“.

Vzhľadom na jednu zo základných zásad reštrukturalizácie, ktorou je uspokojenie veriteľov vo vyššej miere, ako by to bolo v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, sťažovatelia 1 až 3 vo svojej argumentácii zdôraznili nutnosť posudzovať porušenie povinnosti správcu v rámci reštrukturalizácie *„s prihliadnutím na spoločný záujem veriteľov pri kolektívnom uspokojení veriteľov“*. Podľa sťažovateľov 1 až 3 spôsob, akým okresný súd rozhodol, keď zastavil reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi a vyhlásil konkurz na jeho majetok, je v rozpore s princípom proporcionality, keďže v dôsledku podľa nich domnelého porušenia povinností správcu okresný súd inicioval konanie, ktoré nemožno zvrátiť riadnym opravným prostriedkom a ani preskúmať iným spôsobom a ktorého dôsledkom je vyhlásenie likvidačného konkurzu na majetok dlžníka. V tejto súvislosti sťažovatelia 1 až 3 poukazujú na tú skutočnosť, že *„už počas reštrukturalizácie došlo k prijatiu opatrení, ktoré*

optimalizovali podnikateľskú činnosť Dlužníka a nastavili jeho príjmy na úspešné budúce plnenie reštrukturalizačného plánu. Taktiež už pri príprave reštrukturalizačného plánu došlo k podrobnému zhodnoteniu súčasnej ako aj budúcej podnikateľskej činnosti Dlužníka za účelom zabezpečiť čo najvyššie možné uspokojenie pre všetkých veriteľov, ktorí si v reštrukturalizácii uplatnili svoje pohľadávky prihláškou. Z uvedených skutočností vyplýva, že neboli splnené predpoklady pre vyhlásenie konkurzu zo strany Súdu...

Spoločný záujem veriteľov, ktorým je dosiahnutie vyššieho uspokojenia, ako by tomu bolo v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok Dlužníka, bol nepochybne vyjadrený prostredníctvom hlasovania na schvaľovacej schôdzi veriteľov, ktorá sa uskutočnila dňa 07. 10. 2014, keď za prijatie reštrukturalizačného plánu hlasovalo 97,22 % veriteľov oprávnených na schôdzi veriteľov hlasovať. S ohľadom na výšku a celkový pomer hlasov hlasujúcich veriteľov je možné jednoznačne konštatovať, že spoločným záujmom zabezpečených ako aj nezabezpečených veriteľov je uspokojenie ich prihlásených pohľadávok spôsobom a vo výške stanovenej reštrukturalizačným plánom dlžníka.“.

Sťažovatelia 1 až 3 vo svojej ďalšej argumentácii označili presadzovanie individuálneho záujmu veriteľa Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s., Štefánikova 27, Bratislava (ďalej len „SZRB“), okresným súdom na úkor ostatných veriteľov, ktorí sú účastníkmi reštrukturalizačného konania, za porušenie zásady „*par conditio creditorum – rovného postavenia účastníkov reštrukturalizačného konania*“. SZRB sa podľa sťažovateľov 1 až 3 už od samého začiatku reštrukturalizačného konania viacerými podnetmi a návrhmi domáhala jeho zastavenia a vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka. K takémuto postupu sa SZRB uchýlila po tom, ako správca pohľadávky tohto veriteľa poprel z dôvodu, že sa podľa jeho názoru nesprávne prihlásil do reštrukturalizácie dlžníka, „*nakoľko Správcovi v nadväznosti na podnet veriteľa [REDAKOVANÉ] vznikli pochybnosti o správnosti prihlásenia pohľadávky veriteľa SZRB...*“. Taktiež zdôraznili, že „*uvedený postup správcu však v takomto prípade nie je nezvratný a veriteľ, ktorého pohľadávka bola popretá, sa môže domáhať v zmysle ustanovenia § 124 ods. 4, aby súd určil, že pohľadávka veriteľa je oprávnená. Veriteľ SZRB využil svoje právo a prostredníctvom 4 samostatných návrhov v súčasnosti na Okresnom súde Banská Bystrica prebiehajú konania o určenie pravosti*

pohľadávok prihlásených do reštrukturalizácie Dlžníka pod č. k. 60 Cbi 13/2014, 60 Cbi 14/2014, 26 Cbi 16/2014 a 27 Cbi 14/2014...

Chceme poukázať na skutočnosť, že veriteľ SZRB postavil svoj individuálny záujem pred spoločný záujem všetkých veriteľov a je jeho snahou odstrániť jeho vlastné pochybenie dosiahnutím vyhlásenia konkurzu na majetok Dlžníka a získať tak druhú šancu na uplatnenie si svojich pohľadávok správnym spôsobom v konkurznom konaní. Vzhľadom na výšku majetku Dlžníka chceme poukázať na skutočnosť, že v prípade vyhlásenia konkurzu, za splnenia podmienky, že by pohľadávky veriteľa SZRB boli zistené v plnom rozsahu spolu so zabezpečovacím právom k týmto pohládkam, by došlo len k čiastočnému uspokojeniu pohľadávok tohto veriteľa (67,05 %) a pre uspokojenie ostatných veriteľov by nezostali žiadne finančné prostriedky. Zároveň poukazujeme na skutočnosť, že v prípade, ak by Okresný súd rozhodol v incidenčných konaniach o oprávnenosti pohľadávok veriteľa SZRB, počíta reštrukturalizačný plán Dlžníka schválený schvalovacou schôdzou veriteľov dňa 07. 10. 2014 so 100 % uspokojením zabezpečených pohľadávok tohto veriteľa, pričom až do rozhodnutia o zistení pohľadávky veriteľa v incidenčnom konaní bude v zmysle plánu Dlžník povinný plniť mesačné splátky do notárskej úschovy. Z uvedeného vyplýva, že úspešná reštrukturalizácia je v záujme všetkých veriteľov, vrátane SZRB. Veriteľ SZRB sa však domnieva, že vyhlásením konkurzu, získa opätovnú šancu uplatniť svoje pohľadávky a zvráti tak súčasný stav, keď svoje pohľadávky do reštrukturalizácie Dlžníka prihlásil nesprávne.“.

Sťažovatelia 1 až 3 vyslovujú názor, že napadnuté uznesenie okresného súdu „nezohľadňuje podania a argumentáciu účastníkov konania a Správcu, ktoré boli voči súdu urobené riadne, včas a v zákonom predpísanej forme... Súd sa nedostatočne zaoberal nasledovným okruhom otázok:

- 1/ Zvláštny charakter pohľadávok...*
- 2/ Rozdielny prístup správkyne pri vyhodnotení podnetov na popretie...*
- 3/ Zhoda dátumu osvedčenia podpisov na zmluvách o pôžičke a dátumu vypracovania reštrukturalizačného posudku...*
- 4/ Údajné pochybenie Správcu pri vedení schôdze veriteľov a spriaznenosť...*

5/ Uplatnenie pohľadávky veriteľa KB servis automobilov s. r. o. ...

6/ Námiетка zaujatosti sudcu, jej späťvzatie a doplnenie podaní...

7/ Uspokojenie podriadených pohľadávok...

8/ Súhlas dozornej rady...

9/ Rozhodovanie o veci, o ktorej sa vedie konanie u iného zákonného sudcu...

10/ WORLD PHARM s. r. o. – príprava na podnikanie...

11/ *Individuálny vs. kolektívny záujem, Uznesenie Najvyššieho súdu SR Obdo 7/2012... “.*

V závere svojej argumentácie sťažovatelia 1 až 3 konštatujú, že „Súd v Uznesení absolútne nezohľadnil akékoľvek vyjadrenie Správcu, a závery uvedené v odôvodnení Uznesenia tak postrádajú akékoľvek logické súvislosti a nezodpovedajú dôkazom a vyjadreniam, ktoré zo strany účastníkov boli v konaní vykonané. Uznesenie je tak nepreskúmatelné, arbitrárne a nekonzistentné. Uvedeným uznesením tak došlo k porušeniu základných práv Sťažovateľov, nakoľko nebola dodržaná rovnosť účastníkov a Uznesenie neprimeraným spôsobom v rozpore so zásadou proporcionality zasahuje do základných práv účastníkov reštrukturalizačného konania.“.

Podľa sťažovateľov 1 až 3 malo byť porušené aj ich základné právo na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, čo odôvodňujú tým, že «o popretých pohľadávkach veriteľa SZRB v súčasnosti prebiehajú na Okresnom súde Banská Bystrica konania sp. zn. 60 Cbi 13/2014, 60 Cbi 14/2014, 26 Cbi 16/2014 a 27 Cbi 14/2014... nie je prijateľné, aby Súd v odôvodnení Uznesenia robil závery o spôsobe a oprávnenosti Správcom popretých pohľadávok veriteľa SZRB. O správcom popretej pohľadávke veriteľa je v zmysle ustanovenia § 124 ods. 4 ZKR v nadväznosti na ustanovenie čl. 48 Ústavy SR oprávnený rozhodovať zákonný sudca. Je v rozpore so zásadami platnými v právnom štáte, aby Súd v Uznesení... rozoberal oprávnenosť a opodstatnenosť nárokov veriteľa SZRB, čím de facto rozhodoval o podstatných otázkach, o ktorých rozhodovať nie je príslušný a ktoré sú predmetom vyššie uvedených konaní. Takýmto postupom dochádza k závažnému narušeniu rovnosti účastníkov v predmetnom konaní ako aj k obmedzeniu prístupu Sťažovateľov

k Súdu. Zároveň je uvedený postup v zjavnom rozpore so tzv. zásadou „zákonného sudcu“, keďže záver o oprávnenosti nároku veriteľa SZRB vyniesol nezákonný sudca mimo incidenčného konania.».

Na základe uvedených skutočností sťažovatelia 1 až 3 navrhujú, aby ústavný súd vyslovil porušenie nimi označených práv napadnutým uznesením okresného súdu, uznesenie okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (reštrukturalizačné). Žiadajú priznať aj úhradu trov konania pred ústavným súdom.

Sťažovateľka 5 je dlžníčkou, voči ktorej bolo napadnutým uznesením okresného súdu zastavené reštrukturalizačné konanie, začaté konkurzné konanie a vyhlásený konkurz na jej majetok. Neprípustný zásah do svojich ústavou a dohovorom garantovaných práv sťažovateľka 5 zakladá v zásade na obdobnej argumentácii ako sťažovatelia 1 až 3, čo preukazuje v zásade identické odôvodnenie sťažnosti, ako aj navrhovaný petit.

Sťažovateľka 4 je reštrukturalizačnou správkynou dlžníka, ktorá bola ustanovená do tejto funkcie uznesením okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 zo 6. mája 2014 (označeným uznesením bola povolená reštrukturalizácia dlžníka). Aj sťažovateľka 4 neprípustný zásah do svojich ústavou a dohovorom garantovaných práv odôvodňuje v zásade identicky ako ostatní sťažovatelia, rovnaký je aj petit jej sťažnosti.

Na výzvu ústavného súdu účastníci konania oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Ústavný súd preto využil možnosť podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom vyžiadaného súdneho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti z 10. apríla 2015 sp. zn. Spr 4001/15 doručenom ústavnému súdu 24. apríla 2015 okrem iného uviedol:

«1. ... po vyhlásení konkurzu boli prihlásené pohľadávky veriteľa [REDAKOVANÉ], t. j. sťažovateľa I/, pod poradovým číslom 1 a 2, z ktorých vyplýva, že sťažovatelia II/ a III/ postúpili na sťažovateľa I/ dňa 23. 10. 2014 svoje pohľadávky. Sme toho názoru, že postúpením týchto pohľadávok, z existencie ktorých odvodili sťažovatelia II/ a III/ porušenie svojich práv, došlo k zániku ich aktívnej legitímácie v konaní pred ústavným súdom, a preto namietame aktívnu legitímáciu sťažovateľov II/ a III/ v konaní pred ústavným súdom.

2. ... vzhľadom na vyjadrenie zákonnej sudkyne vznášame námietku nedostatku aktívnej legitímácie sťažovateľky IV/ - [REDAKOVANÉ], pretože správca dlžníka v reštrukturalizačnom konaní nie je účastníkom tohto konania podľa § 119 ods. 1 a ani podľa ustanovenia § 119 ods. 3 Zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii... Zastávame názor, že pokiaľ Zákon o konkurze a reštrukturalizácii správcovi v reštrukturalizačnom konaní nepriznáva postavenie účastníka konania, potom napadnutým uznesením tunajšieho súdu objektívne nemohlo dôjsť k zásahu do ústavných práv a základných práv a slobôd sťažovateľky IV/...

Napadnuté uznesenie tunajšieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o konverzii reštrukturalizácie na konkurz vychádzalo zo zákonného znenia § 131 ods. 2, písm. a/ Zák. č. 7/2005 Z. z. (ďalej ZOKR), podľa ktorého súd bez návrhu uznesením zastaví reštrukturalizačné konanie, začne konkurzné konanie a vyhlási na majetok dlžníka konkurz ak zistí, že správca opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom.

Z obsahu napadnutého uznesenia je možné konštatovať, že závažné porušenie povinnosti reštrukturalizačnej správkyně súd videl v nerovnakom prístupe správkyně k podnetom veriteľov na popieranie pohľadávok, v dôsledku čoho malo dôjsť k absolútnej nerovnováhe v postavení jednotlivých veriteľov v reštrukturalizačnom konaní (v zložení veriteľského výboru, v hlasovaní oprávnených veriteľov), ignorovanie, resp. absencia detailného rozboru podnetu jedného z veriteľov Slovenskej záručnej a rozvojovej banky a. s., vo vzťahu k platnosti, prípadne odporovateľnosti úkonu dlžníka, ktorým sa zaručil za záväzky spriaznenej osoby BIC Trade s. r. o. vo vzťahu k prihláseným pohľadávkam sťažovateľov, absencia zhodnotenia vzťahu spriaznenej osoby BIC Trade s. r. o. s dlžníkom

ako spriaznených osôb, z ktorého vznikol nárok veriteľov uplatnených v reštrukturalizačnom konaní vo výške 10 269 160,94 Eur, pričom takýto postup správkyne vyhodnotil konajúci súd ako konanie s nerovnakým prístupom v rozpore so základnou povinnosťou správkyne konať s odbornou starostlivosťou.

Ďalším z dôvodov rozhodnutia súdu o konverzii reštrukturalizácie na konkurz dlžníka, bolo nepreukázanie schválenia právnych úkonov reštrukturalizačným správcom v prospech dlžníka, vo vzťahu k vydanej zmenke dlžníka v prospech spoločnosti BPT LEASING a. s. v hodnote 250 000,- Eur a odsúhlasenie zvýšenia základného imania v dcérskej spoločnosti dlžníka WORLD PHARM s. r. o. v hodnote 65 000,- Eur. Tieto úkony konajúci súd nepovažoval za úkony preukazujúce naplnenie účelu a zmyslu reštrukturalizačného konania.

Ďalej bolo napadnuté rozhodnutie odôvodnené aj konštatovaním o porušení výkonu funkcie správkyne [REDACTED] v rozpore s ustanovením § 3 ods. 7, druhá veta, v spojení s § 4 ods. 3 Zák. č. 8/2008 Z. z. o správcoch. Podľa napadnutého uznesenia uvedená správkyňa dlžníka [REDACTED] vykonávala funkciu reštrukturalizačnej správkyne dlžníka (Kúpele Brusno a. s.). V konaní pred tunajším súdom pod sp. zn. 2 R/10/2013 bola dňom 06. 12. 2013 povolená reštrukturalizácia dlžníka KB Servis automobilov s. r. o., v ktorom reštrukturalizačnom konaní bola [REDACTED] ustanovená za správkyňu tohto dlžníka, pričom dňa 05. 06. 2014 bol na majetok vyššie uvedeného dlžníka vyhlásený konkurz, a teda ku dňu 14. 05. 2014, kedy došlo k povoleniu reštrukturalizácie dlžníka Kúpele Brusno a. s., bola súčasne správkyňou veriteľa tohto dlžníka. Keďže podľa záverov súdu v napadnutom uznesení [REDACTED] bola súčasne správkyňou veriteľa dlžníka Kúpele Brusno a. s., a to dlžníka KB Servis automobilov s. r. o., musela vedieť o pohľadávke tohto veriteľa dlžníka (KB Servis automobilov s. r. o.), voči dlžníkovi Kúpele Brusno a. s., čo podľa odôvodnenia uznesenia znamená jej vylúčenie z výkonu správcovskej činnosti pre rozpor spoločných záujmov veriteľov v uvedených reštrukturalizačných konaniach.

Sme toho názoru, že vyššie uvedené dôvody, ktoré sú podrobne rozpísané v napadnutom uznesení, sú logické, vzájomne si neodporujúce a obsahujúce úvahy súdu, ktoré viedli k záveru o nevyhnutnosti konverzie reštrukturalizácie na konkurz. Nesúhlasíme

preto s tvrdením sťažovateľov v podanej ústavnej sťažnosti o svojvoľnom, nepreskúmateľnom postupe a rozhodovaní súdu...

K jednotlivým dôvodom ústavnej sťažnosti udávame nasledovné:

1/ Sťažovatelia v časti III. sťažnosti napádajú poučenie napadnutého uznesenia o neprípustnosti odvolania, ktoré je v rozpore s právom na súdnu a inú právnu ochranu podľa § 46 až 48 Ústavy SR. S právnym zdôvodnením sťažovateľov k tomuto tvrdeniu nemôže tunajší súd súhlasiť. Ustanovenie § 196 Zák. o konkurze a reštrukturalizácii... vyjadruje vzťah medzi týmto zákonom a Občianskym súdnym poriadkom, a to na základe právnej povahy ustanovení ZOKR ako lex specialis vo vzťahu k Občianskemu súdnemu poriadku. Na rozdiel od zásad uvedených v Občianskom súdnom poriadku, v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZOKR odvolanie proti uzneseniu je prípustné len vtedy, ak to tento zákon ustanovuje. Keďže v zmysle ustanovenia § 131 ZOKR zákon neupravuje odvolanie voči rozhodnutiu súdu pri konverzii reštrukturalizácie na konkurz, nie je podľa názoru súdu možné aplikovať opačnú zásadu prípustnosti odvolania upravenú v § 201 O. s. p. V konkrétnej veci si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že proti napadnutému uzneseniu sp. zn. 1R/5/2014 zo dňa 10. 10. 2014 bolo podané odvolanie, ktoré bolo odmietnuté uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 43Cokr/39/2014 zo dňa 13. 11. 2014, vychádzajúcim práve z uvedeného princípu. Vo vzťahu k názoru na prípustnosť alebo neprípustnosť odvolania voči rozhodnutiu o konverzii reštrukturalizačného konania na konkurzné konanie, odkazujeme v danom prípade na článok Doc. JUDr. Milana Ďuricu, PhD.: Odklad vykonateľnosti rozhodnutí v insolvenčnom konaní (nad tromi rozhodnutiami Ústavného súdu SR), Justičná revue 12/2013, str. 1625 a nasl. Vo vzťahu k neprípustnosti odvolania si dovoľujeme odkázať na rozhodnutie Ústavného súdu, sp. zn. I. ÚS 200/2011 zo dňa 09. 06. 2011 a IV. ÚS 8/2013 z 10. 01. 2013. Zastávame názor, že úprava insolvenčného zákona nepripúšťajúca odvolanie voči rozhodnutiu o konverzii reštrukturalizačného konania na konkurz nie je náhodná, svojvoľná alebo neúplná, ale naopak vychádza práve z požiadavky zákonodarcu na právnu istotu pri konverzii reštrukturalizácie na konkurz, vzhľadom na rozsiahle účinky vyvolávajúce a spojené s týmto rozhodnutím. Je možné pro futuro uvažovať o prípadnej zmene textu právnej normy, avšak za súčasného právneho stavu podľa názoru konajúceho súdu, neprípustnosť odvolania voči

napadnutému rozhodnutiu nevyplýva zo zákonného znenia právnej normy. Keďže napadnutým uznesením v časti poučenia tunajší súd rešpektoval znenie textu právnej normy, sme toho názoru, že nemohlo týmto postupom dôjsť k porušeniu práv sťažovateľov.

2/ ... Pokiaľ sťažovatelia zdôrazňujú prijatie plánu 97,22 % veriteľov oprávnených hlasovať na schôdzi veriteľov, práve túto skutočnosť, teda zloženie veriteľského výboru a oprávnenosť hlasovania pri prijatí plánu posudzoval súd v napadnutom uznesení a dospel k záveru, že práve z dôvodu nerovnakého prístupu reštrukturalizačnej správkyne (voči podnetom na popieranie pohľadávok jednotlivými veriteľmi), nezaobieraním sa a absenciou podrobného skúmania platnosti a odporovateľnosti právnych úkonov dlžníka vo vzťahu k spriaznenej osobe, považoval konajúci súd tieto okolnosti za porušenie základných povinností reštrukturalizačnej správkyne pri výkone jej funkcie...

Vnútornú rozpornosť tvrdení sťažovateľov pod bodom IV/ vidíme aj v tom, že sťažovatelia poukazujú na úlohu správcu v reštrukturalizácii, ktorý nie je podľa nich oprávnený rozhodovať a hodnotiť hmotné práva účastníkov tohto konania. Takéto tvrdenie sťažovateľov je priamo v rozpore so zákonnou úpravou v zmysle § 124 ods. 1 ZOKR v zmysle ktorej ak správca pri skúmaní prihlásenej pohľadávky zistí jej spornosť (čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti, zabezpečenia a poradia zabezpečovacieho práva), je povinný prihlásenú pohľadávku poprieť (pričom správca prihliada aj na vyjadrenie dlžníka a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie). Ak má správca povinnosť zisťovať právny dôvod, vymáhateľnosť, výšku a zabezpečenie pohľadávok (pravosť pohľadávky), nevyhnutým predpokladom na tieto úkony a činnosti je práve aj hmotnoprávne posúdenie prihlásených pohľadávok. Na jednej strane teda sťažovatelia tvrdia, že správca takúto povinnosť nemá, na druhej strane v celej sťažnosti sa nachádza podrobné právne zdôvodňovanie postupov správcu a zároveň sťažovatelia takéto právo upierajú konajúcemu súdu, ktorý sa v napadnutom uznesení prejudiciálne vypořiadal s charakterom a povahou jednotlivých pohľadávok. Práve z dôvodu nesplnenia základnej povinnosti správcu s odbornou starostlivosťou skúmať prihlásené pohľadávky, čo sa podľa napadnutého uznesenia prejavilo v nerovnakom prístupe k vyhodnoteniu podnetov rôznych veriteľov, ktorí podali podnet na popretie prihlásených pohľadávok, konštatoval súd porušenie povinnosti správcu, ktoré podrobne a logicky zdôvodnil. Tak ako vyplýva

z napadnutého uznesenia, za situácie keď na základe podnetu sťažovateľa I/ poprela správkynia pohľadávku ďalšieho veriteľa Slovenskej záručnej a rozvojovej banky a. s... a na základe podnetu veriteľa SRBZ a. s. na popretie pohľadávok (okrem iného aj sťažovateľov), poukazujúc na vznik ich pohľadávok voči dlžníkovi na základe právneho vzťahu dlžníka a spriaznenej osoby, bolo povinnosťou správkyně s odbornou starostlivosťou posudzovať uvedené vzťahy a vyhodnotiť ich, k čomu podľa napadnutého uznesenia nedošlo. Naopak, výsledkom postupu bol nerovnaký prístup k podnetom jednotlivých veriteľov na popieranie pohľadávok. Aj samotná zákonná úprava sprísňuje podmienky uspokojenia a práva spriaznených osôb s dlžníkom, a preto bolo povinnosťou správkyně tak, ako je to konštatované aj v napadnutom rozhodnutí, dôsledne a s odbornou starostlivosťou sa zaoberať aj podnetom na popretie pohľadávok sťažovateľov I/ až III/. Podľa názoru súdu v napadnutom uznesení takýto postup s odbornou starostlivosťou zachovaný nebol. Je samozrejme v pôsobnosti správcu posúdiť, či na základe podnetov dôjde alebo nedôjde k popretiu pohľadávky, avšak so zdôraznením, že v reštrukturalizačnom konaní na rozdiel od úpravy konkurzného práva, nemôžu veritelia priamo popierať pohľadávky iných veriteľov, na rozdiel od úpravy konkurzného konania v reštrukturalizácii, v prípade popretia pohľadávky veriteľa, nemôže tento požiadať súd o priznanie hlasovacích práv. Všetky tieto dôsledky rozdielného prístupu k popieraniu pohľadávok a k právnym dôsledkom popretia pohľadávky na základe jedného podnetu a nepopretia na základe iného podnetu, logicky viedli konajúci súd k záverom o nesplnení povinnosti správkyně rovnako pristupovať k uplatneným nárokom a právam jednotlivých veriteľov...

3/ ... Hoci nie je úlohou tohto vyjadrenia posudzovať obsah reštrukturalizačného plánu, dovoľujeme si len upozorniť na samotné tvrdenie sťažovateľov v ústavnej sťažnosti, že v prípade konkurzu by bol uspokojený len veriteľ SRBZ a. s., a to v rozsahu 67,05 % a ostatní veritelia by uspokojení neboli, čo vyvoláva otázky o udržateľnosti navrhovaného reštrukturalizačného plánu navyše, pokiaľ v prípade zistenia pohľadávok tohto veriteľa mali byť jeho pohľadávky uhradené v lehote 157 mesiacov (viac ako 13 rokov), zabezpečená pohľadávka sťažovateľa I/ v lehote 48 mesiacov a ostatné pohľadávky v lehote 84 mesiacov.

4/ Čo je však podstatné pre vyjadrenie k ústavnej sťažnosti, je tvrdenie sťažovateľov o uprednostnení individuálneho záujmu SRBZ a. s. pred záujmami všetkých veriteľov...

Naopak tento veriteľ poukazoval na pochybnosti a dával podnet na popretie pohľadávok iných veriteľov. Je potrebné uviesť, že súd v napadnutom uznesení nevyhovел podnetu veriteľa SRBZ a. s., ale z dôvodov ním uvádzaných dospel k záveru o porušení povinnosti správcu pri nerovnakom prístupe k podnetom na popieranie pohľadávok, čo spôsobilo zmenu zloženia veriteľského výboru ako aj znemožnenie hlasovacích práv popretím pohľadávky SRBZ a. s. a naopak, nepopretím pohľadávok vzniknutých na základe vzťahov dlžníka so spriaznenou osobou, týmto umožnené hlasovacie práva boli. V danom prípade je potrebné zdôrazniť, že nie samotné umožnenie alebo neumožnenie výkonu hlasovacích práv v dôsledku popretia alebo nepopretia pohľadávok viedli súd k rozhodnutiu o konverzii reštrukturalizácie konania na konkurz, ale nerovnaký prístup správkyne k vyhodnoteniu podnetov na popretie pohľadávok, napriek tomu, že boli oznámené skutočnosti spochybňujúce tieto nároky, resp. vedúce k možnej neplatnosti týchto právnych úkonov, ktoré správkyňa v prípade postupu s odbornou starostlivosťou mala posúdiť tak, že v prípade ich popretia mohli byť prípadné pochybnosti vyvrátené alebo potvrdené v samostatných incidenčných žalobách. V tom, že k takémuto popretiu nedošlo, čím nebolo umožnené vyvrátiť alebo potvrdiť pochybnosti o pohľadávkach skupiny prihlásených veriteľov v incidenčných žalobách, videl súd v napadnutom uznesení konanie v rozpore s odbornou starostlivosťou...

Uvedeným rozhodnutím nedošlo k uprednostneniu jedného z veriteľov, ale dôvodom vydania napadnutého rozhodnutia bolo porušenie práv správkyne pri posudzovaní nárokov jednotlivých veriteľov...

5/ V bode VI. bod 1 sa zaoberajú sťažovatelia „zvláštnym charakterom pohľadávok“.

V tejto časti sťažovatelia namietajú napadnuté rozhodnutie súdu, v ktorom posúdil pohľadávky sťažovateľov vzniknuté na základe vzťahu dlžníka so spriaznenou osobou BIC Trade s. r. o. ako spochybnené, pričom podľa sťažovateľov takýto záver nie je založený na pravde, poškodzuje ich práva, pričom od správcu nie je spravodlivé požadovať aby spochybňoval pohľadávky nepochybne vyplývajúce z dokladov predložených veriteľmi a dlžníkom. S takýmito závermi opätovne nemožno súhlasiť s odkazom na odôvodnenie napadnutého uznesenia. V napadnutom uznesení dostatočne jasne, zrozumiteľne a podrobne súd zdôvodnil svoje pochybnosti o pohľadávkach vzniknutých medzi dlžníkom a spriaznenou

osobou (hotovostné vyplatenie vo vysokých sumách prostredníctvom pokladničných dokladov, vzťah spriaznenej osoby, dodatočné uznanie dlhu a dodatočné osvedčenie pravosti podpisov). Nesúhlasíme s názorom aby sťažovatelia upierali súdu pri jeho rozhodovacej činnosti právo hodnotiť zistený skutkový stav a prijať k nemu náležité závery. Práve tvrdenia sťažovateľov o tom, že od správcu nie je možné požadovať, aby spochybňoval pohľadávky vyplývajúce z dokladov medzi veriteľmi a dlžníkmi je vnútorne rozporuplné a formalistické. Naopak jednou zo základných povinností správcu je zaoberať sa pravosťou prihlásených pohľadávok. Ako to vyplýva z napadnutého uznesenia, ak aj boli predložené listinné doklady smerujúce k opodstatnenosti prihlásených pohľadávok sťažovateľov, avšak následne na základe podnetu ďalšieho veriteľa boli prezentované pochybnosti o pravosti týchto pohľadávok, základnou povinnosťou vyplývajúcou z odbornej starostlivosti správcu bolo zaoberať sa týmito podnetmi. Práve tvrdenie sťažovateľov o tom, že správca nemusí spochybňovať pohľadávky, ktoré vyplývajú z dokladov predložených veriteľom a dlžníkom aj napriek tomu, že má vedomosť o podnete iného veriteľa, ktoré spochybňuje pravosť prihlásených pohľadávok iných veriteľov, je podľa názoru súdu formalistickým prístupom a zbavovaním sa povinnosti správcu pri výkone jeho činnosti.

6/ K tvrdeniu sťažovateľov pod bodom VI. bod 2 k rozdielnemu prístupu správkyne pri vyhodnotení podnetov na popretie pohľadávok udávame nasledovné. V napadnutom uznesení súd poukazoval na rozdielny prístup správkyne k podnetom na popieranie pohľadávok doručených jednotlivými veriteľmi. Podľa nášho názoru v napadnutom uznesení sú dostatočne uvedené dôvody, na základe ktorých dospel súd k záveru o nekorektnom a nerovnakom prístupe správcu k podnetom na popieranie pohľadávok jednotlivých veriteľov. Ak poukazujú sťažovatelia, že po popretí pohľadávky veriteľa SRBZ a. s. oprávnenosť takto prihlásených pohľadávok mala byť riešená v incidenčných žalobách, to isté platí v danom prípade aj vo vzťahu k nepopretiu pohľadávok iných veriteľov na základe podnetu SRBZ a. s. V konečnom dôsledku rozdielny prístup správkyne znamená, že pravosť popretej pohľadávky SRBZ a. s. mala byť určená v incidenčnom konaní, kde mali byť vyvrátené alebo potvrdené pochybnosti iného veriteľa o oprávnenosti tejto pohľadávky, avšak takýto postup nebol umožnený v prípade podnetu SRBZ a. s., ktorým spochybňoval pohľadávky iných veriteľov, a to vzniknutých na základe vzťahu medzi dlžníkom

a spriaznenou osobou... Pokiaľ namietajú sťažovatelia, že súd sa v napadnutom rozhodnutí zaoberal právnym posúdením a oprávnenosťou posudzovania nároku veriteľov, pričom takýto postup podľa sťažovateľov nie je prípustný, a v takomto postupe videli porušenie zásady nemožnosti odňatia zákonného sudcu, s takýmto zdôvodnením nesúhlasíme. Je predsa možnosťou, a v určitých prípadoch dokonca povinnosťou, aby sa súd zaoberal prejudiciálne otázkou platnosti, neplatnosti alebo inými účinkami právnych úkonov, pokiaľ takéto prejudiciálne rozhodnutie je nevyhnuté na prijatie záveru súdu v záväznej výrokovej časti svojho rozhodnutia. Je potrebné zdôrazniť, že v danom prípade, pokiaľ sa súd zaoberal povahou pohľadávok jednotlivých veriteľov, nebolo o týchto pohľadávkach v napadnutom rozhodnutí záväzne rozhodnuté, čo sa týka ich oprávnenosti alebo neoprávnenosti, ale právne posúdenie súdom uvedených pohľadávok v rámci prejudiciálneho posúdenia bolo nevyhnutným predpokladom pre úvahu a postup súdu, ktorým konštatoval porušenie povinnosti správcu pri vykonávaní jeho činnosti. Tvrdíme preto, že takýmto prejudiciálnym hodnotením nemohlo dôjsť k porušeniu žiadnych ústavných práv sťažovateľov. Hodnotenie jednotlivých pohľadávok, ktoré sa nachádza v napadnutom uznesení, bolo len podkladom na prijatie záveru o nerovnakom prístupe správcu vo vzťahu k nárokom jednotlivých veriteľov a k záveru o porušení povinnosti správcu pri vykonávaní jeho činnosti.

7/ V časti obsahu ústavnej sťažnosti nepopretia prihlásenej pohľadávky [REDAKOVANÉ] sa nevyjadrujeme vzhľadom na irelevantnosť tejto otázky.

8/ V bode VI. bod 3 ústavnej sťažnosti sa sťažovatelia zaoberajú zhodou dátumov osvedčenia podpisov na zmluvách o pôžičke a dátumu vypracovania reštrukturalizačného posudku, pričom dospievajú k záveru, že riešenie tejto otázky je absolútne irelevantné. S takýmto formalistickým a povrchným posúdením súd nesúhlasí, pretože práve vyššie uvedená otázka dodatočného osvedčovania podpisov na zmluvách o pôžičkách v deň vypracovania reštrukturalizačného posudku bola súdom posúdená ako okolnosť vzbudzujúca pochybnosti o pravosti uvedených pohľadávok a ako jedna z viacerých skutočností, ktoré boli uvedené v napadnutom rozhodnutí.

9/ K námietkam ohľadne posúdenia spriaznenosti medzi dlžníkom a spoločnosťou KB Servis automobilov s. r. o. sa nevyjadrujeme, pretože sa nejednalo o podstatný dôvod prijatia napadnutého rozhodnutia.

10/ V časti sťažnosti pod bodom VI., bod 5, uplatnenie pohľadávky veriteľa KB Servis automobilov s. r. o. uvádzame:

Ako už vyplýva z obsahu napadnutého uznesenia, správkyňa [REDACTED] bola dňa 06. 12. 2013 ustanovená za správkyňu dlžníka v reštrukturalizácii KB Servis automobilov s. r. o. Dňa 05. 06. 2014 bol na majetok tohto dlžníka vyhlásený konkurz. K povoleniu reštrukturalizačného konania a ustanoveniu [REDACTED] ako správkyne dlžníka Kúpele Brusno, a. s. došlo dňa 14. 05. 2014. Uvedený dlžník, pôvodne v reštrukturalizácii, neskôr v konkurze, KB Servis automobilov s. r. o. si uplatnil voči dlžníkovi Kúpele Brusno, a. s. pohľadávku, a teda [REDACTED] bola reštrukturalizačnou správkyňou veriteľa dlžníka - spoločnosti Kúpele Brusno, a. s., v ktorej bola zároveň reštrukturalizačnou správkyňou.... Sme toho názoru, že spoločný záujem veriteľov dlžníka KB Servis automobilov s. r. o., pokiaľ si ako veriteľ uplatnil pohľadávku voči dlžníkovi v reštrukturalizácii - Kúpele Brusno, a. s., je v rozpore so záujmami veriteľov tohto dlžníka. KB Servis automobilov s. r. o. je nielen veriteľom dlžníka (Kúpele Brusno, a. s.), ale zároveň sa jednalo aj o subjekt v reštrukturalizácii, pričom aj na strane veriteľa, ako aj na strane dlžníka vystupuje tá istá osoba správkyne. Záujmom veriteľov KB Servis automobilov s. r. o. je dosiahnuť čo najvyššie uspokojenie, a teda aj svoju pohľadávku od dlžníka Kúpele Brusno, a. s., pričom záujmom týchto veriteľov je čo najvyššie uspokojenie svojich pohľadávok v rámci reštrukturalizácie na Kúpele Brusno, a. s.. Záujmy týchto dvoch skupín veriteľov dvoch rôznych dlžníkov bude vždy v rozpore, pretože uspokojenie jednej skupiny veriteľov, a to dlžníka KB servis automobilov s. r. o. z pohľadávky voči dlžníkovi Kúpele Brusno, a. s. je vždy na úkor a na ťarchu uspokojenia tejto skupiny veriteľov. Preto podľa nášho názoru bola správne vyhodnotená uvedená činnosť správkyne u oboch subjektov, v postavení veriteľa a dlžníka, ako vykonávanie činnosti v rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 Zák. č. 8/2008 Z. z., pričom táto skutočnosť bola jedným z dôvodov vyhodnotených súdom ako závažné porušenie povinnosti správcu, ktoré viedli k vydaniu rozhodnutia o konverzii reštrukturalizácie na konkurz. Uspokojovanie veriteľov dlžníka KB Servis automobilov s. r. o., prostredníctvom pohľadávky (bez ohľadu na jej výšku) voči dlžníkovi Kúpele Brusno a. s., objektívne stavia záujem týchto dvoch skupín veriteľov rôznych dlžníkov do protikladu.

11/ K tvrdeniam ohľadne námietky zaujatosti zákonného sudcu sa nevyjadrujeme, pretože ich považujeme za irelevantné, nakoľko uplatnenie námietky zaujatosti a jej späťvzatie je dispozičným úkonom účastníka reštrukturalizačného konania.

12/ Takisto vyjadrenie sa k uspokojovaniu oboch podriadených pohľadávok uvedených v sťažnosti sťažovateľov považujeme vzhľadom na obsah ústavnej sťažnosti za irelevantný.

13/ Sťažovatelia ďalej v sťažnosti v bode VI. bod 8/ namietali nesprávne právne posúdenie napadnutého uznesenia v časti platnosti ručiteľského záväzku dlžníka k pohľadávke jeho spriaznenej osoby v zmysle ustanovenia § 196a Obchod. zák. S týmto právnym názorom sťažovateľov sa nestotožňujeme. Sťažovatelia tvrdia, že súhlas dozornej rady dlžníka... s uzavretím ručiteľského záväzku za záväzok spriaznenej osoby BIC Trade s. r. o. jednak nebol nutný, a pokiaľ aj bol nutný, bol udelený tým, že dozorná rada dlžníka schválila jeho účtovnú závierku. Pokiaľ sťažovatelia tvrdia, že v odsúhlasení účtovnej závierky dlžníka dozornou radou, je obsiahnutý aj súhlas s ručiteľským záväzkom dlžníka v prospech spriaznenej osoby (štatutárny zástupca dlžníka [REDACTED] je zároveň štatutárnym zástupcom spriaznenej osoby BIC Trade s. r. o.), s takýmto názorom sa nestotožňujeme. Schválenie účtovnej závierky dozornou radou je samostatným rozhodnutím, pričom na schválenie úkonov v zmysle § 196a Obchod. zák. sa vyžaduje osobitné rozhodnutie dozornej rady vo forme odsúhlasenia individuálne určených, konkrétnych úkonov a plnení, čo v danom prípade predložené nebolo. Na odsúhlasenie úkonov uvedených v § 196a Obchod. zák. podľa názoru súdu sa vyžaduje osobitné rozhodnutie dozornej rady vo vzťahu ku konkrétnym úkonom a plneniam, pričom prejav vôle dozornej rady pri schvaľovaní účtovnej závierky smeroval k tomuto úkonu, t. j. k schváleniu účtovnej závierky, a nesmeroval na splnenie zákonných predpokladov podľa § 196a Obchod. zák. Sťažovatelia prisudzujú schváleniu účtovnej závierky dozornou radou účinky, ktoré z takéhoto postupu nevyplývajú vo vzťahu k schváleniu úkonov podľa § 196a Obchod. zák. Tvrdenie sťažovateľov smeruje k záveru, že pokiaľ sú vykonané úkony medzi osobami uvedenými v ust. § 196a Obchod. zák. a pokiaľ sa premietnu do účtovnej závierky, jej schválením dozornou radou by tieto úkony mali byť odsúhlasené. Sme toho názoru, že takýto výklad je v priamom rozpore so znením Obchod. zák. a potom by úprava v ust. §

196a Obchod. zákonníka bola zbytočná, navyše keď podľa kogentnej úpravy § 187 ods. 1 písm. e) Obchod. zák. právomoc schvaľovať účtovnú závierku patrí do pôsobnosti valného zhromaždenia... Sme preto toho názoru, že aj toto právne posúdenie absencie súhlasu dozornej rady a do úvahy pripadajúci dôsledok neplatnosti tohto úkonu (ručenie dlžníka za záväzok spriaznenej osoby) môže viesť k záveru o neplatnosti tohto právneho úkonu. Práve z dôvodu, že jeden z veriteľov poukazoval vo vzťahu k správcovi aj na tento prípadný nedostatok, pričom správca ako vyplýva aj zo samotnej ústavnej sťažnosti, na takýto podnet nereflektoval, bol vyhodnotený tento postup konajúcim súdom ako konanie bez príslušnej odbornej starostlivosti.

14/ K tvrdeniam sťažovateľov o tom, že v napadnutom rozhodnutí rozhodoval súd o veci, ktorá sa vedie u iného zákonného sudcu, a to vo vzťahu k prebiehajúcim incidenčným sporom len odkazujeme na vyjadrenie uvedené vyššie, že nie je možné súdu odoprieť prejudiciálne vyriešenie otázky platnosti, neplatnosti alebo iných účinkov právnych úkonov, pokiaľ takéto prejudiciálne vyriešenie a zhodnotenie právneho vzťahu je nevyhnutné na prijatie záverov súdu vo veci samej, v danom prípade ako podklad na rozhodnutie o konverzii reštrukturalizácie na konkurz. Aj tieto dôvody preto považujeme za neopodstatnené pri zdôraznení, že práve postup správcu, ktorý podľa napadnutého uznesenia nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, neumožnil vyriešenie spornosti pohľadávok spochybňovaných veriteľom SRZB a. s. v samostatných incidenčných konaniach.

15/ Pokiaľ sťažovatelia namietajú vyhodnotenie dvoch úkonov správcu, ktorými odsúhlasil vystavenie zmenky dlžníka v prospech spoločnosti BPT Leasing s. r. o. a navýšenie základného imania v dcérskej spoločnosti WORLD PHARM s. r. o., súd v celom rozsahu odkazuje na zdôvodnenie napadnutého uznesenia, pričom sťažovatelia ani v ústavnej sťažnosti nepreukázali dôvodnosť týchto úkonov zachovávajúcich účel reštrukturalizačného konania a len opätovne všeobecne poukazujú na nepreukázané skutkové okolnosti, ktoré viedli správkyňu k schváleniu týchto úkonov. Len upozorňujeme, že tieto úkony boli správkyňou schválené v hodnote 315 000 Eur na ťarchu majetku dlžníka, pričom o túto hodnotu schválených úkonov bolo znížené uspokojenie veriteľov. Uspokojenie

všetkých nezabezpečených veriteľov bolo navrhnuté v sume 1213 848,88 Eur, čo predstavuje 10% hodnoty ich pohľadávok.

16/ V časti VI. bod 11, sa sťažovatelia zaoberajú individuálnym a kolektívnym záujmom veriteľov v rámci reštrukturalizačného konania odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, IObdo/7/2012. V tejto časti považujú sťažovatelia zhodnotenie súdu o pochybnostiach pripustenia ich pohľadávky v rámci reštrukturalizačného konania za arbitrárne rozhodnutie a nedostatočné zároveň. Sme toho názoru, že konajúci súd v napadnutom uznesení dostatočne jasne formuloval dôvody, prečo tieto pohľadávky považuje za spochybnené (vzniknuté na základe vzťahu so spriaznenou osobou, realizácia vo veľkom objeme prostredníctvom hotovostného odovzdania finančných prostriedkov, dodatočné overovanie podpisov na zmluvách v deň vypracovania reštrukturalizačného posudku, uznanie záväzku dlžníka tesne pred reštrukturalizačným konaním), ktoré pochybnosti práve nečinnosťou správcu nemohli byť odstránené v rámci incidenčných žalôb, nakoľko ani na podnet ďalšieho z veriteľov, tieto pohľadávky popreté neboli. Práve v týchto incidenčných konaniach mohlo dôjsť k odstráneniu uvedených pochybností. Napadnuté rozhodnutie preto nepovažujeme za arbitrárne, ale naopak, plne zodpovedajúce zákonnej povinnosti konkurzného súdu vykonávať dohľad nad reštrukturalizačným konaním...

Pokiaľ sťažovatelia poukazujú na možné uspokojenie pohľadávky veriteľa SRZB a. s. v rozsahu 100 % zo zistenej sumy v prípade úspechu v incidenčných žalobách, je potrebné opätovne poukázať na návrh reštrukturalizačného plánu, v zmysle ktorého mala byť táto pohľadávka SRZB a. s. uspokojená v období 157 mesiacov, t. j. v období dlhšom ako 13 rokov, čo vzhľadom na dĺžku takéhoto uspokojenia pohľadávok (v podstatne dlhšom období ako uspokojenie pohľadávok iných veriteľov) vyvoláva otázku udržateľnosti a reálnosti uvedeného plánu.

Podľa nášho názoru nie je možné prehliadať v súčasnosti medializovanú reštrukturalizáciu spoločnosti Váhostav a. s. V zmysle zverejnených informácií mali byť v rámci tejto reštrukturalizácie uspokojení nezabezpečení veritelia v rozsahu 15 % ich pohľadávok. Takéto nízke uspokojenie vyvolalo celospoločenskú kritiku a výsledkom bolo zvolanie mimoriadneho zasadnutia Národnej rady SR a návrh zásadnej zmeny právnej

úpravy reštrukturalizácie. Pre porovnanie navrhnuté uspokojenie nezabezpečených veriteľov dlžníka Kúpele Brusno a. s. je 10 % z hodnoty pohľadávok v období 84 mesiacov (7 rokov)! Poukázanie na tieto okolnosti schváleného plánu považujeme za nevyhnutné vo vzťahu k všetkým okolnostiam napadnutého uznesenia...

Zastávame preto názor, že práve v danom prípade súd dôsledne aplikoval dohľad nad reštrukturalizačným konaním, a to v záujme spravodlivého vyporiadania veriteľov a keďže podľa nášho názoru nebolo v sťažnosti preukázané tvrdenie o porušení ústavných práv sťažovateľov, navrhujeme Ústavnému súdu SR aby sťažnosť sťažovateľov zamietol ako nedôvodnú.»

Predseda okresného súdu s odkazom na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 375/2014 navrhol, aby do konania pred ústavným súdom vstúpil vedľajší účastník – SZRB, z dôvodov uvedených v citovanom náleze ústavného súdu a taktiež obchodná spoločnosť Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k. s., Horná 23, Banská Bystrica (ďalej len „konkurzný správca“), „z dôvodu zachovania princípu rovnosti účastníkov, pokiaľ bude sťažovateľke IV/ [REDAKOVANÉ] priznaná aktívna legitímácia v konaní pred ústavným súdom. Sme toho názoru, že rozhodnutie Ústavného súdu SR v tejto veci sa tohto navrhovaného vedľajšieho účastníka priamo týka (ustanovený správca konkurznej podstaty dlžníka), minimálne v rozsahu v akom sa týka sťažovateľky IV/ (z pripojenej veci II. ÚS/177/2015).“.

V ďalšom predseda okresného súdu odkázal na stanovisko sudkyne, ktorá o veci rozhodovala. Táto po uvedení genézy reštrukturalizácie zotrvala na dôvodoch napadnutého uznesenia, pričom okrem iného uviedla: „Zároveň NSSR v zmeňujúcom rozsudku (sp. zn. I Obdo 7/2012 z 30. apríla 2013, pozn.) uzavrel, že povinnosťou žalobcu ako veriteľa bolo prihlásiť celú pohľadávku z úveru, teda aj nesplatené mesačné splátky úveru. Zároveň bolo uvedené, že pri rozhodovaní o určení popretej pohľadávky nemohlo pri posudzovaní prihlášky žalobcu v otázke splatnosti záväzku dlžníka v reštrukturalizačnom konaní vychádzať z analógie legis, pretože ust. § 46 ZKR upravuje splatnosť záväzkov úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu ako účinok vyhlásenia konkurzu tak, že sa považujú za splatné.“

Podľa ust. § 120 ods. 3 ZKR za prednostné pohľadávky sa nepovažujú nároky ručiteľov, spoludlžníkov alebo iných osôb, ktorým vznikne po začatí reštrukturalizačného konania pohľadávka voči dlžníkovi, ak budú za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred začatím reštrukturalizačného konania, Tieto nároky musia byť v reštrukturalizácii uplatnené prihláškou ako podmienené pohľadávky, inak v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi.

Z uvedeného je zrejmé, že pohľadávky prihlásené veriteľom SZRB do reštrukturalizácie nespĺňajú ani jeden zo zákonných znakov citovaného ust. § 120 ods. 3 ZKR pre podmienené pohľadávky. Pohľadávky SZRB sú v právnom postavení veriteľa z titulu úverov, z ktorých vyplývajúce pohľadávky vznikli ešte pred začatím reštrukturalizačného konania...

Zo znenia ZKR ako aj účelu reštrukturalizačného konania je zrejmé, že v reštrukturalizácii sa prihlasujú splatné aj dosiaľ nesplatené pohľadávky peňažného charakteru, ktoré vznikli pred začatím reštrukturalizačného konania. Podľa názoru veriteľa ako aj rozhodujúceho súdu úprava podobná § 46 ZKR však v prípade pred začatím konania nesplatených pohľadávok v reštrukturalizácii nie je potrebná, nakoľko reštrukturalizačné konanie na rozdiel od konkurzu predpokladá existenciu právneho úkonu, v dôsledku ktorého bude otázka splatnosti v reštrukturalizácii prihlásených pohľadávok dotknutá a tým je reštrukturalizačný plán. V prípade pohľadávok splatných v čase reštrukturalizačného konania dôjde z titulu súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu k predĺženiu lehoty ich splatnosti spôsobom v pláne určenom, t. j. zo splatných pohľadávok sa z pravidla stanú pohľadávky nesplatené a svoju lehotu splatnosti, ktorá bude určená v pláne. V prípade doposiaľ nesplatených pohľadávok nemusia byť tieto v reštrukturalizačnom čo do svojho obsahu vrátane lehôt platnosti dotknuté, a v takomto prípade zaraďujeme do skupiny pre plánom nedotknuté pohľadávky alebo v reštrukturalizačnom pláne dôjde k zmene ich obsahu vrátane zmeny lehôt ich splatnosti. ZKR tak nemusí obsahovať pre prípad reštrukturalizácie ustanovenie, ktoré je obdobné ust. § 46 ZKR, pretože otázka splatnosti prihlásených pohľadávok je upravená v súdom potvrdenom reštrukturalizačnom pláne. Rozdielny prístup správkyni k pohládkam jednotlivých veriteľov je završená skutočnosťou, že napriek špecifikovanému dôvodu popretia pohľadávok SZRB nedošlo

z totožného dôvodu zo strany správkyne k popretiu iných prihlásených pohľadávok medzi nimi pohľadávok [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] ktorých konečná splatnosť mala taktiež nastať až po začatí reštrukturalizačného konania dlžníka...“

Po prijatí sťažností na ďalšie konanie a ich spojení na spoločné konanie bolo ústavnému súdu 7. apríla 2015 k sťažnosti sťažovateľov 1 až 4 doručené podanie SZRB označené ako „*Návrh na pristúpenie vedľajšieho účastníka na strane Okresného súdu Banská Bystrica do konania o ústavnej sťažnosti II. ÚS 153/2015*“. Svoj návrh na pristúpenie do konania SZRB odôvodnila tým, že v reštrukturalizačnom konaní dlžníka si uplatnila zabezpečené pohľadávky v celkovej sume 8 957 288,64 € z úverových zmlúv, ktoré boli správkyňou popreté. V konkurznom konaní si uplatnila pohľadávky v celkovej sume 9 418 535,11 €. V tejto súvislosti SZRB poukázala na

„- výšku jeho pohľadávok prihlásených do reštrukturalizácie resp. konkurzu vyhláseného na majetok dlžníka,

- skutočnosť, že konania o určenie pohľadávok Vedľajšieho účastníka popretých Sťažovateľom v rade 4/ v reštrukturalizácii Dlžníka boli sčasti právoplatne zastavené v zmysle § 124 ods. 9 ZKR resp. je možné očakávať ich zastavenie,

- skutočnosť, že v reštrukturalizačnom konaní Dlžníka mali byť reštrukturalizačným plánom Dlžníka uspokojované sporné pohľadávky v celkovej výške cca 17 700 470,94 EUR.“

Vzhľadom na uvedené SZRB dôvodí, že z hľadiska majetkových práv, ako aj z hľadiska právnej istoty má mimoriadne závažný právny záujem na výsledku konania o sťažnostiach sťažovateľov, pretože v dôsledku konania pred ústavným súdom môže nastať stav, keď

„- vedľajší účastník nebude môcť efektívnym spôsobom uplatňovať svoje majetkové práva proti Dlžníkovi,

- *právne postavenie Vedľajšieho účastníka či už v konkurze alebo v reštrukturalizácii Dlžníka bude právne neisté aj vzhľadom na účinky vyhlásenia konkurzu na konania o určenie pohľadávok popretých v reštrukturalizácii Dlžníka,*

- *budú uspokojené sporné pohľadávky Sťažovateľov v rade 1./ až 3./ resp. iných osôb a to na škodu Vedľajšieho účastníka resp. iných nespochybniteľných veriteľov Dlžníka“.*

SZRB doručila ústavnému súdu 15. apríla 2015 ďalšie podanie označené ako „*Vyjadrenie k Sťažnosti II. ÚS 153/2015, Návrh na zrušenie vydaného dočasného opatrenia*“, ktorým navrhuje, aby ústavný súd zrušil uznesenie o odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia okresného súdu do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Podstatu označeného vyjadrenia SZRB tvorí argumentácia, podľa ktorej „*postup správcu od počiatku smeroval k účelovému popretiu pohľadávok Vedľajšieho účastníka, nakoľko za podmienok uvedených v reštrukturalizačnom pláne by tento s jeho znením nesúhlasil. Tento nesúhlas s predloženým reštrukturalizačným plánom Dlžníka vyplýva aj z podaných námietok Vedľajšieho účastníka voči reštrukturalizačnému plánu.*

Súčasne je zrejmé, že k vyhláseniu konkurzu na majetok dlžníka okresným súdom došlo výhradne v dôsledku činnosti Správcu a Dlžníka v zákonnej reštrukturalizácii Dlžníka, ktorá v konečnom dôsledku smerovala k poškodeniu práv všetkých oprávnených veriteľov Dlžníka...“.

SZRB svoj návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník podala s tvrdením, že má právny záujem na výsledku konania pred ústavným súdom, a s poukazom na § 31a zákona o ústavnom súde a § 93 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Ústavný súd nespochybňuje, že SZRB má právny záujem na výsledku konania pred ústavným súdom o sťažnostiach sťažovateľov. V súlade so svojou ustálenou judikatúrou ale v súvislosti s návrhom SZRB na vstup do konania ako vedľajšieho účastníka ústavný súd považuje za žiaduce poukázať na § 21 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého vedľajšími účastníkmi konania sú osoby, ktorým toto postavenie priznáva tento zákon, ak sa tohto postavenia nevzdajú. V súlade s citovaným textom § 21 ods. 2 zákona o ústavnom súde je v jeho ďalších ustanoveniach priznané postavenie vedľajšieho účastníka konania len vláde

Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti (§ 37 ods. 2 zákona o ústavnom súde), a aj to len v konaní o súlade právnych predpisov. V ustanoveniach zákona o ústavnom súde, ktoré upravujú konanie o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (§ 50 – § 56), nie je žiadna zmienka o vedľajšom účastníkovi, t. j. zákon o ústavnom súde nepriznáva v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy postavenie vedľajšieho účastníka konania žiadnemu subjektu. Z toho nepochybne v spojení s dikciou § 21 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že v tomto konaní ústavný súd ani nemôže nikomu (a teda ani SZRB) priznať postavenie vedľajšieho účastníka. Subsidiárne uplatnenie Občianskeho súdneho poriadku v takomto prípade neprichádza do úvahy, keďže v zmysle § 31a zákona o ústavnom súde sa jeho ustanovenia môžu primerane použiť na konanie pred ústavným súdom len vtedy, ak to „tento zákon (zákon o ústavnom súde, pozn.) neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje“, pričom je evidentné, že zákon o ústavnom súde v § 21 ods. 2 „ustanovuje inak.“

Rešpektujúc uvedené zákonné mantinely, senáty ústavného súdu vo svojej štandardnej rozhodovacej praxi s odkazom na už uvedenú argumentáciu nepriznávajú žiadateľom o vstup do konania v postavení vedľajšieho účastníka (dotknutým fyzickým osobám alebo právnickým osobám) toto procesné postavenie – postavenie vedľajšieho účastníka v konaní pred ústavným súdom (napr. IV. ÚS 214/04, I. ÚS 238/04, I. ÚS 252/05, I. ÚS 50/06, IV. ÚS 127/05, II. ÚS 91/08, II. ÚS 210/08, II. ÚS 105/09, II. ÚS 379/09, II. ÚS 501/2010, IV. ÚS 54/2012, IV. ÚS 492/2012), pritom im ale (predovšetkým v záujme získania objektívnych informácií pre svoje rozhodnutie) spravidla umožňujú vyjadriť sa k sťažnosti, príp. k nej priloženej dokumentácii, a na toto vyjadrenie následne primerane prihliadajú pri svojom rozhodovaní.

V súlade so svojou ustálenou judikatúrou postupoval ústavný súd aj k vo vzťahu k SZRB, ktorej argumentáciu obsiahnutú v jej podaniach primerane zohľadnil pri svojom rozhodovaní. Pokiaľ ide o návrh SZRB na „zrušenie vydaného dočasného opatrenia“, ústavný súd v priebehu svojho rozhodovania nezistil, že by odpadli dôvody, pre ktoré rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia okresného súdu (formulované

v odôvodnení uznesenia sp. zn. II. ÚS 153/2015 z 10. marca 2015), a preto tomuto návrhu SZRB nemohol vyhovieť.

Stanovisko okresného súdu z 10. apríla 2015 k sťažnosti ústavný súd zaslal na vedomie a prípadné vyjadrenie sťažovateľom. Právna zástupkyňa sťažovateľov 1 až 3 vo svojom vyjadrení zo 14. mája 2015 k označenému stanovisku okresného súdu okrem iného uviedla:

«S vyjadrením Okresného súdu Banská Bystrica... ako aj s vyjadrením sudcu [redacted] sa nestotožňujeme a to predovšetkým v otázke deklarovaného porušenia povinnosti správcu spočívajúcom v nerovnakom posudzovaní podnetov veriteľov a nepopretí „sporných“ pohľadávok.

I/ Súčasná úprava reštrukturalizácie obsiahnutá v ZKR neumožňuje popretie prihlásenej pohľadávky iným veriteľom tak, ako je tomu napríklad v konkurze. Z tejto skutočnosti však nemožno odvodiť povinnosť správcu vyhovieť akémukoľvek podnetu veriteľa k tomu, aby poprel prihlásenú pohľadávku iného veriteľa v reštrukturalizačnom konaní. Pokiaľ má reštrukturalizačný správca za to, že pohľadávka veriteľa je dostatočne preukázaná, je na popierajúcom veriteľovi, aby poukázal na relevantné skutočnosti a predložil podstatné dôkazy spochybňujúce oprávnenosť pohľadávky iného veriteľa. Pokiaľ by tomu tak nebolo, oprávnené pohľadávky by bol správca nútený poprieť na základe účelových podnetov, v ktorých by popierajúci veriteľ namietal alebo tvrdil fiktívne a ničím nepodložené skutočnosti. Správca pri vybavovaní podnetu vždy postupuje s odbornou starostlivosťou, avšak túto povinnosť nie je možné extenzívne rozširovať na zistenie akejkoľvek veriteľom namietanej skutočnosti. Pokiaľ veriteľ SZRB, a. s. považoval proces zisťovania a popierania pohľadávok za nedostatočný alebo postihnutý akoukoľvek vadou, predstavuje to subjektívny názor tohto veriteľa na činnosť správcu.

Správkyňa reagovala na podnet vedľajšieho účastníka SZRB, a. s. tak, že preskúmala účtovné dokumenty dlžníka (preskúmala zaúčtovanie ako aj použitie finančných prostriedkov v účtovníctve dlžníka), vyžiadala si vyjadrenia ako od predsedu predstavenstva dlžníka, tak i od dotknutých veriteľov, a to napriek skutočnosti, že podnet SZRB, a. s. neobsahoval žiadny dokument alebo akýkoľvek iný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné

považovať pohľadávky veriteľov - sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] za sporné. Na základe Sťažovateľom vykonaného šetrenia neboli zistené žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné považovať predmetné pohľadávky za sporné. Samotná skutočnosť, že hotovostná pôžička presahuje určitú výšku nezakladá neplatnosť pôžičky a ani nemôže spochybniť jej existenciu, a to najmä v prípade, ak finančná hotovosť bola riadne zaučtovaná a následne použitá v podnikaní dlžníka. Z napadnutého rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica tiež nie je jasné, na základe akých skutočností následne posúdil rozhodujúci súd predmetné pohľadávky za sporné vzhľadom k skutočnosti, že k ich posúdeniu nad rámec už vykonaného zisťovania (preskúmanie účtovníctva a použitia finančných prostriedkov) by bolo nutné prizvať znalca alebo inú osobu s ekonomickým vzdelaním. Pričom práve u Správcu sa predpokladá znalosť aj právnej aj ekonomickej stránky, nakoľko pri zložení správcovských skúšok musel preukázať svoje znalosti z oboch odborov, avšak na strane súdu takáto znalosť môže absentovať.

Na rozdiel od podnetu „SZRB“, ku ktorému neboli doložené žiadne relevantné údaje, alebo skutočnosti zakladajúce pochybnosť Správcu, k podnetu veriteľa [REDACTED] bolo priložené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. 04. 2013 sp. zn.: I Obdo/7/2012, na základe ktorého vznikla Správcovi skutočná pochybnosť o správnosti prihlásenia pohľadávky veriteľa SZRB, a. s. Naviac skutkový a právny stav veci, ktorej sa predmetné rozhodnutie týka, bol takmer totožný s reštrukturalizáciou dlžníka. Postup Správcu v zmysle zákona na základe reálnych a skutočných podkladov nie je možné v žiadnom prípade považovať za zbytočný alebo nadmerný formalizmus.

Pokiaľ v rozhodnutí Okresný súd Banská Bystrica konštatoval, že pohľadávky veriteľa SZRB, a. s. sú oprávnené a ich popretím Správkyňa porušila závažným spôsobom príslušné ustanovenia ZKR, zo strany rozhodujúceho súdu nebolo riadne odôvodnené na základe akých skutočností k záveru oprávnenosti popretých pohľadávok dospieť.

Posudzovanie oprávnenosti pohľadávok veriteľa SZRB, a. s. mimo prebiehajúcich incidenčných sporov zároveň v žiadnom prípade nemožno považovať za riešenie prejudiciálnej otázky, ale za obchádzanie prebiehajúceho súdneho konania, nakoľko o daných popretých pohľadávkach neprebehlo riadne dokazovanie v kontradiktórnom

konaní, napriek tomu, že na Okresnom súde Banská Bystrica boli v danej veci podané samostatné žaloby o určenie pravosti popretých pohľadávok. Takýmto spôsobom došlo nepochybne k prelomeniu zásady zákonného sudcu a je nutné takýto postup považovať za podstatnú vadu konania. Je tiež otázne, akým spôsobom sa pri posudzovaní oprávnenosti pohľadávok SZRB, a. s. vypořiadal Okresný súd s vyššie spomenutým rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. 04. 2013 sp. zn.: 1 Obdo/7/2012, na základe ktorého došlo k popretiu predmetných pohľadávok veriteľa SZRB, a. s.

2/ Dávame Ústavnému súdu tiež do pozornosti, že ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia boli Okresnému súdu Banská Bystrica prostredníctvom Vyjadrenia k podnetu a vykonanie dohľadu a návrhu na zastavenie reštrukturalizačného konania a vyhlásenie konkurzu z dňa 27. 09. 2014 predložené dokumenty - napr. Zápisnica zo zasadnutia dozornej rady Kúpeľov Brusno, a. s. zo dňa 21. 06. 2010, v zmysle ktorej bol udelený súhlas s poskytnutím ručenia. Napriek skutočnosti, že takýto súhlas bol predložený súdu a založený do súdneho spisu, vo všetkých vyjadreniach SZRB, a. s., ako aj Okresného súdu Banská Bystrica uvedení účastníci poukazujú na absenciu takéhoto súhlasu, a to napriek tomu, že tento súhlas existuje a v konaní bol riadne predložený.

3/ V nadväznosti na namietanú spriaznenosť veriteľa [REDAKOVANÉ] resp. podriadenosť pohľadávky daného veriteľa máme za to, že u daného veriteľa nie je daná spriaznenosť k dlžníkovi v zmysle ZKR a ním prihlásené pohľadávky nie je možné považovať za podriadené.

Aby niektorá z pohľadávok veriteľa [REDAKOVANÉ] bola pohľadávkou podriadenou, musela by byť osoba, ktorej daná pohľadávka vznikla, spriaznená s dlžníkom v čase vzniku tejto pohľadávky, prípadne by muselo dôjsť k tomu, aby predmetnú pohľadávkou nadobudla osoba spriaznená s dlžníkom v zmysle ustanovenia § 9 ZKR. Samotná skutočnosť, že niektorý z veriteľov v minulosti bol spriaznený s dlžníkom nestanovuje sama o sebe podriadenosť danej pohľadávky.

Vzhľadom k skutočnosti, že postúpením nadobudnutá pohľadávka veriteľa [REDAKOVANÉ], ktorá pôvodne vznikla veriteľovi KB servis automobilov s. r. o. ... dňa 27. 12. 2013 je možné konštatovať, že v čase vzniku danej pohľadávky spoločnosť KB servis automobilov

s. r. o. už viac ako 7 mesiacov nebola spriaznenou osobou dlžníka (od 27. 04. 2013) a z uvedeného dôvodu daná pohľadávka nemôže byť pohľadávkou podriadenou.

Zároveň chceme poukázať na skutočnosť, že počas reštrukturalizácie dlžníka nebola v súvislosti s hlasovaním daného veriteľa na schôdzi veriteľov alebo v súvislosti s jeho hlasovaním na schvaľovacej schôdzi, vznesená zo strany žiadneho účastníka námietka týkajúca sa spriaznenosti tohto veriteľa alebo podriadenosti jeho pohľadávok.

Pokiaľ by niektorý z veriteľov mal za to, že na schôdzi veriteľov alebo schvaľovacej schôdzi hlasovala neoprávnená osoba, mohol sa spôsobom stanoveným v ZKR domáhať súdnou cestou zrušenia uznesení prijatých schôdzami veriteľov a to podaním námietky priamo na schôdzi veriteľov.

4/ Nie je možné stotožniť sa zo záverom, že v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch v znení neskorších predpisov je Správkyňa vylúčená z funkcie reštrukturalizačného správcu.

Predmetné ustanovenie hovorí o vzájomnom rozpore spoločných záujmov veriteľov. Daná podmienka v zmysle uvedeného ustanovenia nie je splnená vzhľadom k tomu, že spoločným záujmom veriteľov v reštrukturalizácii dlžníka ako aj v reštrukturalizácii spoločnosti KB servis automobilov s. r. o. bolo dosiahnutie najvyššieho možného uspokojenia, pričom tieto záujmy nie sú vo vzájomnom rozpore. Vzhľadom k uvedenému neboli splnené podmienky vylúčenia Správcu ako reštrukturalizačného správcu. Je bežnou praxou, že v konkurzných alebo v reštrukturalizačných konaniach sa stretávajú tí istí veritelia (napr. daňový úrad, banky a iné finančné inštitúcie), ktorých záujem v rôznych konaniach u toho istého správcu môže byť dokonca protichodný, avšak takéto skutočnosti nemôžu zakladať a nezakladajú vylúčenie Správcu, pretože keby to tak bolo, každý správca by mohol vykonávať maximálne jedno konkurzné, alebo reštrukturalizačné konanie počas celej doby svojej pôsobnosti. Pričom dávame do pozornosti, že v reštrukturalizačnom konaní si dlžník, alebo veriteľ vyberá správcu na základe jeho skúseností a vedomostí.

Na záver by sme chceli poukázať na skutočnosť, že vedľajší účastník Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k. s. nebol ustanovený za správcu sťažnosťou napadnutím rozhodnutím a nakoľko nebol ani účastníkom reštrukturalizačného konania máme za to, že nie je dané jeho účastníctvo ani v konaní o ústavnej sťažnosti.»

Právna zástupkyňa sťažovateľky 4 vo vyjadrení z 11. mája 2015 doručenom ústavnému súdu 18. mája 2015 k stanovisku okresného súdu z 10. apríla 2015 okrem iného uviedla:

„Nestotožňujeme sa s názorom uvedeným vo vyjadreniach ohľadom nedostatočnej aktívnej legitímácie Sťažovateľky k podaniu ústavnej sťažnosti.

Sťažovateľkou napadnutým rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: I R/5/2014 zo dňa 10. 10. 2014... došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok spoločnosti Kúpele Brusno, a. s... pričom Okresný súd Banská Bystrica svoje rozhodnutie odôvodnil okrem iného závažným porušením povinností reštrukturalizačného správcu Sťažovateľky.

V zmysle ustanovenia § 119 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov... sú účastníkmi reštrukturalizačného konania dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. V zmysle ustanovenia § 119 ods. 3 sú účastníkmi reštrukturalizačného konania aj ďalšie osoby, o ktorých právach alebo povinnostiach sa má v reštrukturalizačnom konaní konať; tieto osoby sú účastníkmi reštrukturalizačného konania pre tú časť reštrukturalizačného konania, v ktorom sa koná a rozhoduje o ich právach alebo povinnostiach.

Napriek skutočnosti, že výrok napadnutého rozhodnutia OS BB sa priamo dotýka len dlžníka, v dôsledku zastavenia reštrukturalizácie a následného vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka došlo k zániku funkcie Sťažovateľky ako reštrukturalizačného správcu. Na rozdiel od konkurzného konania, zmysle ZKR neexistuje v rámci reštrukturalizácie samostatné konanie, výsledkom ktorého by bolo rozhodovanie o pozbavení funkcie správcu v dôsledku porušenia povinností správcu. Z rozhodovacej praxe súdov SR vyplýva, že v konaní o pozbavení funkcie správcu je účastníkom aj dotknutý správca (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. 05. 2001, sp. zn.: 7 Obo 109/2001). Na základe uvedeného je možné dovodiť, že v prípade zastavenia reštrukturalizačného konania pre opakované alebo závažné porušenie povinností stanovených ZKR je správca účastníkom takéhoto konania, nakoľko výsledkom takéhoto rozhodnutia je zánik jeho funkcie. Správcu v takomto konaní nie je možné považovať len za osobu na konaní zúčastnenú, a to najmä v súvislosti

s následkami (vyhlásenie konkurzu), ktoré ZKR spája s opakovaným alebo závažným porušením zákonom stanovených povinností správcom. Bolo by bez významu, ak by účastníkmi takéhoto konania bol len dlžník a veritelia, a to vzhľadom k skutočnosti, že títo nemôžu a nemajú vplyv na plnenie povinností zo strany reštrukturalizačného správca. Zároveň by však reštrukturalizačný správca mal mať k dispozícii opravný prostriedok, ktorým by mu bolo umožnené preskúmať rozhodnutie, ktorým bolo deklarované porušenie jeho zákonných povinností a ktorým de facto došlo k zániku jeho funkcie.

S prihliadnutím k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam je možné jednoznačne konštatovať, že Sťažovateľka je aktívne legitimovaná k podaniu ústavnej sťažnosti, nakoľko v danom prípade bola účastníkom reštrukturalizačného konania...

Nie je možné stotožniť sa názorom uvedeným vo vyjadreniach ohľadom porušenia povinností správcu spočívajúcom v nerovnakom posudzovaní podnetov veriteľov, nepopretí „sporných“ pohľadávok a schválení niektorých úkonov dlžníka...

Je účelom incidenčného konania, aby o oprávnenosti sporného nároku rozhodoval súd a nie správca. V súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn.: 1 Obo 136/2007) „Predmetom incidenčného konania je zistenie, či pohľadávka pre účely zaradenia do zoznamu prihlásených pohľadávok je oprávnená alebo sporná“. Úlohou správcu je s odbornou starostlivosťou posúdiť právny dôvod, vymáhateľnosť, výšku, zabezpečenie zabezpečovacím právom alebo poradie zabezpečovacieho práva prihlásenej pohľadávky a v prípade, že vyhodnotí niektorú z vyššie uvedených skutočností ako spornú, je povinný ju poprieť. Oprávnenia správcu pri posudzovaní pohľadávky však nie je možné porovnávať s oprávneniami a možnosťami súdu v incidenčnom konaní. Eventuálne nesprávne popretie akejkoľvek pohľadávky je možné v rámci reštrukturalizácie zhojiť prostredníctvom incidenčného konania pozitívnym rozhodnutím zo strany súdu. Popretie pohľadávky v prípade, ak správcovi vzniknú relevantné pochybnosti o tejto pohľadávke preto nie je možné považovať za prekročenie alebo porušenie povinností správcu, nakoľko je povinnosťou správcu takúto pohľadávku poprieť.

Skutočnosť, že súčasná úprava reštrukturalizácie obsiahnutá v ZKR neumožňuje popretie prihlásenej pohľadávky iným veriteľom tak, ako je tomu napríklad v konkurze,

alebo prostredníctvom osobitnej žaloby o popretie prihlásenej pohľadávky, je bohužiaľ nedostatkom aktuálnej právnej úpravy. Z tejto skutočnosti však nemožno dovodiť povinnosť správcu vyhovieť akémukoľvek podnetu veriteľa k tomu, aby poprel prihlásenú pohľadávku iného veriteľa v reštrukturalizačnom konaní. Pokiaľ má reštrukturalizačný správca za to, že pohľadávka veriteľa je dostatočne preukázaná je na popierajúcom veriteľovi, aby poukázal na relevantné skutočnosti a predložil podstatné dôkazy spochybňujúce oprávnenosť pohľadávky iného veriteľa. Pokiaľ by tomu tak nebolo, oprávnené pohľadávky by bol správca nútený poprieť na základe účelových podnetov, v ktorých by popierajúci veriteľ namietal alebo tvrdil fiktívne a ničím nepodložené skutočnosti. Správca pri vybavovaní podnetu vždy postupuje s odbornou starostlivosťou, avšak túto povinnosť nie je možné extenzívne rozširovať na zistenie akejkoľvek veriteľom namietanej skutočnosti. Pokiaľ veriteľ SZRB, a. s. považoval proces zisťovania a popierania pohľadávok za nedostatočný alebo postihnutý akoukoľvek vadou, predstavuje to subjektívny názor tohto veriteľa na činnosť správcu.

Sťažovateľka reagovala na podnet vedľajšieho účastníka SZRB, a. s. tak, že preskúmala účtovné dokumenty dlžníka (preskúmala zaúčtovanie ako aj použitie finančných prostriedkov v účtovníctve dlžníka), vyžiadala si vyjadrenia ako od predsedu predstavenstva dlžníka, tak i od dotknutých veriteľov, a to napriek skutočnosti, že podnet SZRB, a. s. neobsahoval žiadny dokument alebo akýkoľvek iný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné považovať pohľadávky veriteľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] za sporné. Na základe Sťažovateľkou vykonaného šetrenia neboli zistené žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné považovať predmetné pohľadávky za sporné. Samotná skutočnosť, že hotovostná pôžička presahuje určitú výšku nezakladá neplatnosť pôžičky a ani nemôže spochybniť jej existenciu. a to najmä v prípade, ak finančná hotovosť bola riadne zaúčtovaná a následne použitá v podnikaní dlžníka. [REDACTED] napadnutého rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica tiež nie je jasné, na základe akých skutočností následne posúdil rozhodujúci súd predmetné pohľadávky za sporné vzhľadom k skutočnosti, že k ich posúdeniu nad rámec už vykonaného zisťovania (preskúmanie účtovníctva a použitia finančných prostriedkov) by bolo nutné prizvať znalca alebo inú osobu s ekonomickým vzdelaním.

V tejto súvislosti chceme poukázať na podnet veriteľa [REDAKOVANÉ], ku ktorému bolo priložené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. 04. 2013 sp. zn.: 1 Obdo/7/2012, na základe ktorého vznikla správcovi skutočná pochybnosť o správnosti prihlásenia pohľadávky veriteľa SZRB, a. s. Naviac skutkový a právny stav veci, ktorej sa predmetné rozhodnutie týka, bol takmer totožný s reštrukturalizáciou dlžníka. Postup správcu v zmysle zákona na základe reálnych a skutočných podkladov nie je možné v žiadnom prípade považovať za zbytočný alebo nadmerný formalizmus.

Reštrukturalizačný správca ako osoba s dosiahnutým vysokoškolským vzdelaním II. stupňa v odbore právo alebo ekonómia (Sťažovateľka dosiahla vysokoškolské vzdelanie II. stupňa v oboch odboroch) je po absolvovaní predpísanej odbornej prípravy odborne spôsobilý na výkon funkcie správcu a teda je schopný a zároveň povinný postupovať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní pohľadávok prihlásených do reštrukturalizácie za účelom ich zaradenia do zoznamu pohľadávok. Pokiaľ v rozhodnutí Okresný súd Banská Bystrica konštatoval, že pohľadávky veriteľa SZRB, a. s. sú oprávnené a ich popretím Sťažovateľka porušila závažným spôsobom príslušné ustanovenia ZKR, zo strany rozhodujúceho súdu nebolo riadne odôvodnené na základe akých skutočností k záveru oprávnenosti popretých pohľadávok dospieť (tu nie je možné akceptovať vyjadrenie OS BB o aplikovaní zásady voľného hodnotenia dôkazov). Posudzovanie oprávnenosti pohľadávok veriteľa SZRB, a. s. mimo prebiehajúcich incidenčných sporov zároveň v žiadnom prípade nemožno považovať za riešenie prejudiciálnej otázky, ale za obchádzanie prebiehajúceho súdneho konania, nakoľko o daných popretých pohľadávkach neprebehlo riadne dokazovanie v kontradiktórnom konaní, napriek tomu, že na Okresnom súde Banská Bystrica boli v danej veci podané samostatné žaloby o určenie pravosti popretých pohľadávok. Takýmto spôsobom došlo nepochybne k prelomeniu zásady zákonného sudcu a je nutné takýto postup považovať za podstatnú vadu konania. Je tiež otázne, akým spôsobom sa pri posudzovaní oprávnenosti pohľadávok SZRB, a. s. vypořiadal Okresný súd s vyššie spomenutým rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. 04. 2013 sp. zn.: 1 Obdo/7/2012, na základe ktorého došlo k popretiu predmetných pohľadávok veriteľa SZRB, a. s.

Dávame Ústavnému súdu tiež do pozornosti, že ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia boli Okresnému súdu Banská Bystrica prostredníctvom Vyjadrenia k podnetu na vykonanie dohľadu a návrhu na zastavenie reštrukturalizačného konania a vyhlásenie konkurzu z dňa 27. 09. 2014 predložené dokumenty - napr. Zápisnica zo zasadnutia dozornej rady Kúpeľov Brusno, a. s. zo dňa 21. 06. 2010 v zmysle ktorej bol udelený súhlas s poskytnutím ručenia. Napriek skutočnosti, že takýto súhlas bol predložený súdu a založený do súdneho spisu, vo všetkých vyjadreniach SZRB, a. s., SSaR ako aj OS BB uvedení účastníci poukazujú na absenciu takéhoto súhlasu, a to napriek tomu, že tento súhlas existuje a v konaní bol riadne predložený.

Celkovo je možné konštatovať, že dohady a nepodložené úvahy prezentované zo strany veriteľa SZRB, a. s. pred vydaním ústavnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia sa dostatočným opakovaním stali pre Okresný súd Banská Bystrica pravdou, a to napriek skutočnosti, že tieto sú v rozpore so skutočným stavom ako aj s obsahom reštrukturalizačného a súdneho spisu v danej veci...

V súvislosti s namietanými postupom Sťažovateľky ohľadom schválenia niektorých úkonov dlžníka je nutné poukázať na podstatné skutočnosti týkajúce sa podnikateľskej činnosti dlžníka. Za účelom úspešného ukončenia reštrukturalizácie a následného plnenia reštrukturalizačného plánu bolo nevyhnutné dobudovanie wellness komplexu, nakoľko by tým došlo k zvýšeniu tržieb a ziskov dlžníka, v dôsledku väčšej ponuky služieb. Vzhľadom k skutočnosti, že bolo vysoko nepravdepodobné, aby dlžníkovi počas trvania reštrukturalizácie poskytol niektorý z veriteľov úver za účelom dobudovania daného wellness komplexu, bol dlžník nútený financovať dokončovacie stavebné práce prostredníctvom svojich obchodných partnerov. Prebratie ručenia alebo vystavenie zmenky je tak nutné posudzovať v kontexte investície do majetku dlžníka, prostredníctvom ktorej bude reálne budúce plnenie reštrukturalizačného plánu pri naplnení účelu reštrukturalizácie.

Taktiež je nutné zdôrazniť, že udelením súhlasu s navýšením základného imania spoločnosti WORLD PHARM s. r. o. nedošlo k zníženiu majetku dlžníka alebo k zmareniu alebo ohrozeniu účelu reštrukturalizácie a zároveň daný úkon prispel k stabilizácii obchodnej činnosti dlžníka. K žiadosti o vykonanie daného úkon dlžník priložil dostatočné

podklady, na základe ktorých bolo možné dospieť k záveru, že predmetný úkon je v záujme dlžníka ako aj ostatných účastníkov reštrukturalizačného konania nakoľko prispieva k naplneniu účelu reštrukturalizácie.“ V ďalšej časti svojho vyjadrenia (posúdenie spriaznenosti veriteľa [REDACTED], vylúčenie správca) sťažovateľka 4 uviedla obdobné argumenty, aké uviedli vo svojom vyjadrení aj sťažovatelia 1 až 3.

Právna zástupkyňa sťažovateľky 5 vo svojom vyjadrení z 13. mája 2015 k stanovisku okresného súdu z 10. apríla 2015 uviedla v zásade totožnú argumentáciu, ktorá bola obsahom vyjadrenia sťažovateľky 4 z 11. mája 2015.

Podaním zo 17. apríla 2015 sa k sťažnostiam sťažovateľov vyjadril aj konkurzný správca v podstate obdobnou argumentáciou, akú zaujali v danej veci SZRB a okresný súd, pričom navyše uviedol, že podľa jeho názoru *«je (bol) tu daný dôvod na zamietnutie reštrukturalizačného plánu súdom podľa § 154 ods. 1 písm. b ZKR, podľa ktorého „súd uznesením zamietne plán, ak... prijatie plánu bolo dosiahnuté podvodným konaním alebo poskytnutím osobitných výhod niektorému účastníkovi plánu“»*. Súčasne konkurzný správca uvádza, že podľa jeho názoru je *„daný dôvod aby bol reštrukturalizačný plán Dlžníka súdom zamietnutý aj z ďalších dôvodov, podľa § 154 ods. 1 písm. a/ ZKR...“*.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných

súdov je ústavou založená primárne („ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Ústavný súd vo svojej konštantnej judikatúre zdôrazňuje, že nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00, m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01). Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím, došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, m. m. I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

Ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy). Je teda garantom ústavnosti a súdnym orgánom, ktorý je povinný chrániť dodržiavanie a rešpektovanie ústavy všetkými orgánmi verejnej moci vrátane všeobecných súdov. Dodržiavanie ústavy orgánmi verejnej moci však nemožno vzťahovať len na strohé rešpektovanie jej jednotlivých článkov. Generálna interpretačná klauzula vyjadrená v čl. 152 ods. 4 ústavy ustanovuje, že výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Výklad každej právnej normy (právneho predpisu) musí byť konformný s ústavou ako základným zákonom štátu s najvyššou právnou silou. V prípade, že vec pripúšťa rôzny výklad, orgán aplikujúci právo je v konkrétnej veci povinný uprednostniť ústavne konformný výklad, čo sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na interpretáciu právnych noriem týkajúcich sa konkurzu

a reštrukturalizácie (porovnaj ĎURICA, M. *Konkurzné právo na Slovensku a v Európskej únii*. Bratislava: EUROKODEX 2010, s. 6).

Požiadavka ústavne súladného výkladu aplikovanej právnej normy sa teda vzťahuje v celom rozsahu aj na právne skutočnosti predpokladané zákonom o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré obligatórne spôsobujú zastavenie reštrukturalizačného konania, začatie konkurzného konania a vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka a na posúdenie, či tieto právne skutočnosti z ústavného hľadiska boli alebo neboli naplnené (nastali alebo nenastali). Posúdenie týchto právnych skutočností a ich interpretácia však nemôžu byť natoľko formalistické, aby sa prostredníctvom nich v konečnom dôsledku nielen zmaril účel požadovanej súdnej ochrany, ale aj zabránilo v prístupe k súdnej ochrane z dôvodov, ktoré nemožno v právnom štáte v žiadnom prípade pripísať na farchu účastníkovi konania, ktorý sa tejto ochrany domáha.

Ústavný súd opakovane vo svojej judikatúre uvádza, že rozhodnutiu všeobecného súdu musí predchádzať taký jeho postup, ktorý zodpovedá garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy a príslušnej medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, najmä garanciam obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, v princípe rovnosti zbraní a v práve na kontradiktórne konanie (m. m. I. ÚS 230/03).

Jedným z aspektov práva na spravodlivé súdne konanie je - okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) - aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorá okrem iných procesných záruk kladie dôraz aj na zachovanie kontradiktórnosti konania a „rovnosti zbraní“ (podobne napr. III. ÚS 402/08). Podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbraní“ je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na „protiargumenty“ protistrany (pozri napr. IV. ÚS 42/09, IV. ÚS 147/04).

Ústavný súd pripomína, že aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v súvislosti s rovnosťou účastníkov konania používa pojem „rovnosť zbraní“, podľa svojej konštantnej judikatúry vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predložiť svoju záležitosť a príslušnú argumentáciu za rovnakých podmienok (pozri napr. Beer proti Rakúsku 2004, Baumann proti Rakúsku 2001, Dombó Beheer B. V. proti Holandsku 1993, Ankerl proti Švajčiarsku 1996, Komanický proti Slovensku 2002).

Ústavnosť konaní pred orgánom verejnej moci predpokladá aj to, že orgán verejnej moci, pred ktorým sa takéto konania uskutočňujú, koná zásadne nestranne, nezávisle a s využitím všetkým zákonom ustanovených prostriedkov na dosiahnutie účelu predmetného konania. Ústavný súd v tomto smere osobitne pripomína objektivitu takého postupu orgánu verejnej moci (m. m. II. ÚS 9/00, II. ÚS 143/02). Len objektívnym postupom sa v rozhodovacom procese vylučuje svojvôľa, ktorej nebezpečenstvo spočíva v potenciálnom uplatnení ničím (objektívne) nepodloženej úvahy orgánu verejnej moci bez akýchkoľvek objektívnych limitov, ktoré sú v podmienkach právneho štátu okrem iného garantované zákonnými spôsobmi zisťovania skutkového základu pre rozhodnutie.

Objektívny postup orgánu verejnej moci sa musí prejavíť nielen vo využití všetkých dostupných a pritom legálnych zdrojov zisťovania skutkového základu na rozhodnutie, ale aj v tom, že takéto rozhodnutie obsahuje (musí obsahovať) aj odôvodnenie, ktoré preukázateľne vychádza z týchto objektívnych postupov a ich uplatnenia v súlade s procesnými predpismi.

Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že neodmysliteľnou súčasťou základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Potreba náležite odôvodniť súdne rozhodnutie je daná tiež

vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný a že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou (IV. ÚS 296/09).

Uvedené východiská bol povinný dodržiavať v konaní a pri rozhodovaní v napadnutej veci aj okresný súd, a preto bolo úlohou ústavného súdu posúdiť, či ich skutočne rešpektoval, a to minimálne v takej miere, ktorá je z ústavného hľadiska akceptovateľná a udržateľná.

IV.

Predmetom sťažnosti sťažovateľov je namietané porušenie ich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014, ktorým bolo zastavené reštrukturalizačné konanie vedené proti dlžníkovi a bol vyhlásený konkurz na jeho majetok.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľov vzal predovšetkým do úvahy, že namietajú porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu, ktoré je v demokratickej spoločnosti do tej miery favorizované, že pri jeho uplatňovaní neprichádza do úvahy (zo strany súdov) ani jeho zužujúci výklad, ani také formálne interpretačné postupy, následkom ktorých by mohlo byť jeho neodôvodnené (svojvoľné) obmedzenie, či dokonca jeho popretie (I. ÚS 2/08).

Z predloženého spisového materiálu ústavný súd zistil, že sťažovateľ 1 sa ako veriteľ návrhom doručeným okresnému súdu 28. marca 2014 domáhal povolenia reštrukturalizácie dlžníka. Spolu s návrhom na povolenie reštrukturalizácie predložil súdu reštrukturalizačný posudok vypracovaný povereným správcom a ďalšie zákonom ustanovené prílohy (zoznam majetku, zoznam záväzkov, zmluvný prehľad, zoznam spriaznených osôb, riadnu individuálnu účtovnú závierku vyhotovenú k 31. decembru 2013 a originál notársky

overeného osvedčenia dlžníka, že je v úpadku a že súhlasí s podaním návrhu na povolenie reštrukturalizácie).

Okresný súd uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 zo 7. apríla 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. apríla 2014, začal reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi. Následne uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 zo 6. mája 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. mája 2014, povolil reštrukturalizáciu dlžníka a správcu povereného sťažovateľom 1 vypracovaním reštrukturalizačného posudku ustanovil do funkcie reštrukturalizačného správcu.

Dňa 10. júna 2014 si SZRB ako veriteľka uplatnila u reštrukturalizačnej správkyné zabezpečené pohľadávky, ktoré vznikli na základe úverovej zmluvy č. UPM-51189-2006 z 24. mája 2006 v znení dodatkov v celkovej sume 354 982,23 €, ktorá je vedená v zozname pohľadávok pod č. 77/1e, zmluvy o prevzatí dlhu č. 53932-2008 z 30. júna 2009 v znení dodatkov v celkovej sume 2 185 801,59 €, ktorá je vedená v zozname pohľadávok pod č. 77/2e, úverovej zmluvy č. 28484-2009 z 30. júna 2009 v znení dodatkov v celkovej sume 3 107 845,81 €, ktorá je vedená v zozname pohľadávok pod č. 77/3e, a úverovej zmluvy č. 61583-2010 z 22. novembra 2010 v znení dodatkov v celkovej sume 3 308 659,01 €, ktorá je vedená v zozname pohľadávok pod č. 77/4e.

Do reštrukturalizačného konania dlžníka boli okrem iných prihlásené aj:

- pohľadávka veriteľa [REDAKOVANÉ] v sume 2 658 219,17 € na základe zmluvy o pôžičke z 15. júna 2011 uzatvorenej medzi ním a spoločnosťou BIC Trade s. r. o., Kúpeľná 1/2, Brusno (ďalej len „spoločnosť BIC Trade“), pričom predmetný záväzok mal byť zabezpečený ručením dlžníka. Pôžička v sume 2 000 000 € mala byť poskytnutá 15. júna 2011 v hotovosti do pokladne spoločnosti BIC Trade so splatnosťou 31. januára 2014. Dlžník mal 10. februára 2014 svoj záväzok z ručenia uznať s úradne osvedčeným podpisom 26. marca 2014;

- pohľadávka veriteľa - sťažovateľa 3 v sume 1 306 575,34 € na základe zmluvy o pôžičke z 31. januára 2011 uzatvorenej medzi ním a spoločnosťou BIC Trade, pričom

predmetný záväzok mal byť zabezpečený ručením dlžníka. Pôžička v sume 950 000 € mala byť poskytnutá 31. januára 2011 v hotovosti do pokladne spoločnosti BIC Trade so splatnosťou 31. januára 2014. Dlžník mal 7. februára 2014 svoj záväzok z ručenia uznať s úradne osvedčeným podpisom 26. marca 2014;

- zabezpečená pohľadávka veriteľa - sťažovateľa 1 v sume 5 027 397,26 € na základe zmluvy o pôžičke z 27. decembra 2011 uzatvorenej medzi ním a spoločnosťou BIC Trade, pričom predmetný záväzok mal byť zabezpečený ručením dlžníka. Pôžička v sume 4 000 000 € mala byť poskytnutá 27. decembra 2011 v hotovosti do pokladne spoločnosti BIC Trade so splatnosťou 15. januára 2014. Dlžník mal 20. januára 2014 svoj záväzok z ručenia uznať s úradne osvedčeným podpisom 26. marca 2014;

- pohľadávka veriteľa - sťažovateľa 2 v sume 1 276 969,17 € na základe zmluvy o pôžičke z 2. mája 2011 uzatvorenej medzi ním a spoločnosťou BIC Trade, pričom predmetný záväzok mal byť zabezpečený ručením dlžníka. Pôžička v sume 950 000 € mala byť poskytnutá 2. mája 2011 v hotovosti do pokladne spoločnosti BIC Trade so splatnosťou 31. januára 2014. Dlžník mal 7. februára 2014 svoj záväzok z ručenia uznať s úradne osvedčeným podpisom 26. marca 2014;

- pohľadávka veriteľa [REDAKOVANÉ] v sume 7 000 000 € vzniknutá z titulu odplaty za postúpenie jeho pohľadávky voči spoločnosti BIC Trade na dlžníka podľa zmluvy o postúpení pohľadávok z 31. marca 2014. Odplata v sume 7 000 000 € mala byť veriteľovi zaplatená v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok z 31. marca 2014 do 31. decembra 2027.

Sťažovateľke 4 (reštrukturalizačnej správkyňi) boli 10. júla 2014 zo strany SZRB doručené podnety na popretie pohľadávok veriteľov Kúpeľná investičná s. r. o., [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a sťažovateľov 1 až 3.

Na základe podnetu veriteľa - sťažovateľa 1 na popretie pohľadávok SZRB z 11. júla 2014 reštrukturalizačná správkyňa poprela pohľadávky veriteľa SZRB v celom rozsahu. Konania o určenie reštrukturalizačnou správkyňou popretých pohľadávok veriteľa SZRB sú

vedené okresným súdom pod sp. zn. 60 Cbi 13/2014, sp. zn. 60 Cbi 14/2014, sp. zn. 26 Cbi 16/2014 a sp. zn. 27 Cbi 14/2014.

Na prvej schôdzi veriteľov konanej 16. júla 2014 bol zvolený 5-členný veriteľský výbor v zložení [REDAKOVANÉ], sťažovatelia 1 až 3 a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. Reštrukturalizačná správkyňa informovala na schôdzi veriteľov o tom, že v reštrukturalizačnom konaní bolo prihlásených 96 veriteľov s celkovou prihlásenou sumou 31 335 376,91 €, z toho zistená suma predstavuje 19 621 755,30 € a popretá je suma 11 713 630,71 €.

Dňa 25. augusta 2014 SZRB doručila okresnému súdu podnet na vykonanie dohľadu a návrh na zastavenie reštrukturalizačného konania a vyhlásenie konkurzu, a to z dôvodov pochybenia správcu pri preskúmaní pohľadávok, keď podľa jej názoru správca „svoj postup z hľadiska imperatívu konania s odbornou starostlivosťou zavŕšil tým, že podnetom SZRB na popretie pohľadávok veriteľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] v kumulatívnej výške 10.269.160,94 EUR nevyhovel a takto prihlásené pohľadávky v celom rozsahu zistil a to napriek dubióznemu charakteru predmetných pohľadávok a viacerým otáznikom ohľadom platnosti právnych titulov, ktoré majú byť základom ich vzniku, ako aj ich zjavnej potenciálnej odporovateľnosti“. Podľa SZRB „nepochopiteľný postup správcu pokračoval pri vybavovaní podnetu veriteľa [REDAKOVANÉ] na popretie pohľadávok SZRB z dôvodu ich údajného nesprávneho prihlásenia zo strany SZRB, keď nesplatené splátky úveru poskytnutého Dlžníkovi mali byť podľa názoru p. [REDAKOVANÉ] prihlásené ako podmienené pohľadávky s uvedením podmienky vzniku - uplynutia času, pričom tento svoj z hľadiska právnej teórie a doterajšej praxe prevratný názor podložil uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo 7/2012 zo dňa 30. 04. 2013“. SZRB vo svojom podnete na zastavenie reštrukturalizácie a vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka namietala aj pochybenia správcu pri vedení schôdze veriteľov, ako aj pri schvaľovaní právnych úkonov dlžníka.

Podnet SZRB bol 9. septembra 2014 prerokovaný okresným súdom za účasti sťažovateľky 4, o čom bola vyhotovená zápisnica obsahujúca jej vyjadrenie k jednotlivým námietkam SZRB. Podrobné písomné vyjadrenie k podnetu SZRB na vykonanie dohľadu a návrhu na zastavenie reštrukturalizačného konania a vyhlásenie konkurzu reštrukturalizačná správkyňa doručila konkurznému súdu 30. septembra 2014. Vo svojom písomnom vyjadrení sťažovateľka 4 podala rozsiahle vysvetlenie k procesu preskúmania pohľadávok, k otázke popretia pohľadávky SZRB a nepopretia pohľadávok ostatných veriteľov, k údajným pochybeniam pri vedení schôdze veriteľov, pri schvaľovaní právnych úkonov dlžníka, ako aj k otázke vylúčenia správcu.

SZRB následne okresnému súdu 3. októbra 2014 doručila ďalšie podania, ktorých obsah tvorili námietka zaujatosti zákonného sudcu, návrh na odvolanie správcu a návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by okresný súd zakázal v konaní vedenom pod sp. zn. 1 R 5/2014 konanie schvaľovacej schôdze veriteľov dlžníka zvolanej na 7. október 2014. Dňa 7. októbra 2014 SZRB doručila okresnému súdu späťvzatie námietky zaujatosti zákonného sudcu a tiež písomné námietky voči reštrukturalizačnému plánu dlžníka.

Dňa 7. októbra 2014 sa v sídle dlžníka konala schvaľovacia schôdza, na ktorej bol schválený reštrukturalizačný plán dlžníka. V zmysle § 151 zákona o konkurze a reštrukturalizácii sťažovateľka 4 doručila 8. októbra 2014 okresnému súdu návrh na potvrdenie reštrukturalizačného plánu dlžníka. Súčasťou návrhu bola zápisnica zo schvaľovacej schôdze a reštrukturalizačný plán prijatý schvaľovacou schôdzou.

Okresný súd o návrhu veriteľa SZRB z 25. augusta 2014 napadnutým uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 rozhodol tak, že zastavil reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi, začal konkurzné konanie na majetok dlžníka, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka a do funkcie správcu ustanovil Mgr. Slavomíra Jančiara, J. Kozačeka 13E, Zvolen. Napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17. októbra 2014 (v Obchodnom vestníku bolo zverejnené pod č. 198/2014 zo 16. októbra 2014).

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia okrem iného uviedol:

«Dňa 25. 08. 2014 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie veriteľa Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s... ako podnet na vykonanie dohľadu podľa § 131 ZKR a návrh na zastavenie reštrukturalizačného konania a vyhlásenie konkurzu. Veriteľ si dňa 10. 06. 2014 uplatnil u správcu zabezpečené pohľadávky - z Úverovej zmluvy č. UPM - 51189-2006 zo dňa 24. 05. 2006 v znení dodatkov v celkovej výške 354.982,23 EUR, ktorá je vedená v zozname pohľadávok pod č. 77/1e, - zo Zmluvy o prevzatí dlhu č. 53932-2008 zo dňa 30. 06. 2009 v znení dodatkov v celkovej výške 2.185.801,59 Eur, ktorá je vedená v zozname pohľadávok pod č. 77/2e, - z Úverovej zmluvy č. 28484 - 2009 zo dňa 30. 06. 2009 v znení dodatkov v celkovej výške 3.107.845,81 EUR, ktorá je vedená v zozname pohľadávok pod č. 77/3e a z Úverovej zmluvy č. 61583-2010 zo dňa 22. 11. 2010 v znení dodatkov v celkovej výške 3.308.659,01 EUR, ktorá je vedená v zozname pohľadávok pod č.77/4e.

SZRB dňa 10. 07. 2014 doručila správkyni podnety na popretie prihlásených veriteľov a to: Kúpeľná investičná s. r. o., [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Dňa 11. 07. 2014 bol správkyni doručený podnet veriteľa [REDACTED] na popretie pohľadávok uplatnených SZRB. Prístup správkyni pri vyhodnotení pohľadávok a uvedených podnetov mal za následok vytvorenie absolútnej nerovnováhy v postavení jednotlivých veriteľov v reštrukturalizačnom konaní a umožnil ovládnutie reštrukturalizácie prostredníctvom pohľadávok vyplývajúcich z právnych titulov so zvláštnym charakterom. Postup správkyni pri preskúvaní pohľadávok nenapĺňa zákonnú požiadavku pre postup s odbornou starostlivosťou a môže mať za následok podstatné ohrozenie spoločných záujmov veriteľov dlžníka na dosiahnutí čo možno najvyššej miery uspokojenia ich uplatnených nárokov. SZRB poukazuje na rozdielny postup správkyni pri vyhodnotení podnetov na popretie.

Veriteľ SZRB v podnete ďalej poukázal na veriteľov, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky do reštrukturalizačného konania. Jedná sa o veriteľov [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Títo veritelia si svoje pohľadávky prihlásili na základe zmlúv o pôžičke uzatvorených medzi nimi a spoločnosťou BIC TRADE s. r. o... Každý veriteľ prihlásenú pohľadávku preukázal zmluvou o pôžičke, príjmovým

pokladničným dokladom, výzvou na plnenie adresovanou na spoločnosť BIC TRADE s. r. o. a uznaním záväzku kde podpis dlžníka na listine bol úradne osvedčený dňa 26. 03. 2014. SZRB ďalej poukázala, že v priebehu roku 2011 mali byť osobe spriaznenej BIC TRADE s. r. o. s dlžníkom poskytnuté pôžičky v celkovej výške 7.900.000 Eur, uvedené pôžičky boli poskytnuté výhradne v hotovosti, pričom dlžník sa mal zaručiť za splnenie záväzkov osoby s ním spriaznenej vo výške 7.900.000 Eur. Za splnenie týchto mal dlžník ručiť a všetky mali byť splatné v období bezprostredne predchádzajúcom reštrukturalizácii dlžníka a dlžník mal bezodkladne po splatnosti záväzkov osoby s ním spriaznenej BIC TRADE s. r. o. záväzky vyplývajúce z ručenia uznať a vo všetkých prípadoch úradne osvedčiť svoj podpis na zmluvách o pôžičke ako aj uznaní záväzkov dňa 26. 03. 2014, t. j. v ten istý deň ako bol vypracovaný reštrukturalizačný posudok. Podľa názoru SZRB by z týchto dôvodov malo byť namieste podrobné preskúmanie pohľadávok takéhoto charakteru, ktoré by mali tvoriť 46 % všetkých nepodriadených pohľadávok uplatnených v reštrukturalizačnom konaní, a to tak z hľadiska ich skutkovej a právnej existencie ako aj možného ukrátenia ostatných veriteľov dlžníka.

Správkyňa sa však vo svojom vyjadrení zo dňa 14. 07. 2014 k vyššie naznačeným objektívne daným pochybnostiam postavila tak, že takéto preskúmanie je nad rozsah kompetencií správcu. S názorom správkyně však SZRB nesúhlasila a poukázala na skutočnosť, že preskúmanie nárokov uplatnených v reštrukturalizácii zo strany správkyně konajúceho s odbornou starostlivosťou predstavuje nevyhnutný zákonný predpoklad pre objektívne vymedzenie okruhu účastníkov reštrukturalizačného konania.

Ďalej SZRB uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že [REDAKOVANÉ] je členom štatutárneho orgánu dlžníka a zároveň osobou oprávnenou konať v mene BIC TRADE s. r. o., mal správca zhodnotiť ručenia dlžníka za záväzky BIC TRADE s. r. o. z hľadiska naplnenia zákonných podmienok podľa ustanovenia § 196a Obchodného zákonníka predložením súhlasov dozornej rady dlžníka s ich vykonaním a porovnaním ich podmienok s podmienkami obvyklými v bežnom obchodnom styku a tak posúdiť ich platnosť. Taktiež poukázal na fakt, že zhodnotenie vzťahov medzi dlžníkom a BIC TRADE s. r. o., na základe ktorých sa dlžník zaručil za záväzky osoby s ním spriaznenej vo výške 7.900.000,- EUR bez zjavnej ekonomickej kauzy pre dlžníka, malo byť obsiahnuté už v reštrukturalizačnom

posudku, v ktorom ak správca vyhodnotil otázku odporovateľnosti týchto vzťahov negatívne, malo byť podrobne uvedené odôvodnenie takéhoto záveru a ak mu tieto vzťahy medzi dlžníkom a osobou s ním spriaznenou neboli v čase vyhotovenia reštrukturalizačného posudku známe, tak ich mal zhodnotiť najneskôr vo fáze preskúmania pohľadávok. Správca sa však pri preskúvaní predmetných pohľadávok obmedzil len na ubezpečenie člena štatutárneho orgánu dlžníka a zároveň štatutára spoločnosti BIC TRADE s. r. o., že tento vzťah je v poriadku, uznanie záväzku podpísal dobrovoľne, z pôžičky malo dôjsť k zveladeniu majetku dlžníka, čo však mal podložiť posudkom, podľa ktorého bol technicky zhodnotený majetok spoločnosti BIC TRADE s. r. o. a to v rokoch 2004 až 2007.

Správkyňa žiadnym spôsobom neskúmala prípadnú neplatnosť ručiteľských vyhlásení zakladajúcich nároky týchto veriteľov voči dlžníkovi a to napriek ich zjavnej neplatnosti resp. neexistencii. Ručiteľskými vyhláseniami sa dlžník zaviazal zaplatiť za spoločnosť BIC TRADE s. r. o. záväzok špecifikovaný v čl. II ods. 3 príslušnej zmluvy o pôžičke. Nakoľko však zmluvy o pôžičkách neobsahujú žiadne ustanovenie čl. II. ods. 3, nemôže byť takéto ručiteľské vyhlásenie platné resp. je možné konštatovať, že vôbec nevzniklo pre absenciu jednej z jeho základných zákonných náležitostí - presnej špecifikácie záväzku, ktorý sa dlžník ako ručiteľ zaviazal splniť za spoločnosť BIC TRADE s. r. o.

Dňa 11. 07. 2014 doručil veriteľ [REDAKOVANÉ] podnet na popretie pohľadávok veriteľa SZRB. Ako dôvod uviedol, že veriteľ SZRB si svoje pohľadávky prihlásil nesprávne, nakoľko si veriteľ mal jednou prihláškou prihlásiť len splatné pohľadávky a nezaplatené splátky v zmysle úverových zmlúv a ostatné nesplatené splátky úveru si mal veriteľ prihlásiť samostatnými prihláškami ako podmienené pohľadávky s uvedením podmienky vzniku uplynutia času. Z tohto dôvodu sú podľa názoru [REDAKOVANÉ] neurčité, nejasné, nezrozumiteľné, nepreskúmateľné a v rozpore s obsahom príloh. SZRB si mal prihlásiť ako podmienené pohľadávky pre každú splátku osobitne s uvedením podmienok - uplynutie času. V podnete veriteľ poukázal na uznesenie NS SR sp. zn.: 1 Obdo 7/2012 a rozsudok KS v Prešove sp. zn. 4 CoKR 6/2013.

Veriteľ SZRB vo svojom podaní poukázal na pochybenie reštrukturalizačnej správkyne pri vedení schôdze veriteľov.

Dňa 16. 07. 2014 o 10:00 hod. sa v sídle dlžníka konala schôdza veriteľov dlžníka v reštrukturalizačnom konaní vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. I R/5/2014, ktorá bola zvolaná v súlade s § 126 ZKR. Schôdzi veriteľov predsedala v súlade § 126 ods. 1 ZKR správkyňa a zúčastnili sa jej 20 veritelia prihlásených pohľadávok. Schôdza veriteľov na základe návrhov Správcu ako predsedajúceho zvolila za členov veriteľského výboru veriteľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]

Veriteľ [REDACTED]... si do reštrukturalizácie prihlásil dve pohľadávky, z ktorých pohľadávka vo výške 2.658.219,17, EUR je z titulu ručenia za záväzky BIC TRADE s. r. o. Okrem tejto pohľadávky dubiozného charakteru si veriteľ [REDACTED] v reštrukturalizačnom konaní prihláškou uplatnil pohľadávku vo výške 431.310,- EUR z titulu Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi ním a DEST s. r. o. dňa 06. 05. 2014. Postupovanou pohľadávkou bola pohľadávka voči dlžníkovi za dodanie reklamno - propagačného materiálu zo strany dodávateľa KB Servis automobilov s. r. o...

Až do 26. 04. 2013 bol jedným zo spoločníkov spoločnosti KB Servis automobilov s. r. o. p. [REDACTED] so 70 % podielom na základnom imaní spoločnosti. [REDACTED] bol a je zároveň predsedom predstavenstva dlžníka a teda spoločnosť KB Servis automobilov s. r. o. bola v zmysle § 9 ods. 1 písm. e) spriaznenou osobou dlžníka a tejto skutočnosti si Správca, ktorý zároveň vykonával funkciu správcu v reštrukturalizácii spoločnosti KB Servis automobilov s. r. o. mal byť vedomý. Na spoločnosť KB Servis automobilov s. r. o. bol vyhlásený konkurz dňa 05. 06. 2014.

Podaním zo dňa 18. 6. 2014 správkyňa odsúhlasila vystavenie zmenky a ručiteľského vyhlásenia v prospech spoločnosti BPT LEASING, a. s... na zabezpečenie záväzku spoločnosti BIC TRADE s. r. o..., že ako leasingový nájomca uhradí poskytovateľovi leasingu cenu za predmet leasingu „hotelové vybavenie a zariadenie [REDACTED] v celkovej výške 250.000,- EUR...“

Podkladom pre vyššie uvedené bola žiadosť dlžníka zo dňa 17. 6. 2014, ktorou požiadal správcu o udelenie súhlasu s vystavením zmenky a ručiteľského vyhlásenia. V podaní dlžník uviedol, že získal od leasingovej spoločnosti BPT LEASING, a. s. prísľub na odkúpenie časti hotelového vybavenia a zariadení za sumu 250.000,- EUR. Vlastníkom

tohto zariadenia je spoločnosť BIC TRADE, s. r. o., pričom toto je v užívaní dlžníka. Leasingovým nájomcom bude spoločnosť Kúpele Brusno Pictures s. r. o. Z výnosu z predaja mala spoločnosť BIC TRADE s. r. o. čiastočne uhradiť svoj záväzok voči dlžníkovi, pričom dlžníkom budú získané finančné zdroje použité na dokončenie saunovej časti komplexu. Leasingová spoločnosť však požaduje ručiteľské vyhlásenie a zmenku vystavenú dlžníkom. SZRB nie zrejmé, na základe akého skutkového základu Správca odsúhlasil vystavenie zmenky a ručenia za spoločnosť BIC TRADE s. r. o. ako leasingového nájomcu, pokiaľ podľa vyjadrenia dlžníka zo dňa 17. 6. 2014 mala byť leasingovým nájomcom spoločnosť Kúpele Brusno Pictures s. r. o.

Podaním zo dňa 20. 5. 2014 správkyňa odsúhlasila právny úkon dlžníka spočívajúci v navýšení základného imania dcérskej spoločnosti dlžníka WORLD PHARM s. r. o... zo sumy 5 000.-EUR na sumu 65 000, EUR.

Dlžník odsúhlasenie vyššie uvedeného úkonu odôvodnil požadovaním vyššej zábezpeky zo strany obchodných partnerov WORLD PHARM s. r. o. vzhľadom na reštrukturalizáciu dlžníka ako materskej spoločnosti.

Vyššie uvedený súhlas správkyne odôvodnil úzkou previazanosťou podnikateľskej činnosti dlžníka a WORLD PHARM s. r. o., pričom navýšenie základného imania tejto spoločnosti je nevyhnutné pre udržanie tržieb a následného zisku dcérskej spoločnosti. Navýšenie základného imania dcérskej spoločnosti predstavuje len nepatrnú časť tržieb dlžníka a s odbornou starostlivosťou nie je možné predpokladať, že by takýto právny úkon mohol negatívne pôsobiť na budúce uspokojenie veriteľov dlžníka v zmysle reštrukturalizačného plánu.

Dňa 31. 5. 2014 bolo v Obchodnom registri SR zverejnené navýšenie základného imania spoločnosti WORLD PHARM s. r. o. zo sumy 5.000,- EUR na 65.000,- EUR.

Podľa účtovnej závierky spoločnosti WORLD PHARM s. r. o. predstavoval jej hospodársky výsledok: za rok 2012 strata 183 EUR a za rok 2013 strata 193 EUR.

Táto spoločnosť v období rokov 2012, 2013 nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť, ktorá by priamo súvisela s činnosťou dlžníka a ktorá by súčasne bola nevyhnutnou pre dosiahnutie účelu reštrukturalizácie dlžníka. Súčasne táto spoločnosť nedosahovala

žiadne tržby súvisiace s jej podnikateľskou činnosťou. Túto skutočnosť bola správkyňa povinná vyhodnotiť s odbornou starostlivosťou ako aj vykonať vlastné šetrenia.

Vyššie uvedené zo strany správkyne nebolo vykonané. Taktiež neboli s dlžníkom správkyňi predložené žiadne doklady vo forme existujúcich alebo budúcich zmluvných vzťahov, ktoré by odôvodňovali vyššie uvedený záver Správcu. Predpoklad správcu, že navýšenie základného imania spoločnosti WORLD PHARM s. r. o. je nevyhnutné pre udržanie jej tržieb a následného zisku, je tak neodôvodnený. Zo strany správcu bol odsúhlasený úkon dlžníka, ktorým sa mimo kontrolu správcu dostal majetok dlžníka v rozsahu 60.000,- EUR. Z obsahu reštrukturalizačného spisu nevyplýva, že by správkyňa následne po udelení súhlasu dlžníkovi žiadala o preukázanie skutočnosti, či spoločnosť WORLD PHARM s. r. o. vstúpila do zmluvných vzťahov s odberateľmi dlžníka a akým spôsobom sa táto spoločnosť zúčastňuje na podnikaní dlžníka.

V reštrukturalizačnom konaní dlžníka bola okrem iných uplatnená i pohľadávka veriteľa KB Servis automobilov s. r. o... v sume 3.070,83 EUR predstavujúca zostatok pohľadávky KB servis automobilov s. r. o. voči dlžníkovi uplatnenej faktúrou č. 12/2013 zo dňa 27. 12. 2013.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2 R/10/2013 zo dňa 6. 12. 2013 bola povolená reštrukturalizácia KB Servis automobilov s. r. o. pričom za správcu bola ustanovená [REDAKOVANÉ]. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2 R/10/2013 zo dňa 5. 6. 2014 bol na majetok KB Servis automobilov s. r. o. vyhlásený konkurz. Správkyňa tak bola v čase povolenia reštrukturalizačného konania dlžníka dňa 14. 5. 2014 súčasne správcom v reštrukturalizačnom konaní veriteľa dlžníka. Pri zachovaní odbornej starostlivosti správcu v reštrukturalizačnom konaní KB Servis automobilov s. r. o. tento musel vedieť o existencii pohľadávky tohto subjektu voči dlžníkovi. Podotýkame, že poverenie na vypracovanie reštrukturalizačného posudku dlžníka správca prijal dňa 17. 3. 2014.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Obdo/7/2012-264:

„Reštrukturalizačné konanie je zložito štruktúrovaný právny proces, v ktorom je všeobecný súd zatažený povinnosťou zistiť a odhaliť, čo sa skrýva pod obsahom pojmu spoločný záujem veriteľov, ktorý pri kolektívnom (spravidla postupnom, resp. neúplnom)

uspokojení prima facie nekorešponduje s individuálnymi záujmami jednotlivých veriteľov. Zmyslom a účelom reštrukturalizácie je zabránenie individuálnemu uplatňovaniu či výkonu práv jednotlivých veriteľov v prospech ich kolektívneho uspokojenia. Maximalizácia uspokojenia pohľadávok všetkých veriteľov pri spravodlivom usporiadaní vzťahov všetkých veriteľov s dlžníkom je determinantom určujúcim spoločný záujem veriteľov. Pri posudzovaní potenciálneho uspokojenia veriteľov v konkurze a reštrukturalizácii je súd povinný postupovať tak, aby sa dosiahla pre veriteľov čo najvyššia miera ich uspokojenia ich pohľadávok, čo možno vyvodíť zo základných zásad konkurzu a reštrukturalizácie (§ 5 ZKR).“

Z vyššie uvedeného vyplýva, že individuálny záujem veriteľa pohľadávky voči dlžníkovi v reštrukturalizácii nekorešponduje so spoločným záujmom veriteľov. Spoločný záujem veriteľov KB Servis automobilov s. r. o. sa pretvára do individuálneho záujmu tohto veriteľa dosiahnuť maximálne uspokojenie jeho pohľadávky v najkratšom časovom období a to bez ohľadu na rozsah a časové hľadisko uspokojenia pohľadávok ostatných veriteľov dlžníka. Spoločný záujem veriteľov dlžníka však smeruje k maximalizácii uspokojenia pohľadávok všetkých veriteľov dlžníka ako celku.

Rozpor medzi spoločným záujmom veriteľov dvoch dlžníkov je tak možný vždy, pokiaľ je jeden z týchto dlžníkov veriteľom pohľadávky voči druhému dlžníkovi. Správkyňa, vzhľadom na skutočnosť, že bola v čase prijatia poverenia na vypracovanie reštrukturalizačného posudku dlžníka súčasne i správkyňou veriteľa dlžníka, tak bola povinná odmietnuť poverenie na vypracovanie reštrukturalizačného posudku dlžníka. V reštrukturalizačnom konaní dlžníka tak vykonáva funkciu správcu osoba, ktorá je vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia vylúčená z činnosti správcu v reštrukturalizačnom konaní dlžníka.

Dňa 09. 09. 2014 sa na základe predvolania dostavil na tunajší súd reštrukturalizačný správca, za účelom podania vysvetlenia ku skutočnostiam uvádzaných veriteľom SZRB.

Správkyňa sa vyjadrovala k skutočnostiam uvedených v podaní tak, ako bolo hore uvedené, ktoré bolo doručené dňa 25. 08. 2014 veriteľom SZRB a to v tom smere, že spochybňovala skutočnosti uvedené v podaní veriteľa z dôvodu, že nepovažovala

za overiteľnú skutočnosť, či veritelia, ktorí úpadcovi poskytovali finančné prostriedky tak, ako boli prihlásení mohli disponovať uvedenými hotovosťami a či títo ľudia mohli by takí bonitní, aby mohli poskytnúť dlžníkovi pôžičku. Poukazovala na skutočnosť, že dlžník dal spraviť znalecký posudok, s ktorým bol oboznámený aj veriteľ SZRB a v posudku bolo uvedené zvýšenie hodnoty zhodnotenia nehnuteľnosti [REDACTED] o 16.768.498,52 EUR. Podľa vyjadrenia správkyne uvedené nadhodnotenie bolo majetkom spoločnosti BIC TRADE s. r. o., avšak podľa jej vyjadrenia bolo presunuté do úžitku spoločnosti Kúpele Brusno a. s., čo však bližšie nešpecifikovala. Správkyňa dostatočne nevysvetlila ani skutočnosť, že v rozpore s ust. § 196a Obchodného zákonníka predseda predstavenstva úpadcu nemal súhlas na poskytnutie ručiteľských záväzkov s majetkom spoločnosti Kúpele Brusno a. s. Ku skutočnosti, že dala súhlas k vystaveniu zmenky ručiteľského vyhlásenia v prospech spoločnosti BPT Leasing správkyňa dôvodila, že tento bol udelený z dôvodu, že spoločnosť poskytla 250.000,- EUR počas reštrukturalizácie, za ktorú by bola dokončená saunová časť vo wellness v Kúpeľoch v Brusne a podľa finančných plánov úpadcu mal byť zvýšený obrat a ročné tržby. Súd určil povinnosť správkyňi aby preskúmala skutočnosť týkajúcu sa právneho úkonu, ktorý uskutočnil predseda predstavenstva [REDACTED] s prijatím ručiteľského záväzku za Kúpele Brusno a. s. ako predseda predstavenstva bez predchádzajúceho súhlasu dozornej rady.

Ďalej sa súd oboznámil s výpisom z Obchodného registra spoločností BIC TRADE s. r. o., z ktorého je zrejmé, že štatútom uvedenej spoločnosti o vzniku funkcie dňa 21. 05. 2009 je [REDACTED], ďalej s výpisom z Obchodného registra spoločnosti KB Servis automobilov s. r. o. „v reštrukturalizácii“ neskôr v konkurze, ďalej s výpisom z obchodného registra spoločnosti Kúpele Brusno Pictures s. r. o., ktorej štatutárnym orgánom je [REDACTED], ďalej s podaním na čísle listu 292 zo dňa 19. 05. 2014, ktorým Kúpele Brusno a. s. požiadali reštrukturalizačnú správkyňu o zvýšenie základného imania dcérskej spoločnosti a to WORLD PHARM s. r. o..., ktorá mala základné imanie 5000,- EUR, pričom žiadala uvedená spoločnosť v priebehu reštrukturalizácie o zvýšenie základného imania tejto dcérskej spoločnosti o 60 000,- EUR...

Zároveň sa súd oboznamoval s vyjadrením podnetu na popretie pohľadávok, ktoré bolo doručované SZRB reštrukturalizačnou správkyňou, podnetom na popretie pohľadávok

veriteľa [REDAKOVANÉ], rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. 4 CoKR/6/2013, ďalej rozsudkom NSSR č. 1 Obdo 7/2012, ďalej doplnením podania veriteľa SZRB zo dňa 30. 09. 2014, doručené súdu dňa 01. 10. 2014, ktorým veriteľ poukazoval na skutočnosť, že po nahliadnutí do súdneho spisu vedeného na Okresnom súde v Banskej Bystrici povereným zamestnancom SZRB, ktoré sa uskutočnilo dňa 25. 09. 2014 bolo zistené, že zo strany správkyne bola do súdneho spisu predložená fotokópia žiadosti dlžníka zo dňa 19. 05. 2014, ktorou dlžník požiadal správcu o súhlas so zvýšením základného imania spoločnosti WORLD PHARM s. r. o. o sumu 60 000,- EUR a túto odôvodňoval prerušením dodávok mliečnych výrobkov zo strany spoločnosti ACCOM Slovakia s. r. o., mäsových výrobkov zo strany DIAMON s. r. o., zeleniny zo strany Hronfrukt Levice a hygienických a čistiacich prostriedkov zo strany spoločnosti GASTROHYGIENE s. r. o., hotelových setov a papúč zo strany spoločnosti TATRPAK s. r. o. a spoločnosti OMEGA PLASTIC s. r. o. pre účely materiálu pre výrobu minerálnej vody a KTK packaging s. r. o. Zároveň úpadca dôvodil, že nákup vyššie uvedených produktov je možné realizovať len prostredníctvom dcérskej spoločnosti dlžníka, k čomu bolo nevyhnutné navýšenie základného imania spoločnosti WORLD PHARM s. r. o.

Súd mal za preukázané, že uvedená špecifikovaná fotokópia žiadosti dlžníka o udelenie súhlasu s právnym úkonom dlžníka nie je totožná s písomným podaním dlžníka zo dňa 19. 05. 2014, ktorá podľa obsahu reštrukturalizačného spisu dlžníka vedeného správcom slúžila ako podklad pre odsúhlasenie tohto úkonu zo strany správcu. Podanie dlžníka zo dňa 19. 05. 2014, ktoré bolo obsahom reštrukturalizačného spisu dlžníka, a ktorého fotokópia bola zo strany SZRB vyhotovená dňa 26. 06. 2014 bola založená do spisu tunajšieho súdu. Jedná sa o listiny, ktoré sa nachádzajú na čísle listu spisu 292 a 327, ktoré mali byť obsahovo identické, avšak obsah listiny nachádzajúcej sa v reštrukturalizačnom spise je uvedený len na jednej strane formátu A4, listina ktorá sa nachádza v súdnom spise má strany dve, a teda ju nemôžeme považovať za identickú s originálom v reštrukturalizačnom spise.

Následne bola súdu dňa 03. 10. 2014 doručená do spisu námietka o zaujatosti zákonného sudcu, pričom v ten istý deň bol doručený aj návrh na odvolanie správcu, ako aj

návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorý sa mal týkať zamedzenia uskutočnenia schvaľovacej schôdze, ktorá sa mala konať dňa 07. 10. 2014.

Následne dňa 07. 10. 2014 vzal veriteľ SZRB námietku zaujatosti zákonného sudcu späť a zároveň sa vyjadril a doplnil svoje podania, ktoré v priebehu reštrukturalizácie adresoval tunajšiemu súdu a to najmä k vysvetleniam reštrukturalizačnej správkyne zo dňa 09. 09. 2014 ako aj doplnenia jeho podaní zo dňa 21. 09. 2014 a zo dňa 30. 09. 2014.

Čo sa týka pochybenia správcu pri preskúmaní pohľadávok treba mať na zreteli, že podľa ust. § 124 ods. 1 ZKR každú prihlásenú pohľadávku správcu s odbornou starostlivosťou porovná s účtovnou a inou dokumentáciou dlžníka a so zoznamom záväzkov dlžníka; správca pritom prihliadne aj na vyjadrenia dlžníka a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak správca pri skúmaní pohľadávky zistí, že prihlásená pohľadávka je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva sporná, je povinný prihlásenú pohľadávku v spornom rozsahu poprieť.

Podľa ust. § 124 ods. 3 ZKR dlžník alebo veriteľ, ktorý doručil správcovi prihlášku, je oprávnený podať správcovi podnet, aby prihlásenú pohľadávku poprel. Správca je povinný každý podnet s odbornou starostlivosťou vyhodnotiť a po vyhodnotení podnetu písomne informovať toho, kto podnet podal, ako podnet vybavil. Podnet na popretie pohľadávky a spôsob jeho vybavenia správcu zapíše do zoznamu pohľadávok.

V čase keď správkyňa preskúmavala pohľadávky, ktoré boli prihlásené do reštrukturalizácie jej boli doručené dňa 10. 07. 2014 od veriteľa SZRB podnety na popretie veriteľov Kúpeľná investičná s. r. o., [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] a dňa 11. 07. 2014 bol od veriteľa [REDACTED] doručený podnet a popretie veriteľa SRZB. Z dôvodu, že správkyňa neprístupovala rovnakým spôsobom k vyhodnoteniu vyššie uvedených podnetov spôsobil ten následok, že došlo k absolútnej nerovnováhe v postavení jednotlivých veriteľov v reštrukturalizačnom konaní.

V priebehu konania správkyňa na podnet SZRB na popretie veriteľov Kúpeľná investičná s. r. o. a [REDACTED] čiastočne vyhovel, pričom vykonala vlastné šetrenie,

ktoré spočívalo v skúmaní účtovnej evidencie ako aj finančných tokov dlžníka. Takto postupovala aj napriek tomu, že išlo o osoby spriaznené s dlžníkom, ktoré majú v reštrukturalizačnom konaní postavenie ako veritelia podriadených pohľadávok, a z toho dôvodu nemôžu byť uspokojovaní v rovnakej miere ako iní veritelia a podieľať sa v rozhodovaní v reštrukturalizačnom konaní.

Veriteľ [REDAKOVANÉ] si do reštrukturalizačného konania prihlásil pohľadávku vo výške 2.658.219,17 EUR z titulu Zmluvy o pôžičke z 15. 06. 2011, ktorá bola uzavretá medzi ním a spoločnosťou BIC TRADE s. r. o., ktorá je osobou spriaznenou s dlžníkom, pričom predmetný záväzok bol zabezpečený ručením dlžníka. Pôžička vo výške 2.000.000, EUR mala byť poskytnutá dňa 15. 06. 2011 v hotovosti do pokladne spoločnosti BIC TRADE s. r. o. so splatnosťou 31. 01. 2014. Dňa 10. 02. 2014 mal dlžník svoj záväzok z titulu ručenia uznať, pričom podpis dlžníka na listine preukazujúcej uznanie záväzku bol osvedčený dňa 26. 03. 2014 a existencia pohľadávky bola takýmto spôsobom vo výške 2.658.219,17 EUR preukázaná.

Veriteľ [REDAKOVANÉ] si v reštrukturalizácii uplatnil taktiež pohľadávku vo výške 1.306.575,34 EUR, pričom nárok odvodzoval zo Zmluvy o pôžičke z 31. 01. 2011 uzatvorenej medzi ním a spoločnosťou BIC TRADE s. r. o., pričom pôžička vo výške 950.000,- EUR mala byť poskytnutá v hotovosti do pokladne BIC TRADE s. r. o. Za splnenie záväzku splatného dňa 31. 01. 2014 vyplývajúceho z vyššie uvedenej pôžičky ručil dlžník, ktorý mal svoj záväzok z tohto titulu dňa 07. 02. 2014 uznať, pričom podpis dlžníka na listine preukazujúcej uznanie záväzku bol osvedčený dňa 26. 03. 2014 a existencia tejto pohľadávky v uplatnenej bola preukázaná.

Veriteľ [REDAKOVANÉ] si v reštrukturalizačnom konaní prihlásil pohľadávku vo výške 5.027.397,26 EUR z titulu Zmluvy o pôžičke zo dňa 27. 12. 2011 uzatvorenej medzi ním a spoločnosťou BIC TRADE s. r. o., pričom záväzok mal byť zabezpečený ručením dlžníka a pôžička poskytnutá vo výške 4.000.000,- EUR dňa 27. 12. 2011 v hotovosti do pokladne BIC TRADE s. r. o. so splatnosťou 15. 01. 2014, dňa 20. 01. 2014 mal dlžník svoj záväzok z titulu ručenia uznať, taktiež podpis dlžníka na listine preukazujúcej uznanie záväzku bol úradne osvedčený dňa 26. 03. 2014 a takto bola existencia pohľadávky preukázaná.

Veriteľ [REDACTED] do reštrukturalizácie dlžníka prihlásil pohľadávku vo výške 1.276.969,17 EUR z titulu Zmluvy o pôžičke z 02. 05. 2011, ktorá mala byť uzavretá medzi ním a spoločnosťou BIC TRADE s. r. o., pričom pôžička vo výške 950.000,- EUR mala byť poskytnutá v hotovosti do pokladne BIC TRADE s. r. o. Za splnenie záväzku splatného 31. 01. 2014 ručil dlžník, ktorý mal svoj záväzok z tohto titulu dňa 07. 02. 2014 uznať a záväzok bol uznaný a listina úradne osvedčená dňa 26. 03. 2014 a existencia pohľadávky tak bola preukázaná.

Keďže v priebehu roku 2011 mali byť osobe spriaznenej s dlžníkom BIC TRADE s. r. o. poskytnuté pôžičky vo výške 7.900.000,- EUR, mali byť poskytnuté výhradne v hotovosti a dlžník sa mal zaručiť za splnenie záväzkov, osoby s ním spriaznenej vo výške 7.900.000, EUR mali byť všetky splatné v období bezprostredne predchádzajúcim v reštrukturalizácii dlžníka. Na námietky veriteľa SZRB správkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 14. 07. 2014 uviedla, že takéto preskúmvania je nad rozsah kompetencii správcu a uvedenými skutočnosťami sa nezaoberala.

Uvedená skutočnosť je závažnejšia ešte z toho pohľadu, že [REDACTED] je členom štatutárneho orgánu dlžníka a zároveň aj osobou, ktorá bola je oprávnená konať v mene BIC TRADE s. r. o. a správkyňa mala zhodnotiť ručenie dlžníka za záväzky BIC TRADE s. r. o. z hľadiska naplnených zákonných podmienok v zmysle ust. § 196a Obchodného zákonníka a to trvať na predložení súhlasov dozornej rady dlžníka z ich vykonaním a porovnávaním ich podmienkami a s podmienkami obvyklými v bežnom obchodnom styku, a tak posúdiť ich platnosť.

Podľa ust. § 196 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločnosť môže poskytnúť úver, pôžičku, previesť alebo poskytnúť do užívania majetok spoločnosti alebo zabezpečiť záväzok členovi predstavenstva, prokuristovi alebo inej osobe, ktorá je oprávnená konať za spoločnosť, a osobám im blízkym alebo osobám, ktoré konajú na ich účet, len na základe predchádzajúceho súhlasu dozornej rady a za podmienok obvyklých v bežnom obchodnom styku.

Podľa ust. § 196 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sú osoby podľa odseku 1 oprávnené konať aj za iné osoby, použije sa ustanovenie odseku 1 primerane aj na plnenia

tam uvedené v prospech tejto inej osoby. Súhlas dozornej rady sa nevyžaduje, ak ide o plnenie ovládajúcej osoby v prospech ovládanej osoby.

Z citovaného ustanovenia je nepochybné a nesporné, že predseda predstavenstva úpadcu obišiel uvedené ustanovenie Obchodného zákonníka a v rozpore s ním súhlasil s prevzatím ručiteľských záväzkov úpadcu za pôžičky poskytnuté svojej dcérskej spoločnosti BIC TRADE s. r. o.

V reštrukturalizačnom posudku chýba zhodnotenie vzťahov medzi dlžníkom a BIC TRADE s. r. o., na základe ktorých sa dlžník zaručil za záväzky osoby s ním spriaznenej vo výške 7.900.000,- EUR bez zjavnej ekonomickej príčiny pre dlžníka a ak správca uvedený

vyhodnotil negatívne opomenul odôvodnenie takéhoto záveru a mal sa nimi zaoberať najneskôr vo fáze preskúvania pohľadávok. Správca taktiež opomenul skúmanie neplatnosti ručiteľských vyhlásení, ktoré by mali zakladať nároky veriteľov voči dlžníkovi a to napriek ich neplatnosti, resp. neexistencii, keďže neboli poskytnuté zákonným spôsobom s poukazom na ust. § 196a Obchodného zákonníka.

Právny názor NSSR obsiahnutý v odôvodnení jeho uznesenia sp. zn. I Obdo 7/2012 zo dňa 30. 04. 2013 znie: „Reštrukturalizačné konanie je zložito štruktúrovaný právny proces, v ktorom je všeobecný súd zaťažený povinnosťou zistiť a odhaliť, čo sa skrýva pod obsahom pojmu spoločný záujem veriteľov, ktorý pri kolektívnom (spravidla postupnom, resp. neúplnom) uspokojení veriteľov nekorešponduje s individuálnymi záujmami jednotlivých veriteľov. Zmyslom a účelom reštrukturalizácie je zabránenie individuálnemu uplatňovaniu či výkonu práv jednotlivých veriteľov v prospech ich kolektívneho uspokojenia. Čo možno najväčšie uspokojenie pohľadávok všetkých veriteľov pri spravodlivom usporiadaní vzťahov všetkých veriteľov s dlžníkom je určujúcim prvkom a spoločným záujmom veriteľov.“

Konkurzné konanie na rozdiel od konania o reštrukturalizácii obsahuje v ust. § 46 ZKR úpravu splatnosti záväzkov úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu ako účinok vyhlásenia konkurzu tak, že sa považujú za splatné.

Podľa § 119 ods. 1 ZKR účastníkmi reštrukturalizačného konania sú dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky.

Zároveň NS SR v zmeňujúcom rozsudku uzavrel, že povinnosťou žalobcu ako veriteľa bolo prihlásiť celú pohľadávku z úveru, teda aj nesplatené mesačné splátky úveru. Zároveň bolo uvedené, že pri rozhodovaní o určení popretej pohľadávky nemohlo pri posudzovaní prihlášky žalobcu v otázke splatnosti záväzku dlžníka v reštrukturalizačnom konaní vychádzať z analógie legis, pretože ust. § 46 ZKR upravuje splatnosť záväzkov úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu ako účinok vyhlásenia konkurzu tak, že sa považujú za splatné.

Podľa ust. § 120 ods. 3 ZKR za prednostné pohľadávky sa nepovažujú nároky ručiteľov, spoludlžníkov alebo iných osôb, ktorým vznikne po začatí reštrukturalizačného konania pohľadávka voči dlžníkovi, ak budú za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred začatím reštrukturalizačného konania. Tieto nároky musia byť v reštrukturalizácii uplatnené prihláškou ako podmienené pohľadávky, inak v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi.

Z uvedeného je zrejmé, že pohľadávky prihlásené veriteľom SZRB do reštrukturalizácie nespĺňajú ani jeden zo zákonných znakov citovaného ust. § 120 ods. 3 ZKR pre podmienené pohľadávky. Pohľadávky SZRB sú v právnom postavení veriteľa z titulu úverov, z ktorých vyplývajúce pohľadávky vznikli ešte pred začatím reštrukturalizačného konania.

Úverové zmluvy, ktoré boli uzavreté medzi SZRB ako veriteľom a dlžníkom uzatvárané v období v rokoch 2006 až 2010, pričom SZRB si svoje záväzky z úverových zmlúv poskytnúť dlžníkovi úver splnila, a tak na strane dlžníka došlo k vzniku záväzku poskytnuté peňažné prostriedky SZRB veriteľovi vrátiť. Jednalo sa o úvery z „Úverovej zmluvy UPM-51189-2096“ zo dňa 24. 05. 2006 v znení neskorších dodatkov vo výške 663.878,38 EUR, ďalej z „Úverovej zmluvy 53932-2008“ zo dňa 15. 05. 2008 v znení neskorších dodatkov vo výške 2.323.574,33 EUR, pričom SZRB poskytla pôvodnému dlžníkovi HEPAR s. r. o., ktorého záväzok dlžník prevzal dňa 03. 06. 2008 v sume 663.878,38 EUR, dňa 02. 07. 2008 v sume 10.788,02 EUR, dňa 02. 07. 2008 ostatné do dňa

24. 10. 2008, ďalej z „Úverovej zmluvy 28484-2009“ zo dňa 30. 06. 2009 v znení neskorších dodatkov vo výške 3.218.144,65 EUR, ktoré boli poskytnuté dlžníkovi v čase od 21. 09. 2009 do 28. 04. 2010 a z „Úverovej zmluvy 61583-2010 zo dňa 22. 11. 2010 vo výške 3.300.000,- EUR SZRB poskytla dlžníkovi v čase od 16. 12. 2010 do 26. 08. 2011. Z uvedeného je zrejmé, že záväzky dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky SZRB vznikli pred začatím reštrukturalizačného konania a tak predstavujú pohľadávky voči dlžníkovi, ktoré sa uplatňujú v reštrukturalizácii prihláškou.

Zo znenia ZKR ako aj účelu reštrukturalizačného konania je zrejmé, že v reštrukturalizácii sa prihlasujú splatné aj dosiaľ nesplatené pohľadávky peňažného charakteru, ktoré vznikli pred začatím reštrukturalizačného konania. Podľa názoru veriteľa ako aj rozhodujúceho súdu úprava podobná § 46 ZKR však v prípade pred začatím konania nesplatených pohľadávok v reštrukturalizácii nie je potrebná, nakoľko reštrukturalizačné konanie na rozdiel od konkurzu predpokladá existenciu právneho úkonu, v dôsledku ktorého bude otázka splatnosti v reštrukturalizácii prihlásených pohľadávok dotknutá a tým je reštrukturalizačný plán. V prípade pohľadávok splatných v čase reštrukturalizačného konania dôjde z titulu súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu k predĺženiu lehoty ich splatnosti spôsobom v pláne určenom, t. j. zo splatných pohľadávok sa z pravidla stanú pohľadávky nesplatené a svoju lehotu splatnosti, ktorá bude určená v pláne. V prípade doposiaľ nesplatených pohľadávok nemusia byť tieto v reštrukturalizačnom čo do svojho obsahu vrátane lehôt platnosti dotknuté, a v takomto prípade zaraďujeme do skupiny pre plánom nedotknuté pohľadávky alebo v reštrukturalizačnom pláne dôjde k zmene ich obsahu vrátane zmeny lehôt ich splatnosti. ZKR tak nemusí obsahovať pre prípad reštrukturalizácie ustanovenie, ktoré je obdobné ust. § 46 ZKR, pretože otázka splatnosti prihlásených pohľadávok je upravená v súdom potvrdenom reštrukturalizačnom pláne. Rozdielny prístup správkyne k pohládkam jednotlivých veriteľov je završená skutočnosťou, že napriek špecifikovanému dôvodu popretia pohľadávok SZRB nedošlo z totožného dôvodu zo strany správkyne k popretiu iných prihlásených pohľadávok medzi nimi pohľadávok [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktorých konečná splatnosť mala taktiež nastať až po začatí reštrukturalizačného konania dlžníka.

Podľa ust. § 114 ods. 2 ZKR právne úkony dlžníka môže správca schváliť, len ak zhodnotia majetok dlžníka alebo ak sú potrebné na dosiahnutie účelu reštrukturalizácie. Dlžník je povinný na tento účel poskytnúť správcovi všetky informácie o schvaľovanom právnom úkone a inú s tým súvisiacu súčinnosť. Ak dlžník urobí právny úkon podliehajúci súhlasu správcu bez súhlasu správcu, platnosť právneho úkonu tým nie je dotknutá, právnomu úkonu však možno v konkurze odporovať, ak bol na majetok dlžníka do dvoch rokov od začatia reštrukturalizačného konania vyhlásený konkurz.

Vystavenie zmenky a ručiteľského vyhlásenia v prospech spoločnosti BPT Leasing a. s... na zabezpečenie záväzku spoločnosti BIC TRADE s. r. o., že ako leasingový nájomca uhradí poskytovateľovi leasingu cenu za predmet leasingu a to je hotelové vybavenie a zariadenie [REDAKOVANÉ] v celkovej výške 250.000,- EUR, pričom podkladom pre vyššie uvedené bola žiadosť dlžníka zo dňa 17. 06. 2014, ktorou požiadal správcu o udelenie súhlasu s vystavením zmenky a ručiteľského vyhlásenia, pričom dlžník uviedol, že získal od leasingovej spoločnosti BPT Leasing a. s. prísľub na odkúpenie časti hotelového vybavenia a zariadenia za sumu 250.000, EUR, pričom vlastníkom tohto zariadenia je spoločnosť BIC TRADE s. r. o. ale je v užívaní dlžníka. Leasingovým nájomcom mala byť spoločnosť Kúpele Brusno a. s.

Z výnosu z tohto predaja mala spoločnosť BIC TRADE s. r. o. čiastočne uhradiť svoj záväzok voči dlžníkovi, pričom dlžníkom získané finančné zdroje mali byť použité na dokončovanie saunovej časti komplexu, pričom leasingová spoločnosť však požadovala ručiteľské vyhlásenie a zmenku vystavenú dlžníkom. Správkyňa nepreukázala na základe akého skutkového základu odsúhlasila vystavenie zmenky a ručenia za spoločnosť BIC TRADE s. r. o. ako leasingového nájomcu, pokiaľ podľa vyjadrenia zo dňa 17. 06. 2014 mala byť leasingovým nájomcom spoločnosť Kúpele Brusno Pictures s. r. o. Dňa 20. 05. 2014 správkyňa odsúhlasila právny úkon dlžníka, ktorý mal spočívať v navýšení základného imania dcérskej spoločnosti dlžníka WORLD PHARM s. r. o... zo sumy 5.000,- EUR na sumu 65.000,- EUR.

Svoju žiadosť dlžník o odsúhlasenie vyššej zábezpeky zo strany obchodných partnerov spoločnosti WORD PHARM s. r. o. vzhľadom na reštrukturalizáciu dlžníka ako materskej spoločnosti neodôvodnil dostatočne.

Správkyňa odôvodňovala svoj súhlas tým, že sa jedná a úzku previazanosť podnikateľskej činnosti dlžníka so spoločnosťou WORLD PHARM s. r. o., pričom navýšenie základného imania je nevyhnutné pre udržanie tržieb a následného zisku dcérskej spoločnosti, pričom poukazovala na skutočnosť, že nevýšenie základného imania dcérskej spoločnosti predstavovalo nepatrnú časť tržieb dlžníka a nie je možné predpokladať, že by takýto právny úkon mohol negatívne pôsobiť na budúce uspokojenie veriteľov dlžníka v zmysle reštrukturalizačného plánu.

V rozpore s uvedeným podľa účtovnej závierky spoločnosti WORLD PHARM s. r. o. predstavoval hospodársky výsledok za rok 2012 stratu 183,- EUR a za rok 2013 stratu 193, EUR. Uvedená spoločnosť v období rokov 2012-2013 nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť, ktorá by bola priamo súvisela s činnosťou dlžníka a bola nevyhnutnou súčasťou pre dosiahnutie účelu reštrukturalizácie dlžníka. Napriek uvedenému dňa 31. 05. 2014 bolo v Obchodnom registri SR zverejnené navýšenie základného imania spoločnosti WORLD PHARM s. r. o. zo sumy 5.000,- EUR na 65.000,- EUR. V reštrukturalizačnom spise sa nenachádzajú údaje, žeby správca následne po udelení súhlasu dlžníkovi žiadal o preukázanie skutočnosti, či spoločnosť WORLD PHARM s. r. o. vstúpila do zmluvných vzťahov s odberateľmi dlžníka a akým spôsobom sa táto spoločnosť zúčastňuje na podnikaní dlžníka. Takéto navýšenie základného imania dcérskej spoločnosti nie je úkonom smerujúcim k zhodnoteniu majetku dlžníka, alebo ktoré je nevyhnutné pre dosiahnutie účelu reštrukturalizácie.

V reštrukturalizačnom konaní dlžníka bola uplatnená aj pohľadávka veriteľa KP Servis automobilov s. r. o... v sume 3.070,83 EUR, ktorá predstavovala zostatok pohľadávky KB Servis automobilov s. r. o. voči dlžníkovi uplatnenej faktúrou č. 12/2013 zo dňa 27. 12. 2013.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2 R 10/2013 zo dňa 06. 12. 2013 bola povolená reštrukturalizácia KB Servis automobilov s. r. o., pričom za správcu bola ustanovená správkyňa. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2 R 10/2013 zo dňa 05. 06. 2014 bol na majetok KB Servis automobilov s. r. o. vyhlásený konkurz a tak správkyňa bola v čase povolenia reštrukturalizačného konania dlžníka dňa 14. 05. 2014 súčasne správkyňou v reštrukturalizačnom konaní veriteľa dlžníka. Pri zachovaní odbornej

starostlivosti správkyni v reštrukturalizačnom konaní KB Servis automobilov s. r. o. tento musel vedieť o existencii pohľadávky voči subjektu, voči dlžníkovi. Správkyňa poverenie na vypracovanie reštrukturalizačného posudku dlžníka prijala dňa 17. 03. 2014, čiže v čase po ustanovení za reštrukturalizačnú správkyniu veriteľa.

Podľa ust. § 3 ods. 7 veta 2 Zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch správca je povinný odmietnuť poverenie na vypracovanie reštrukturalizačného posudku alebo požiadať o odvolanie z funkcie v príslušnom konaní podľa osobitného predpisu vždy, ak to ustanovuje tento zákon.

Podľa ust. § 4 ods. 3 Zákona č. 8/2008 Z. z. o správcoch ak správca vykonáva správcovskú činnosť vo viacerých veciach, je vylúčený z výkonu správcovskej činnosti v tých veciach, v ktorých spoločné záujmy veriteľov v jednotlivých veciach môžu byť vo vzájomnom rozpore.

Z vykonaného dokazovania a zo zistení, ktoré boli poskytnuté zo strany veriteľa, správkyni ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi v spise bolo nepochybne preukázané, že v tomto konaní o reštrukturalizácii rozhodovali veritelia právne spochybniteľných pohľadávok, ktorými neposkytli dlžníkovi žiadne reálne plnenie, a v ktorých údajné právne dôvody možno považovať za odporovateľné úkony, resp. za neplatné. Funkciu správkyni dlžníka v reštrukturalizácii vykonáva osoba, ktorá vzhľadom na svoje pôsobenie ako správkyňa v reštrukturalizácii veriteľa dlžníka v takejto funkcii vystupuje. Rôznym spôsobom pristupuje a vyhodnocuje prihlásené pohľadávky veriteľov a schvaľuje ich bez náležitého posúdenia.

V konaní bolo preukázané, že veriteľ SZRB, ktorý poskytol dlžníkovi úver vo výške 8.796.494,43 EUR bez príslušenstva bol popretý a tak je dôvodné predpokladať, že toto reštrukturalizačné konanie už nedokáže zabezpečiť rámec na ochranu spoločného záujmu veriteľov dlžníka, ktorých pohľadávky nemajú právny dôvod vzniku v právne pochybných vzťahoch s výrazným charakterom odporovateľnosti, a keďže v reštrukturalizačnom konaní bola pripustená existencia pohľadávok pochybného pôvodu do konania a tým aj možného odčerpania väčšiny plnenia určeného pre nezabezpečených veriteľov dlžníka v prospech veriteľov právne spochybniteľných pohľadávok nemožno predpokladať, že toto reštrukturalizačné konanie môže viesť k lepšiemu uspokojeniu pohľadávok skutočných

veriteľov dlžníka vrátane SZRB ako v prípade konkurzu, ktorý by bol vyhlásený na majetok dlžníka.

Dňa 23. 09. 2014 bolo doručené tunajšiemu súdu podanie veriteľa SZRB, kde veriteľ sa vyjadril k zápisnici z prejednávania podnetu zo dňa 09. 09. 2014. Spolu s vyjadrením veriteľ SZRB doložil zmluvu po postúpení pohľadávok uzavretú medzi [REDACTED] a Dlžníkom, súhlas na ručiteľské vyhlásenie a vystavenie zmenky, súhlas správcu s právnym úkonom dlžníka zo dňa 20. 05. 2014 a taktiež súhlas správcu s právnym úkonom dlžníka zo dňa 18. 06. 2014.

Po oboznámení sa so stanoviskom správkyni tak, ako je zachytené v Zápisnici, bol postup správcu v procese preskúvania pohľadávok v rozpore so zákonnou požiadavkou odbornej starostlivosti. Zo Zápisnice vyplýva, že správca sa naznačenými otázkami ohľadom pravosti pohľadávok veriteľov [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] v celkovej výške 10.269.160,94,- EUR žiadnym spôsobom nezaoberal a uspokojil sa výlučne so skutočnosťou, že zo strany dlžníka došlo k uznaniu predmetných záväzkov a to aj napriek tomu, že samotné uznanie záväzku má za následok len vznik vyvrátiteľnej domnienky o existencii záväzku v čase uznania, ktorá sa dá vyvrátiť práve napríklad námietkou neplatnosti, čo musí byť správcovi ako osobe s právnickým vzdelaním známe. Preskúvanie právnych dôvodov vzniku prihlásených pohľadávok z hľadiska ich platnosti patrí podľa názoru SZRB medzi základné minimum, ktoré kladie zákon na výkon funkcie správcu v tejto fáze reštrukturalizačného konania. Ide o postup, ktorý určite nepredstavuje postup nad rozsah kompetencií správcu, tak ako je v Zápisnici na viacerých miestach správcom uvádzané, ale postup, ktorý zodpovedá zákonnému imperatívu postupu správcu s odbornou starostlivosťou bez ohľadu na to, či na tieto skutočnosti bolo alebo nebolo zo strany niektorého z prihlásených veriteľov poukázané.

Ako zo Zápisnice vyplýva, správca sa otázkou vystavenia ručiteľských vyhlásení zo strany dlžníka v rozpore s ustanovením § 196a Obchodného zákonníka nezaoberal a dodatočne k uvedenému zaujal stanovisko, podľa ktorého sa predmetné ustanovenie na tieto právne vzťahy nevzťahuje a súhlasy dozornej rady dlžníka tak neboli potrebné. SZRB sa uvedené tvrdenie správcu javí ako právne problematické a zo strohého vyjadrenia nie je zrejmé, ako mohol správca dôjsť k v Zápisnici prezentovanému záveru.

Za stavu, keď právne dôvody vzniku prihlásených pohľadávok vo výške 10.269.160,94, EUR nepovažovala správkyňa za potrebné preskúmavať aspoň ohľadom ich platnosti. Správkyňa sa nezaoberala otázkou ani ich prípadnej odporovateľnosti, hoci vzťahy medzi dlžníkom a jemu spriaznenou osobou BIC TRADE s. r. o., na základe ktorých malo dôjsť k vzniku pohľadávok vo výške 10.269.160,94,- EUR, mali byť podrobené detailnému rozboru už priamo v reštrukturalizačnom posudku dlžníka, ktorý vypracovala správkyňa.

Správkyňa uvedené v Zápisnici z 09. 09. 2014 ako otázku prípadnej odporovateľnosti týchto právnych úkonov neozrejmla, len potvrdila, že peňažné prostriedky, ktoré mali byť poskytnuté spoločnosti BIC TRADE s. r. o. zo strany veriteľov [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], a ktoré mal dlžník zabezpečiť ručiteľskými vyhláseniami, boli použité na zhodnotenie majetku osoby spriaznenej s dlžníkom a to spoločnosti BIC TRADE s. r. o., pričom tento má byť údajne užívaný zo strany dlžníka. Ak sa malo vykonať zhodnotenie majetku osoby spriaznenej s dlžníkom na „účet“ dlžníka, možno ohľadom neúčinnosti predmetných právnych úkonov spochybňovať. Správkyňa vzťahy medzi dlžníkom a jemu spriaznenou osobou ani v takomto významnom objeme nepovažovala za nutné bližšie skúmať a po nepreskúmaní prihlásených pohľadávok z hľadiska platnosti právnych úkonov, ktoré mali predstavovať právne dôvody ich vzniku, neskúmal ani právne úkony dlžníka z hľadiska ich prípadnej odporovateľnosti.

Správkyňa preskúmavala tieto pohľadávky iba v rozsahu ich zaúčtovania, poskytnutia a použitia a žiadnym spôsobom sa nezaoberala otázkou ich právnej platnosti. Z dlžníkom predloženého znaleckého posudku č. 85/2014, z ktorého malo vyplývať zhodnotenie majetku spoločnosti BIC TRADE s. r. o. v dôsledku poskytnutých pôžičiek vyplýva, že zhodnotenie majetku spoločnosti BIC TRADE s. r. o. bolo vykonané v rokoch 2004 až 2007, teda pred samotným deklarovávaným poskytnutím pôžičiek zo strany veriteľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED].

Z poznámok k účtovnej závierke spoločnosti BIC TRADE s. r. o. za rok 2013 vyplýva, že táto spoločnosť v svojom účtovníctve za roky 2012, 2013 neevidovala akékoľvek záväzky z titulu dlhodobých pôžičiek, krátkodobých pôžičiek, krátkodobých finančných výpomocí. Z poznámok k účtovnej závierke dlžníka za rok 2012 vyplýva, že dlžník v svojom účtovníctve

za roky 2012, 2011 neevidoval akékoľvek podmienené záväzky z titulu ručení. Na tieto skutočnosti bola správkyňa upozornená v podnete na popretie pohľadávok veriteľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED].

Veriteľ SZRB poukazovala na rozdielnosti v procese preskúvania jednotlivých prihlásených pohľadávok. Pohľadávka [REDACTED] voči dlžníkovi vo výške 7.000.000, EUR predstavuje odplatu za postúpenie pohľadávky p. [REDACTED] voči spoločnosti BIC TRADE s. r. o. na dlžníka podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31. 3. 2014. Odplata vo výške 7 000 000,- EUR mala byť p. [REDACTED] zaplatená v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31. 3. 2014 do 31. 12. 2027. V zmysle záverov správkyne, ktorými odôvodnila popretie pohľadávok SZRB, tak mala byť táto pohľadávka veriteľa zo strany Správcu aj z tohto dôvodu popretá.

SZRB zotrváva na stanovisku, že zo strany správkyne boli schvaľované právne úkony dlžníka v rozpore s § 114 ods. 2 ZKR a bez ich náležitého posúdenia zo strany správcu s odbornou starostlivosťou.

Vo veci odsúhlasenia navýšenia základného imania spoločnosti WORLD PHARM, s. r. o. o sumu 60.000,- EUR zo strany dlžníka, je zrejmy rozpor medzi dôvodmi odsúhlasenia tohto úkonu zo strany správkyne uvedenými v podaní zo dňa 20. 05. 2014 a v Zápisnici uvedenými dôvodmi v reakcii na podanie SZRB zo dňa 22. 08. 2014.

Správkyňa žiadnym spôsobom relevantne nevyvrátila skutočnosti uvedené SZRB v podaní zo dňa 22. 08. 2014, teda že nejde o právny úkon nevyhnutný pre dosiahnutie účelu reštrukturalizácie dlžníka a že k jeho odsúhlaseniu zo strany správkyne došlo bez jeho náležitého posúdenia v zmysle § 114 ods. 2 ZKR resp. že sa správkyňa touto zákonnou podmienkou pri odsúhlasovaní tohto právneho úkonu dlžníka vôbec nezaoberala. Správkyňa v Zápisnici neuviedla relevantným spôsobom uviesť, akú činnosť táto spoločnosť pre Dlžníka vykonáva a prečo je navýšenie základného imania spoločnosti WORLD PHARM s. r. o. nevyhnutné pre dosiahnutie účelu reštrukturalizácie dlžníka. Správkyňa neuviedla, do akých právnych vzťahov spoločnosť WORLD PHARM s. r. o. namiesto dlžníka vstupuje. Pričom bola povinná túto skutočnosť konajúcemu súdu preukázať.

Vzhľadom na citované ustanovenia ako aj zistený skutkový stav okresný súd považoval za potrebné rozhodnúť tak, ako je vo výroku tohto uznesenia uvedené a vyhlásil konkurz na majetok úpadcu.»

Proti napadnutému uzneseniu okresného súdu podali odvolanie sťažovateľ 1 a tiež sťažovateľka 4 a sťažovateľka 5. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) ako odvolací súd uznesením sp. zn. 43 CoKR 39/2014 z 13. novembra 2014 odvolanie sťažovateľa 1, odvolanie dlžníka (sťažovateľky 5) a aj odvolanie reštrukturalizačnej správkyne (sťažovateľky 4) odmietol ako procesne neprípustné.

O návrhu SZRB na odvolanie reštrukturalizačnej správkyne rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 zo 17. októbra 2014 tak, že ho zamietol vzhľadom na skutočnosť, že *„v danej veci bol vyhlásený konkurz a ustanovený správca konkurznej podstaty súd má za to, že je na mieste návrh na odvolanie správkyne v reštrukturalizácii... zamietnuť, nakoľko citovaným uznesením tunajšieho súdu bolo v návrhu veriteľa Slovenskej záručnej a rozvojovej banky, a. s. vyhovené“*.

Rovnako postupoval okresný súd aj vo veci návrhu SZRB, ktorým sa domáhal nariadenia predbežného opatrenia (návrh doručený okresnému súdu 3. októbra 2014), ktorý uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 zo 17. októbra 2014 zamietol s odôvodnením, že *„keďže rozhodnutie tunajšieho okresného súdu o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu... bol splnený účel, ktorý sledoval návrh na vyhlásenie predbežného opatrenia súd rozhodol tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol“*.

Sťažovatelia tvrdia, že kľúčové pochybenia okresného súdu obsiahnuté v napadnutom uznesení spočívajú najmä v tom, že:

„- nezohľadňuje podania a argumentáciu účastníkov konania a Správcu, ktoré boli voči súdu urobené riadne, včas a v zákonom predpísanej forme,

- nedáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany,

- *je arbitrárne, svojvoľné, vnútorne nekonzistentné a nelogické v časti odôvodnenia záverov, o ktoré je opreté,*
- *obsahuje svojvoľnú aplikáciu a výklad ZKR, pretože sa odchyľil od znení príslušných ustanovení ZKR spôsobom, ktorý zásadne poprel ich účel a význam,*
- *je svojimi právnymi účinkami zjavne neprimerané k dôvodom, ktoré viedli k jeho prijatiu.“*

Ústavný súd opakovane pripomína svoj ustálený právny názor, v zmysle ktorého zásadne nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecných súdov, ktoré viedli k rozhodnutiu vo veci samej alebo k inému súdnemu rozhodnutiu, ktorým končí konanie pred nimi. Tento prístup je dôsledkom toho, že všeobecné súdy vychádzajú pri prerokúvaní a rozhodovaní vecí patriacich do ich právomoci zo zákonnej úpravy a z vlastnej interpretácie zákonov a podzákonných úprav. Ústavný súd je však oprávnený a povinný posúdiť neústavnosť konania a rozhodovania všeobecných súdov vo veciach, v ktorých niet iného, nadriadeného alebo opravného súdu, ktorý by chránil základné právo účastníka konania pred súdom nižšieho stupňa (IV. ÚS 1/02, IV. ÚS 156/03). V súlade s uvedeným právnym názorom ústavný súd postupoval aj vo veci sťažovateľov.

Právomoc súdov rozhodovať v konkurznom a reštrukturalizačnom konaní možno vyvodíť z čl. 142 ods. 1 ústavy. Ústava prostredníctvom blanketovej normy obsiahnutej v čl. 143 ods. 2 odkazuje na zákon, ktorý okrem iného podrobne upraví pôsobnosť súdov a konanie pred nimi. Za zákon vydaný na základe blanketovej normy obsiahnutej v čl. 143 ods. 2 ústavy nepochybne možno považovať aj zákon o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý v rámci tretej časti nazvanej „Reštrukturalizácia“ upravuje v jej piatej hlave aj ingerenciu všeobecných súdov v procese reštrukturalizácie, a to formou dohľadu súdu nad činnosťou dlžníka, správcu a veriteľských orgánov (§ 131 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii) a v taxatívne vymenovaných prípadoch *ex offo* aj rozhodnutím o zastavení reštrukturalizačného konania, o začatí konkurzného konania a o vyhlásení konkurzu (§ 131 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

V posudzovanej veci okresný súd najprv na návrh sťažovateľa 1 (ako veriteľa dlžníka) po zistení, že sú splnené zákonné podmienky, uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 zo 6. mája 2014 povolil reštrukturalizáciu dlžníka. Následne však okresný súd jedným uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 zastavil reštrukturalizačné konanie vedené proti dlžníkovi, začal konkurzné konanie a vyhlásil konkurz na majetok dlžníka. Išlo o postup a rozhodnutie, ktoré korešponduje s § 131 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, keďže v jeho zmysle môže príslušný reštrukturalizačný súd zastaviť reštrukturalizačné konanie aj bez návrhu, začať konkurzné konanie a vyhlásiť konkurz na majetok dlžníka, ak nastane niektorá z týchto hypotéz:

- a) správca opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom,
- b) správca nesplnil svoju povinnosť požiadať súd o vyhlásenie konkurzu,
- c) správca riadne nezvolal schôdzu veriteľov,
- d) schôdza veriteľov nebola uznášaniaschopná alebo nezvolila veriteľský výbor alebo na návrh veriteľa oprávneného hlasovať sa uzniesla, aby súd vyhlásil konkurz,
- e) záverečný návrh plánu nebol predkladateľom plánu predložený na predbežné schválenie veriteľskému výboru v zákonnej lehote,
- f) veriteľský výbor predložený návrh plánu v zákonnej lehote neschválil alebo predložený návrh plánu zamietol,
- g) správca riadne nezvolal schôdzu, ktorá má rozhodnúť o schválení plánu,
- h) za prijatie plánu na schôdzi, ktorá má rozhodnúť o schválení plánu, nehlasovala nadpolovičná väčšina skupín alebo prítomní veritelia s nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov počítaných podľa zistenej sumy ich zistených pohľadávok,
- i) predkladateľ plánu v zákonnej lehote nepodal na súde návrh na potvrdenie plánu súdom.

V konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci okresný súd zastavenie reštrukturalizácie a vyhlásenie konkurzu podľa § 131 ods. 2 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii založil na svojom zistení, že „v tomto konaní o reštrukturalizácii rozhodovali veritelia právne spochybniteľných pohľadávok, ktorými neposkytli dlžníkovi žiadne reálne plnenie a v ktorých údajné právne dôvody možno považovať za odporovateľné

úkony, resp. za neplatné. Funkciu správkyne dlžníka v reštrukturalizácii vykonáva osoba, ktorá vzhľadom na svoje pôsobenie ako správkyňa v reštrukturalizácii veriteľa dlžníka v takejto funkcii vystupuje. Rôznym spôsobom pristupuje a vyhodnocuje prihlásené pohľadávky veriteľov a schvaľuje ich bez náležitého posúdenia.“.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 možno vyvodiť, že okresný súd dospel k záveru, že reštrukturalizačná správkyňa závažným spôsobom porušila svoje základné povinnosti konať pri výkone svojej funkcie s osobitnou starostlivosťou [čo je v zmysle § 131 ods. 2 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii dôvodom pre obligatórnu konverziu reštrukturalizácie na konkurz], na základe svojich zistení, podľa ktorých mala reštrukturalizačná správkyňa nerovnako pristupovať k podnetom na popieranie pohľadávok jednotlivými veriteľmi, a tiež tým, že sa nezaoberala podrobnejším skúmaním platnosti a odporovateľnosti právnych úkonov dlžníka vo vzťahu k spriaznenej osobe.

Úlohou ústavného súdu bolo posúdiť, či okresný súd preskúmal uvedené otázky ústavne udržateľným spôsobom, teda vyhodnotiť, či okresný súd svoj právny názor dostatočne, a teda ústavne akceptovateľným spôsobom odôvodnil a či ho nemožno považovať za arbitrárny.

Podľa § 131 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii súd počas reštrukturalizácie dohliada nad činnosťou dlžníka, správcu a veriteľských orgánov. Súd je oprávnený požadovať od správcu vysvetlenia alebo správy o priebehu reštrukturalizácie, ktoré je správca povinný v určenej lehote poskytnúť.

Jednou z dôležitých úloh správcu v procese reštrukturalizácie je zisťovanie a popieranie prihlásených pohľadávok, ktoré je upravené v § 124 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Právo preskúmať a popierať prihlásené pohľadávky má len správca. Samotný dlžník ani veriteľ toto právo nemá, má len právo v zmysle § 124 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii podať správcovi podnet, aby prihlásenú pohľadávku poprel.

Správca je povinný každý podnet s odbornou starostlivosťou vyhodnotiť a po vyhodnotení podnetu písomne informovať toho, kto podnet podal, ako podnet vybavil.

V procese popierania správca každú prihlásenú pohľadávku s odbornou starostlivosťou porovná s účtovnou a inou dokumentáciou dlžníka, so zoznamom záväzkov dlžníka, ktorý bol vyhotovený pri podaní návrhu na reštrukturalizáciu, prihliada aj na samotné vyjadrenie dlžníka a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Úlohou správcu je s odbornou starostlivosťou posúdiť právny dôvod, vymáhateľnosť, výšku, zabezpečenie zabezpečovacím právom alebo poradie zabezpečovacieho práva prihlásenej pohľadávky a v prípade, že vyhodnotí niektorú z už uvedených skutočností ako spornú, je povinný ju poprieť.

Zákonná povinnosť správcu poprieť spornú pohľadávku ustanovená v § 124 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je dôsledkom skutočnosti, že nepopretie spornej pohľadávky nemožno v rámci reštrukturalizačného konania nijakým spôsobom zhojiť, pričom takáto pohľadávka by musela byť zaradená do reštrukturalizačného plánu a v prípade potvrdenia schváleného plánu súdom následne uspokojená v rozsahu ustanovenom potvrdeným a schváleným reštrukturalizačným plánom.

V zmysle § 124 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii sa veriteľ popretej pohľadávky môže do 30 dní od uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok žalobou podanou na súde voči dlžníkovi domáhať, aby súd určil právny dôvod, vymáhateľnosť, výšku, zabezpečenie zabezpečovacím právom alebo poradie zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky, pričom veriteľ sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške. O určení pohľadávky rozhoduje reštrukturalizačný súd, pretože ide o konanie vyvolané reštrukturalizáciou. Konanie o určení popretej pohľadávky je samostatným súdnym konaním, v ktorom sa osobitné procesné ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii nepoužijú (§ 196 a nasl.). Ide o typicky sporové konanie, v ktorom sa vo veci rozhoduje rozsudkom a konanie sa vedie podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Žaloba

o určenie popretej pohľadávky má povahu určovacej žaloby. Naliehavý právny záujem ale netreba preukazovať, pretože právo podať žalobu vyplýva priamo zo zákona.

Účelom incidenčného konania je, aby o oprávnenosti sporného nároku rozhodoval súd, a nie správca. V súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie 1 Obo 136/2007 z 18. decembra 2007) predmetom incidenčného konania je zistenie, či pohľadávka pre účely zaradenia do zoznamu prihlásených pohľadávok je oprávnená alebo sporná, a to na účely neskoršieho uspokojenia veriteľov dlžníka. Súčasťou právneho posúdenia veci súdom v spore o pravosť, výšku alebo poradie prihlásenej a správcom popretej pohľadávky musí byť vždy záver o splnení predpokladov, za ktorých sa súd môže dôvodnosťou nároku uplatneného tzv. incidenčnou žalobou vôbec zaoberať.

Správca má povinnosť konať s odbornou starostlivosťou nielen pri preskúvaní a popieraní prihlásených pohľadávok, ale počas celého reštrukturalizačného konania. Pojem konanie s odbornou starostlivosťou definuje zákon o konkurze a reštrukturalizácii v § 7 ako konanie so starostlivosťou primeranou funkcii alebo postaveniu konajúcej osoby po zohľadnení všetkých dostupných informácií, ktoré sa týkajú alebo môžu mať vplyv na jej konanie. Na výkon funkcie správcu sa vyžaduje zloženie skúšky z ekonomickej aj právnej oblasti, preto sa predpokladá, že správca je odborne spôsobilý vyhodnotiť a posúdiť nielen ekonomické a účtovné informácie, ale aj právne posúdiť právny dôvod, vymáhateľnosť pohľadávky, existenciu a rozsah zabezpečovacieho práva.

Zákon č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov však jednoznačne ukladá správcovi povinnosť vykonávať správcovskú činnosť čestne, zodpovedne, svedomito, s odbornou starostlivosťou a s využitím všetkých svojich skúseností a odborných vedomostí. Správca tiež zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí v súvislosti s výkonom správcovskej činnosti.

Zo skutočností uvedených v sťažnostiach sťažovateľov a z ich príloh vyplýva, že SZRB ako veriteľka uplatnila v reštrukturalizačnom konaní vedenom okresným súdom

pod sp. zn. 1 R 5/2014 zabezpečené pohľadávky v celkovej výške 8 957 288,64 €, ktoré správca poprel. SZRB s týmto záverom nesúhlasila a prostredníctvom viacerých právnych nástrojov (podnet na vykonanie dohľadu, podnet na zastavenie reštrukturalizácie a vyhlásenie konkurzu, návrh na odvolanie správcu, na vydanie predbežného opatrenia) sa usilovala uvedený právny stav zvrátiť. V zákonom ustanovenej lehote SZRB taktiež podala okresnému súdu žaloby o určenie pravosti pohľadávok. Konania o týchto žalobách sú vedené okresným súdom pod sp. zn. 60 Cbi 13/2014, 60 Cbi 14/2014, 26 Cbi 16/2014 a 27 Cbi 14/2014. Z vyžiadaných spisov okresného súdu ústavný súd zistil, že v žiadnom z uvedených incidenčných konaní okresný súd do zastavenia reštrukturalizačného konania a vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka nerozhodol v merite veci, a ak v jednom z týchto incidenčných konaní (sp. zn. 26 Cbi 16/2014) okresný súd konanie zastavil (uznesením zo 16. decembra 2014), postupoval tak *ex officio* podľa § 124 ods. 9 zákona o konkurze a reštrukturalizácii z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka.

Sťažovatelia poukazujú na to, že k spornej skutočnosti (oprávnenosť pohľadávok SZRB), ktorá má byť predmetom dokazovania v incidenčných konaniach, sa prejudiciálne vyjadrila „vybavujúca“ sudkyňa v reštrukturalizačnom konaní s tým, že relevantné poznatky v tejto veci získala iným spôsobom ako dokazovaním vykonaným v incidenčnom konaní. Napriek argumentácii okresného súdu (uvedeného len v jeho vyjadrení k ústavným sťažnostiam z 10. apríla 2015), že pokiaľ sa v posudzovanej veci aj zaoberal povahou pohľadávok jednotlivých veriteľov, nerozhodol o ich oprávnenosti, resp. neoprávnenosti záväzne, je nepochybné, že práve toto prejudiciálne posúdenie uvedených pohľadávok v reštrukturalizačnom konaní celkom zjavne viedlo k právnemu záveru súdu, podľa ktorého došlo k závažnému porušeniu povinností správcu pri vykonávaní jeho činnosti, ktorého dôsledkom bolo napadnuté uznesenie o zastavení reštrukturalizačného konania a vyhlásení konkurzu. Za týchto okolností vyznieva uvedená obranná argumentácia okresného súdu formalisticky a alibisticky, pritom zjavne nezohľadňuje konkrétne okolnosti posudzovanej veci a predovšetkým právne dôsledky, ktoré postup okresného súdu vyvolal.

V naznačených súvislostiach ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru týkajúcu sa požiadavky ústavne konformnej interpretácie právnych predpisov, podľa ktorej ako ústavne nesúladne (porušujúce základné práva sťažovateľov) hodnotí aj také rozhodnutia všeobecných súdov, v ktorých boli zákony, prípadne podzákonné právne úpravy interpretované v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti v dôsledku napr. prílišného formalizmu (IV. ÚS 192/08, IV. ÚS 69/2012, IV. 92/2012, I. ÚS 26/2010, III. ÚS 163/2011). Ústavný súd vo svojej judikatúre už tiež viackrát vyslovil, že k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona (IV. ÚS 92/2012, I. ÚS 351/2010, m. m. I. ÚS 306/2010). Uvedené interpretačné východiská je podľa názoru ústavného súdu žiaduce uplatniť aj pri aplikácii a výklade ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii o porušení povinností správcu v reštrukturalizácii konať s odbornou starostlivosťou.

Ústavný súd nemá dôvod spochybňovať a ani nespochybňuje zákonom ustanovenú možnosť súdu zastaviť reštrukturalizačné konanie a vyhlásiť konkurz podľa § 131 ods. 2 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ak zistí, že správca opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia o zastavení reštrukturalizačného konania a vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka však vyplýva, že okresný súd len konštatoval, že „v konaní bolo preukázané, že veriteľ SZRB, ktorý poskytol dlžníkovi úver vo výške 8.796.494,43 EUR bez príslušenstva bol popretý“, pritom sa vôbec nezaoberal tým, že o oprávnenosti správcom popretých pohľadávok SZRB sa bude rozhodovať v iných konaniach (incidenčných), v ktorých ešte nebolo právoplatne rozhodnuté vo veci samej. Napriek tomu okresný súd v napadnutom uznesení už „dôvodne predpokladal, že toto reštrukturalizačné konanie už nedokáže zabezpečiť rámec na ochranu spoločného záujmu veriteľov dlžníka, ktorých pohľadávky nemajú právny dôvod vzniku v právne pochybných vzťahoch s výrazným charakterom odporovateľnosti“. Za uvedených okolností [aj s prihliadnutím na aplikovateľnú judikatúru, podľa ktorej konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať prihlásené pohľadávky pri výkone dohliadacej činnosti (Sj 62/2002, uznesenie Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 1 Ko 363/1999

z 10. januára 2000)] vyznieva záver okresného súdu arbitrárne o to viac, že ho vedome formuloval mimo rámca procesného dokazovania v incidenčných konaniach, a to napriek tomu, že musel mať vedomosť o tom, že ide o skutočnosti, ktoré zjavne budú (majú byť) predmetom dokazovania v incidenčných konaniach. Za týchto okolností záver okresného súdu o tom, že „*postup správkyne pri preskúvaní pohľadávok nenapĺňa zákonnú požiadavku pre postup s odbornou starostlivosťou a môže mať za následok podstatné ohrozenie spoločných záujmov veriteľov dlžníka na dosiahnutí čo možno najvyššej miery uspokojenia ich uplatnených nárokov*“, vyslovený bez toho, aby sa ústavne akceptovateľným spôsobom vysporiadal s relevantnými skutkovými okolnosťami, považuje ústavný súd minimálne za predčasný a ústavne spochybniteľný.

V konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci je nevyhnutné brať do úvahy aj rešpektovanie ústavnej zásady zákonného sudcu v podmienkach reštrukturalizačného konania o to viac, že sťažovatelia namietajú explicitne aj porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína svoj právny názor, podľa ktorého je porušenie základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi spravidla relevantné vo vzťahu k posudzovaniu ústavnej akceptovateľnosti meritórneho rozhodnutia (III. ÚS 390/2010), a konštatuje, že napadnuté uznesenie okresného súdu má z hľadiska svojich právnych účinkov nepochybne meritórny charakter a je v zásade konečné (ak neberieme do úvahy možnosti vyplývajúce z oprávnenia dotknutých účastníkov konania podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, pozn.).

V konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci ústavný súd považuje za osobitne významnú aj námietku sťažovateľov, že okresný súd sa v napadnutom uznesení, ktoré je primárne založené na závere o porušení povinností sťažovateľky 4 - reštrukturalizačnej správkyne, nezaoberal jej zásadným a pre rozhodovanie nepochybne relevantným vyjadrením z 27. septembra 2014, ktoré bolo okresnému súdu doručené 30. septembra 2014. Označené vyjadrenie reštrukturalizačnej správkyne okresný súd nepremietol ani do odôvodnenia napadnutého uznesenia, hoci si musel byť vedomý toho, že v ňom

obsiahnuté skutočnosti by mohli podstatným spôsobom ovplyvniť jeho záver o tom, že správkyňa si neplnila svoje povinnosti s požadovanou odbornou starostlivosťou, ktorý je esenciálnym základom pre rozhodnutie podľa § 131 ods. ods. 2 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii, t. j. rozhodnutie o zastavení reštrukturalizačného konania, začatí konkurzného konanie a vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka, založené na zistení, že „správca opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom“.

Z obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu ústavný súd zistil, že okresný súd pri posudzovaní skutkových okolností daného prípadu zjavne prevzal skutkový záver reštrukturalizačnej správkyne vyplývajúci len zo „Zápisnice z prejednávania podnetu veriteľa SZRB na vykonanie dohľadu a návrh na zastavenie reštrukturalizačného konania a vyhlásenie konkurzu v konaní 1 R 5/2014 zo dňa 09. 09. 2014“ [ďalej len „zápisnica“ („... po oboznámení sa so stanoviskom správkyne tak, ako je zachytené v Zápisnici...“, „... ako zo Zápisnice vyplýva...“, „... správkyňa uvedené v Zápisnici z 09. 09. 2014...“)], hoci súčasťou súdneho spisu je aj rozsiahle písomné vyjadrenie sťažovateľky 4 k podnetu na vykonanie dohľadu a zastavenie reštrukturalizačného konania a vyhlásenie konkurzu z 27. septembra 2014, doručené okresnému súdu 30. septembra 2014, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„... dňa 25. 08. 2014 bol na Okresný súd v Banskej Bystrici doručený podnet veriteľa Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s..., ktorým sa domáhala zastavenia reštrukturalizačného konania a vyhlásenia konkurzu vo veci povolenej reštrukturalizácie Kúpele Brusno, a. s... vedenej na... pod sp. zn. 1 R/5/2014.

Na základe tejto skutočnosti som sa dňa 09. 09. 2014 dostavila na Okresný súd Banská Bystrica... za účelom podania vysvetlenia k doručenému podnetu, na základe čoho Súd moje vyjadrenie zaznamenal do Zápisnice z prejednávania podnetu veriteľa zo dňa 09. 09. 2014.

Dňa 23. 09. 2014 bolo na Súd doručené ďalšie vyjadrenie zo strany SZRB, ktorého obsahom sú znova opakované skutočnosti z podnetu zo dňa 25. 08. 2014, na základe ktorého som dospela k záveru, že svoje vyjadrenie predložím Súdu písomne, a to tak, že sa vyjadrím ku každému bodu jednotlivo v nasledovnom texte...“ Následne sa sťažovateľka 4 vo

svojom vyjadrení podrobne vyjadruje k procesu preskúmania pohľadávok, k otázke popretia pohľadávky SZRB a nepopretia pohľadávok ostatných veriteľov, k údajným pochybeniam pri vedení schôdze veriteľov, pri schvaľovaní právnych úkonov dlžníka, k otázke vylúčenia správcu, pričom v jeho záverečnej časti uvádza, že *„nakoľko nedošlo k obmedzeniu, príp. porušeniu práv veriteľov a iných zainteresovaných strán mám za to, že vyhlásením konkurzu na majetok Dlžníka by práve postupom Súdu v nadväznosti na účelové podnety SZRB mohlo dôjsť k poškodeniu veriteľov a iných zainteresovaných strán.*

Zároveň dávam Súdu do pozornosti, že v postavení reštrukturalizačného správcu dlžníka Kúpele Brusno, a. s. som v každom prípade postupovala v súlade so zákonom a že k žiadnemu porušeniu mojich zákonných povinností nedošlo...“.

Zo súdneho spisu možno vyvodíť, že okresný súd pri preskúmaní návrhu veriteľa SZRB z 25. augusta 2014 na vykonanie dohľadu a návrhu na zastavenie reštrukturalizačného konania a vyhlásenie konkurzu postupoval jednostranne, keď obmedzil svoje skúmanie iba na určitú písomnosť (zápisnica z 9. septembra 2014) a tiež ďalšie písomnosti na jej podporu (doplnenie podania veriteľa SZRB z 21. septembra 2014, doručené okresnému súdu 23. septembra 2014, ako aj jeho podania doručeného 3. októbra 2014), pričom nezohľadnil iné relevantné písomnosti obsiahnuté v spise (predovšetkým vyjadrenie reštrukturalizačnej správkyne z 27. septembra 2014), na ktoré sťažovatelia poukazujú. Za týchto okolností nemôže odôvodnenie napadnutého uznesenia vyznieť presvedčivo, naopak, možno ho hodnotiť ako prejav formalistickej aplikácie § 131 ods. 2 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorá popiera účel a význam reštrukturalizačného konania spočívajúci v spoločnom záujme veriteľov oproti konkurzu, ktorý tento spoločný záujem popiera.

V súvislosti s kritikou postupu okresného súdu v posudzovanej veci ústavný súd poukazuje aj na § 154 zákona o konkurze a reštrukturalizácii (v znení účinnom do 29. apríla 2015), ktorý je označený nadpisom „Zamietnutie plánu súdom“ (reštrukturalizačného plánu, pozn.).

Podľa § 154 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v relevantnom znení súd uznesením zamietne plán, ak

a) boli podstatným spôsobom porušené ustanovenia tohto zákona o náležitostiach plánu, postupe pri príprave plánu, hlasovaní o pláne alebo iné ustanovenia týkajúce sa plánu, ak to malo nepriaznivý vplyv na niektorého z účastníkov plánu,

b) prijatie plánu bolo dosiahnuté podvodným konaním alebo poskytnutím osobitných výhod niektorému účastníkovi plánu,

c) plán nebol prijatý schvaľovacou schôdzou alebo dlžníkom; to neplatí, ak súd nahradil ich súhlas svojím rozhodnutím,

d) plán je v podstatnom rozpore so spoločným záujmom veriteľov.

Podľa § 154 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii uznesenie o zamietnutí plánu súd bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku. Proti uzneseniu sa môže do 15 dní od jeho zverejnenia v Obchodnom vestníku odvolať predkladateľ plánu. O odvolaní rozhodne odvolací súd najneskôr do 30 dní od predloženia veci.

Podľa § 154 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii len čo uznesenie o zamietnutí plánu nadobudne právoplatnosť, súd jedným uznesením zastaví reštrukturalizačné konanie, začne konkurzné konanie a vyhlási na majetok dlžníka konkurz. V uznesení súd ustanoví správcu postupom podľa § 40 ods. 1. Uznesenie súd bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku. Zverejnením uznesenia v Obchodnom vestníku zanikajú účinky začatia reštrukturalizačného konania, funkcia veriteľského výboru a funkcia správcu. Uznesenie súd doručí dlžníkovi a správcovi, ktorého v uznesení ustanovil.

V konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci okresný súd nepochybne mohol postupovať podľa § 154 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, pričom právne dôsledky takéhoto postupu by boli, resp. mohli byť po prípadnom neúspešnom uplatnení opravného prostriedku podľa § 154 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii totožné. Ústavný súd v uvedených súvislostiach zastáva názor, že okresný súd pochybil a nepostupoval ústavne udržateľným spôsobom, ak neodôvodnil, prečo neaplikoval zákon o konkurze

a reštrukturalizácii spôsobom predpokladaným v § 154 tohto zákona. Na podporu tohto záveru ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že okresný súd na základe svojho právneho záveru, že „... v reštrukturalizačnom konaní bola pripustená existencia pohľadávok pochybného dôvodu do konania a tým aj možného odčerpania väčšiny plnenia určeného pre nezabezpečených veriteľov dlžníka v prospech veriteľov právne spochybniteľných pohľadávok“, konštatoval, že „nemožno predpokladať, že toto reštrukturalizačné konanie môže viesť k lepšiemu uspokojeniu pohľadávok skutočných veriteľov dlžníka vrátane SZRB ako v prípade konkurzu, ktorý by bol vyhlásený na majetok dlžníka“. Citovaný právny záver okresný súd formuloval aj napriek tomu, že sa vôbec nezaoberal predloženým reštrukturalizačným plánom dlžníka. Je pritom nesporné, že uvedené okolnosti a závery, ku ktorým okresný súd dospel, tvoria skutkovú podstatu § 154 ods. 1 písm. a), b) a d) zákona o konkurze a reštrukturalizácii a sú zákonnou prekážkou potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom. Takýmto postupom sa prejavuje súdna kontrola postupu veriteľov, dlžníka, správcu, prípadne iných osôb, ak sú účastníkmi plánu.

Zo zistení ústavného súdu však vyplýva, že napriek tomu, že už 8. októbra 2014 (teda dva dni pred vydaním napadnutého uznesenia o zastavení reštrukturalizácie a vyhlásení konkurzu) sťažovateľka 4 v súlade s § 151 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii doručila okresnému súdu návrh na potvrdenie reštrukturalizačného plánu dlžníka schváleného schvaľovacou schôdzou 7. októbra 2014, okresný súd prekvapivo zastavil reštrukturalizačné konanie a vyhlásil konkurz bez toho, aby vôbec skúmal predložený reštrukturalizačný plán, hoci jeho podstatná argumentácia sústredená v odôvodnení napadnutého uznesenia by bola v prípade, ak sa preukáže jej opodstatnenosť, právnym titulom, ktorý zákon predpokladá pre zamietnutie plánu súdom podľa § 154 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Tým, že okresný súd bez relevantného odôvodnenia uplatnil pri svojom rozhodovaní postup podľa § 131 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, rozhodol o zastavení reštrukturalizácie podľa § 131 ods. 2 písm. a) tohto zákona a nerozhodol o zamietnutí reštrukturalizačného plánu podľa § 154 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, hoci z okolností posudzovanej veci vyplýva, že tak rozhodnúť mohol, musel si byť vedomý toho, že tým odňal predkladateľovi plánu

(sťažovateľovi 1, pozn.) právo podať odvolanie proti svojmu rozhodnutiu. Aj preto vyznieva napadnuté uznesenie, resp. závery, ku ktorým v ňom okresný súd dospel, nepresvedčivo a jednostranne na ujmu sťažovateľov.

Sumarizujúc svoje výhrady proti napadnutému uzneseniu okresného súdu a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, ústavný súd opakovane uvádza, že za najzávažnejšie z nich považuje

- skutočnosť, že okresný súd sa bez dokazovania právne relevantným spôsobom vyjadril v odôvodnení napadnutého uznesenia k oprávnenosti pohľadávok SZRB, hoci si musel byť vedomý toho, že vyslovenie relevantného právneho záveru o týchto pohľadávkach nepatrí do jeho právomoci, ale právomoci incidenčného súdu v už prebiehajúcich incidenčných konaniach,

- skutočnosť, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia vôbec nevysporiadal so zásadným a pre jeho rozhodovanie nepochybne relevantným vyjadrením reštrukturalizačnej správkyne z 27. septembra 2014,

- skutočnosť, že bez relevantného odôvodnenia rozhodol o zastavení reštrukturalizácie podľa § 131 ods. 2 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii a nerozhodol podľa § 154 ods. 1 tohto zákona o zamietnutí reštrukturalizačného plánu, hoci si musel byť vedomý toho, že takto zvoleným postupom pri rozhodovaní zbavuje predkladateľa reštrukturalizačného plánu oprávnenia podať proti jeho rozhodnutiu odvolanie.

Aj keď ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu (pozri napr. IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 75/08, I. ÚS 57/07, I. ÚS 82/07), nemôže rezignovať na svoju funkciu súdneho orgánu ochrany ústavnosti, a preto nemôže prehliadať závažné procesné pochybenia, ku ktorým dôjde v postupe a rozhodovaní príslušných orgánov verejnej moci, ktoré intenzitou svojich dôsledkov zasahujú do podstaty základných práv.

Na základe dosiaľ uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd svojím uznesením sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, porušil základné práva sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

Napriek námietkam okresného súdu o nedostatku aktívnej legitímácie sťažovateľov 2 a 3 v konaní pred ústavným súdom z dôvodu, že 23. októbra 2014 postúpili svoje pohľadávky na sťažovateľa 1, ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že sťažovateľ musí namietať porušenie svojich základných práv v spojitosti s konaním pred všeobecným súdom, čo je možné len vtedy, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníkom konania, v ktorom namieta porušenie základných práv (II. ÚS 3/05). Sťažovatelia 2 a 3 doručili sťažnosť ústavnému súdu 20. októbra 2014, kedy nepochybne boli účastníkmi dotknutého reštrukturalizačného konania, v ktorom okresný súd vydal sťažnosťou napadnuté uznesenie. Rovnako napriek námietkam okresného súdu ústavný súd vyslovil aj porušenie sťažovateľky 4, ktorú vzhľadom na obsah jej sťažnosti a obsah jej námietok voči napadnutému uzneseniu okresného súdu považoval za účastníčku konania pred ústavným súdom.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd takéto rozhodnutie alebo opatrenie zruší.

Vzhľadom na to, že ústavný súd vyslovil porušenie práv sťažovateľov napadnutým uznesením okresného súdu, zároveň rozhodol podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o zrušení napadnutého uznesenia okresného súdu a vrátení veci na ďalšie konanie okresnému súdu (2. bod výroku tohto nálezu). Po vrátení veci na ďalšie

konanie bude okresný súd viazaný právnymi názormi ústavného súdu vyslovenými v tomto náleze (§ 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde), pričom bude tiež viazaný rozhodnutím o vrátení veci na ďalšie konanie, ktoré je vykonateľné jeho doručením (§ 56 ods. 7 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd v tejto súvislosti podčiarkuje, že jeho rozhodnutie vonkoncom nepredznamenáva právne závery okresného súdu, ku ktorým by mohol dospieť pri opätovnom rozhodovaní o predmetnej veci. Z dosiaľ uvedeného totiž zjavne vyplýva, že ústavne relevantné výhrady ústavného súdu sa týkajú nepresvedčivosti, jednostrannosti, nedostatočnej odôvodnenosti a arbitrárnosti napadnutého uznesenia, ktoré je nielen možné, ale aj žiaduce po vrátení veci na ďalšie konanie odstrániť.

Sťažovatelia namietali porušenie svojich práv podľa ústavy a dohovoru aj arbitrárnosťou právnych záverov okresného súdu „o neprípustnosti opravného prostriedku“ argumentujúc, že „*neprípustnosť odvolania voči takémuto rozhodnutiu by predstavovala zásadné porušenie práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu v rozpore s Ústavou SR ako aj medzinárodných dohôd o ochrane ľudských práv, ktorými je Slovenská republika viazaná*“. Za okolností, keď ústavný súd sťažnosti vyhovel a vyslovil porušenie práv sťažovateľov, zároveň zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, bolo už bez právneho dôvodu, aby vyhovel explicitne aj tejto námietke sťažovateľov. Zrušenie napadnutého uznesenia má totiž v procesnej rovine za následok pokračovanie reštrukturalizačného konania vo fáze, v akej sa nachádzalo pred vydaním sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu. Ústavný súd preto tejto časti sťažnosti sťažovateľov nevyhovel (bod 6 výroku tohto nálezu).

V.

Ústavný súd rozhodol napokon podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania úspešných sťažovateľov 1 až 3, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním AKMG, s. r. o., Dolná 6A, Banská Bystrica, v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd priznal úhradu trov konania za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia a písomné podanie), pričom ich vyčíslil,

vychádzajúc zo základu priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2013, v sume 804 € (úkony právnej služby advokáta boli vykonané v roku 2014) aplikáciou § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 13 ods. 3 vyhlášky sa základná sadzba tarifnej odmeny zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Prevzatie a prípravu zastupovania a vypracovanie písomného podania ústavný súd posúdil ako spoločný úkon advokáta pri zastupovaní troch sťažovateľov, preto základnú sadzbu tarifnej odmeny po jej znížení o 50 % určil v celkovej sume 402 €, pričom priznaná úhrada trov konania po započítaní režijného paušálu 8,04 € - 2 úkony x 3 účastníci predstavuje sumu 450,24 €, ktorú bolo potrebné zvýšiť o 20 % DPH (90,05 €), pretože právny zástupca je platcom DPH. Priznaná úhrada trov konania sťažovateľov 1 až 3 predstavuje celkovú sumu 540,29 €.

Ústavný súd priznal úhradu trov konania aj sťažovateľke 4, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátkou JUDr. Danielou Komorovou, Kukučínova 20, Banská Bystrica, a sťažovateľke 5 v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátkou JUDr. Henrietou Čabanovou, M. Rázusa 35, Lučenec, v konaní pred ústavným súdom, každej po 268 € za dva úkony právnej služby po 134 €, t. j. príprava a prevzatie právneho zastúpenia a písomné podanie, 2 x paušálna náhrada hotových výdavkov po 8,04 €, ktorú bolo potrebné zvýšiť o 20 % DPH (56,82 €), pretože právne zástupkyne sú platcami DPH. Priznaná úhrada trov konania pre sťažovateľku 4 a 5 predstavuje pre každú celkovú sumu 340,90 € (bod 3 až 5 výroku tohto nálezu).

Stanovisko právneho zástupcu sťažovateľov 1 až 3 k vyjadreniu okresného súdu doručené ústavnému súdu 15. mája 2015, právnej zástupkyne sťažovateľky 4 doručené ústavnému súdu 18. mája 2015 a právnej zástupkyne sťažovateľky 5 doručené ústavnému súdu 15. mája 2015 nevyhodnotil ústavný súd vzhľadom na jeho obsah (sumarizácia dosiaľ

známych skutočností) ako podanie relevantné na rozhodnutie vo veci samej, a preto odmenu zaň nepriznal.

Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právnym zástupcom sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

K tomuto rozhodnutiu sa pripája odlišné stanovisko sudcu Sergeja Kohuta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júla 2015